

॥ હરિ:ॐ ॥

પૂજ્ય શ્રીમોટા
વિરચિત

જીવનકુથની

હરિ:ॐ આશ્રમ પ્રકાશન, સુરત

- પ્રકાશક : ટ્રસ્ટીમંડળ,
હરિઃઅં આશ્રમ, સ્થાપના વર્ષ ૧૯૫૬
કુરુક્ષેત્ર મહાદેવના મંદિરની બાજુમાં, જહંગારપુરા,
રાંદેર, સુરત-૩૮૫ ૦૦૫, ફોન : (૦૨૬૧) ૨૭૬૫૫૬૪
- હરિઃઅં આશ્રમ, સુરત, નડિયાદ.
- આવૃત્તિ વર્ષ પ્રત
પ્રથમ ૧૯૭૩ ૧૨૫૦
બીજી ૨૦૦૭ ૫૦૦
- પૂછ : ૧૪ + ૨૩૪ = ૨૪૮
- પડતર કિંમત : રૂ. ૩૦/-
- વેચાણ કિંમત : રૂ. ૨૦/-
- પ્રાપ્તિસ્થાન :
હરિઃઅં આશ્રમ, સુરત-૩૮૫ ૦૦૫
હરિઃઅં આશ્રમ, નડિયાદ-૩૮૭ ૦૦૧
- મુદ્રણશુદ્ધિ : જ્યંતીભાઈ જાની
ફોન : (૦૭૯) ૨૬૬૧૨૭૨૮
- ડિઝાઇનર : મધૂર જાની
બી/૮, રીપલ એપાર્ટમેન્ટ, નારાયણનગર,
પાલડી, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૭.
મો. : ૯૪૨૮૪૦૪૪૪૩
- ટાઈપસેટિંગ : અર્થ કોમ્પ્યુટર,
૨૦૩, મૌર્ય કોમ્પ્લેક્સ, સી. યુ. શાહ કોલેજ સામે,
ઈન્કમટેક્સ, અમદાવાદ-૧૪, ફોન : (૦૭૯) ૨૭૫૪૩૬૬૮
- મુદ્રક : સાહિત્ય મુદ્રણાલય પ્રા. લિ.
સિટી મિલ કંપાઉન્ડ, કાંકરિયા રોડ, અમદાવાદ-૩૮૦૦૨૨
ફોન : (૦૭૯) ૨૫૪૬૮૧૦૧

॥ હરિ:ॐ ॥

સમર્પણાંજલિ

(બીજુ આવૃત્તિ)

પૂજ્ય શ્રીમોટા સાથે પંચમહાલમાં જેઓ સહકાર્યકર હતા,
તે શ્રી ડાખાભાઈ નાયક (ગુરુજી)નાં સુપુત્રી
અને

પૂજ્ય શ્રીમોટા દ્વારા હરિ:ॐ આશ્રમ, સુરતના
સને ૧૮૫૫માં થયેલ ખાતમુહૂર્તના ફોટા આટલાં વર્ષો બાદ
જેમના તરફથી પ્રાપ્ત થયા છે,
અને

પૂજ્ય શ્રીમોટાની વ્યક્ત છતાં અકળ લીલાથી જેમના પુત્ર
અમેરિકા જઈ શકેલા
તેમ જ

હવેનું શેષ જીવન આશ્રમના અને પૂજ્ય શ્રીમોટાએ ચીધેલાં
કાર્યોમાં સહયોગ આપતાં આપતાં સદ્ભાવપૂર્વક
નિર્ગમન કરી રહેલાં છે,
એવાં

શ્રી મંજુલાબહેન ધીરુભાઈ મહેતા
અને તેમના પરિવારને

‘જીવનકથની’ની આ બીજુ આવૃત્તિનું પ્રકાશન આનંદની
લાગણી સાથે અમો સમર્પિત કરીએ છીએ.

ભાદ્રવા વદ-૪, સંવત ૨૦૬૩
તા. ૩૦-૬-૨૦૦૭

દ્રસ્ટીમંડળ,
હરિ:ॐ આશ્રમ, સુરત

॥ હરિ:ॐ ॥

શ્રી સુરેશભાઈ સંત (અમદાવાદ)ને
સપ્રેમ સમર્પણાંજલિ

(પ્રથમ આવૃત્તિ)

(અનુષ્ઠાન)

કર્મ સંજોગથી કેવા ભાગ્યવશાતું તો મળ્યા !
કેળવી કેળવી ભાવ આકર્ષણીયા ખરેખરા. ૧
જ્યાં જ્યાં ગયા તમે ત્યાં ત્યાં સહાય કેવી કરેલ છે !
હૈયાના ભાવને વ્યક્ત વાચા એવી દીધેલ છે. ૨
અભ્યાસી, ખંતીલા, શાંત ઉત્સાહી, દિલ ઉધ્મી,
કર્મ કેવા વફાદાર ! મિત્રતામાં શૂરા વળી. ૩
શો સહકાર બક્ષ્યો છે તે પરમાર્થ કર્મમાં !
તેજસ્વી કર્મમાં, પાછી છતાં શી ધારી નાન્તા ! ૪
ભાવમાં ભાવથી યુક્ત સંકળાવા ખરેખરું
-જીવન મૂળગું, કેવા પોતે પ્રયત્નવંત શું ! ૫
જેને જીવનમાં કેંક આદર્શ છે ખરેખરો,
ઘડાવા તે પ્રમાણેનું આચર્યા તે કરાય સૌ. ૬
ઘસાવાનો શું માંડયો છે જીવનયજ્ઞ જેમણે !
સ્વધર્મ નિજનો પૂરો પાળવા કટીબદ્ધ છે. ૭
બીજને માટ શી ચિંતા સેવેલી છે શી જેમણે !
તે ભડવીર એવાનો માળું છું ‘પ્રેમ, ભાવ’ને. ૮
હૈયાના ભાવથી એવા સ્વજનને સ્તવી હૃદે,
ચહી કલ્યાણ, અર્પું આ સમર્પણાંજલિ પદે. ૯

- મોટા

॥ હરિ:ઊ ॥

સંપાદકના બે બોલ

(પ્રથમ આવૃત્તિ)

પૂજ્ય શ્રીમોટા સાથે રહી શકવાનું અને તેઓશ્રીની યત્કચિત્ત
સેવાનું મને સદ્ગ્રામ્ય પ્રાપ્ત થયું છે. તેઓશ્રીની સાથે રહેતાં રહેતાં
મારા દિલમાં જે જે પ્રકારના ભાવ જીવ્યા છે અને મારા જીવનના
સ્વરૂપે જે પલટા લીધા છે, એ ‘કથની’ કહેવાનું આ સ્થાન નથી.
પણ ‘જીવનકથની’ એ પુસ્તકના સંપાદક તરીકે મારું નામ મુકાયું
છે. આથી, આ બધી બાબતોનું સહજ સ્મરણ થાય છે.

પૂજ્ય શ્રીમોટા અને એમનું શરીર તદ્દન ભિન્ન છે. એનો
અનુભવ આપણને એમને જોતાં અને મળતાં થાય છે. આપણે લોકો
‘પૂજ્ય શ્રીમોટાનાં દર્શન કરીએ છીએ’ એવું જે મોઢેથી બોલીએ
છીએ એનો કશો વાસ્તવિક અર્થ આપણા ખ્યાલમાં નથી, કેમ કે
‘દર્શન’ થવાં એ કંઈ સ્થૂળ ઈદ્રિય માટે સહેલ નથી. આથી, મેં
એમ જણાવ્યું કે આપણે પૂજ્ય શ્રીમોટાને ‘જોઈએ છીએ’ - ‘મળીએ
છીએ’ - ત્યારે આપણે એમના શરીરને જોઈએ છીએ અને મળીએ
છીએ, એ ‘મોટા’ શરીરધારી હોવા છતાં તે ‘એ’ નથી. આવું
આપણને એ ઉપરથી સમજાય છે કે એમના શરીરને આટલા બધા
અસંખ્ય પીડાકારી રોગો હોવા છતાં એમની આપણને સૌને મળવાની
અને આપણી સૌની સાથે વાતચીત દ્વારા પ્રેમ કરવાની લાક્ષણિકતા
કેવી ફોરી ઉઠે છે ! જો શરીરના રોગ આટલા બધા પીડાકારી હોય
તો કોઈ પણ શરીરધારી જીવ અવિરતપણે આવા પ્રકારનું વલણ
દાખવી કે દર્શાવી ન શકે. તીવ્ર સંકલ્પ કે મનોબળથી અમુક કાણો
રોગની પીડાને વિસારી શકાય, પણ આટલું બધું સાતત્યપૂર્ણ પ્રેમભર્યું

પ્રસન્ન વલણ ટકતું આપણો જોઈ-માડી શકીએ છીએ, એ જ દર્શાવે છે કે પૂજ્ય શ્રીમોટા અને એમનું શરીર અભિન્ન નથી.

વળી, આ પળે બીજી એક વાત પણ કહી દઉં. પૂજ્ય શ્રીમોટાએ આપણી સાથે સંબંધ બાંધ્યો છે અને એ જ એ સંબંધ નિભાવે છે - બઢાવે છે એવું પણ મને લાગ્યા કરે છે. એ સંબંધ માટે આપણો પુરુષાર્થ નથી. પૂજ્ય શ્રીમોટાની આ કરુણા ખૂબ જ નોંધપાત્ર છે.

પૂજ્ય શ્રીમોટાએ આ પુસ્તકમાં ગજલો પ્રકાશિત થવા દીધી છે, એ તેઓશ્રી કહે છે તે મુજબના અર્થમાં ‘ભજનો’ છે. પૂજ્ય શ્રીમોટાને ઘણું ફરવાનું રહે છે. આથી, તેઓ જ્યાં જ્યાં જાય ત્યાં સતત આ ‘ભજનો’ લખ્યા જ કરે. એમની કલમ અટક્યા વિના ચાલ્યા જ કરે. આ ભજનોમાં એમની પ્રભુ પરત્વેની ભાવનાની ભક્તિજ્વાળાનો પ્રકાશ છે અને સાથે સાથે એ બધું કેવી રીતે બની શક્યું એના ગૂઠ ઈતિહાસનો અણસાર છે.

આ પુસ્તકના સંપાદક તરીકે મારું નામ પ્રકાશિત કરીને પૂજ્ય શ્રીમોટાએ મને માન આપ્યું છે. એ માટેની મારી કશી જ પાત્રતા નથી એમ મારે કહેવું જોઈએ. તેમ છતાં પૂજ્ય શ્રીમોટાના અનુગ્રહનો અનાદર પણ મારાથી ન જ કરાય એ પણ એટલું જ સાચ્યું છે.

પૂજ્યશ્રીની આ રચનાઓ કોઈ પણ શ્રેયાર્થને ઘણી રીતે માર્ગદર્શક બની રહેશે.

- ઈદ્રવદન શોરદલાલ

॥ હરિ:ઓ ॥

લેખકના બે બોલ

(પ્રથમ આવૃત્તિ)

‘જીવનઅનુભવગીત’માંની શ્રીપ્રભુકૃપાથી લખાયેલી ગજલો પછી નિમિત્તયોગે ગજલો રચાતી ચાલી, એ મારે મન પ્રભુકૃપાનો એક જીવતોજાગતો ચેતનવંતો અનુભવ છે. આ જીવે કશું કંઈ, કશા પણ હેતુ વિના લખ્યું કર્યું નથી. આ ગજલો લખવાનું જે કોઈ સ્વજન નિમિત્ત બને છે, એનુંચ મહત્વ મારા દિલમાં ઓછું નથી, પણ ગજલ લખવાની આ પ્રવૃત્તિથી આ શરીરનાં દર્દોની અપાર અને અસાધ્ય વેદનાથી કેવું તરી શકાય છે, એની બીજા કોઈને કલ્પના આવવી મુશ્કેલ છે. એથી કરીને આ ગજલો એ મારે મન તો ભજનકીર્તન છે. આ શરીરના અસાધ્ય રોગોની વેદના વચ્ચે યજ્ઞકર્મ કરાવતાં કરાવતાં પણ આ ગજલો પ્રભુભાવમાં રચ્યોપચ્યો રખાવે છે.

શ્રીપ્રભુના ભાવમાં પ્રવેશાવીને સ્થિર અને સક્રિય રખાવનાર સાધનાની પરંપરાનો ગૂઢ અને અનોખો ઈતિહાસ પણ આ ગજલો દ્વારા ક્યાંક ક્યાંક કથાયો છે ખરો. એનું હંગિત આ માર્ગનો કોઈક જિજ્ઞાસુ શ્રેયાર્થી કળી શકે ખરો, પણ શ્રીપ્રભુકૃપાથી આ જીવે જે સાધન લીધેલું એનું સ્તવન કરતાં કદી થકાતું નથી. સર્વ સાધનોમાં સ્મરણ એ જ ઉત્તમ સાધન છે. એમાં નિરેતરતા અને અખંડતા પ્રગટાવવા માટે કેવું કેવું મથાયું છે, અને એવી રીતની મથામણાનાં કેટકેટલાં પાસાં છે કે એ ગાતાં પાર ન આવે ! એથી કરીને જે નિમિત્તે કરીને આ ગજલો રચાઈ છે, એમાં સ્મરણ વિશેની ગજલોનું પ્રમાણ સૌથી વધારે છે, કેમ કે આ જીવને જેની લગની લાગી છે, એનું વારંવાર કથન થાય તોય ખૂટે નહિ એવું જ એને તો લાગે.

‘હદ્ય લાગે લગની જેની સતત કથતાં થકાયે ના,
વિષય છો એકનો એક શું વિસ્તરતાં, ખૂટે તે ના !’
વળી,

‘સ્મરણ આ વાસ્તવિકતાની ભૂમિકાથી ગવાયું છે,
ગગનમાં કલ્પના પાંખે ચઢી મેં કંઈ ન ગાયું છે.’

જીવનની વાસ્તવિકતાની આ હકીકતનું મૂલ્ય એ તો મારા દિલની મોટી મિરાત છે. કોઈને કદાચ સ્મરણ વિશેની આ ગજલોમાં પુનરાવર્તન લાગે ખરું, પણ જીણવટથી અને જીવનવિકાસના ભાવ સાથે એ વાંચવા-વિચારવાથી, એ વિષયની પ્રત્યેક ગજલમાં કશુંક ને કશુંક નવું પાસું જડવાનો સંભવ રહેલો છે.

વળી, જીવનવિકાસને માર્ગ સ્મરણાદિ સાધનો સાધતાં સાધતાં કેવા કેવા પ્રકારના સંગ્રહામો ખેલવા પડે છે, એનો અણસાર પણ આ પ્રકારની ગજલોમાં પ્રભુકૃપાથી થઈ શક્યો છે.

‘બધુંયે ખુલ્લું અને સ્પષ્ટ કરી દેવા ન હુકમ છે.’ એમ જે ગાયું છે, તે યથાર્થ છે. ગજલના આ પુસ્તકમાં જીવનની અવિચિન્નતાને સમજાવતી ઘણી બધી ગજલો છે. શ્રેયાર્થીને જીવનના સ્વરૂપનો એ આછો પણ પરિચય આપી રહેશે.

આ જીવથી રચાતી આ ગજલો, અગાઉ કહેવાયું તેમ એક પ્રકારનાં ભજનકીર્તનો છે. શ્રેયાર્થી-સ્વજનો જીવનવિકાસના ભાવથી એને સ્વીકારશે, એવી મારા દિલની એમને પ્રાર્થના છે.

હરિઃઽં આશ્રમ, નડિયાદ
ફેબ્રુઆરી, ૧૯૭૩

-મોટા

॥ હરિ:ઊં ॥

નિવેદન

(પહેલી આવૃત્તિ)

પૂજ્ય શ્રીમોટા વિરચિત ‘જીવનઅનુભવગીત’ના અનુસંધાનમાં પ્રગટ થઈ રહેલાં પુસ્તકોમાં આ અગિયારમું પુસ્તક છે. અગાઉ પ્રગટ થયેલાં પુસ્તકો જીવનઅનુભવગીત, જીવનજલક, જીવનલહરિ, જીવનસ્મરણ, જીવનરસાયણ, જીવનઆદ્ધલાદ, જીવનતપ, જીવનસૌરભ, જીવનસ્મરણ સાધના જેમ આ ‘જીવનકથની’માં પૂજ્ય શ્રીમોટાએ પોતાના સાધના જીવનના ન્યારા હિતિહાસના અક્ષરો પાડ્યા છે. વળી, એમના જીવન તીર્થની અનોખી મસ્તીને વ્યક્ત કરતી રચનાઓ પણ આ સંગ્રહમાં છે.

પૂજ્ય શ્રીમોટાની આ ગજલોની પ્રેસનકલ ડૉ. સુજાતાબહેન કાંતિલાલ શાહે જે ભાવપૂર્વક કરી આપી છે, એ બદલ એમનાં આભારી છીએ. વળી, આ ગજલોને વિષયના યોગ્ય કમમાં ગોઠવવાનું અને યથાયોગ્ય ખંડ પાડી બધી જ ગજલોને શીર્ષક આપવાનું કામ ભાઈ શ્રી રમેશ ભાઈ કરી આપ્યું છે. આ કામ પરત્વેના એમના સદ્ભાવભર્યા સહકારની અમે કદર કરીએ છીએ અને આભાર માનીએ છીએ.

આ પુસ્તક છપાવવાનો સંપૂર્ણ ખર્ચ એક સદ્ભાવી બહેન તરફથી મળ્યો છે. એમનાં દિલની આવી પ્રેમભરી ઉદારતા બદલ અમે અંતરથી એમનો આભાર માનીએ છીએ.

પુસ્તકને ત્વરાથી અને સુધાર રીતે છાપી આપવામાં એલેમ્બિક પ્રેસના અમે આભારી છીએ.

પૂજ્ય શ્રીમોટાનાં પુસ્તકો વેચી આપવામાં મેસર્સ આર. આર. શેઠની કંપની, મુંબઈ-અમદાવાદનો સહકાર સાંપડ્યો છે. પૂજ્ય

શ્રીમોટાનાં પુસ્તકોના વેચાણમાંથી થતી આવક લોક્કલ્યાણનાં કાર્યોમાં જ ખર્ચાતી હોવાથી, ગુજરાતી પ્રજાને અમારી નમ્ર વિનંતી છે કે તેઓ પૂજ્ય શ્રીમોટાનાં પુસ્તકો ખરીદીને વાંચે. આજ પર્યાત જે સહકાર ગુજરાતી પ્રજાએ આપ્યો છે, એ બદલ અમે ઋણી છીએ.

ફેબ્રુઆરી, ૧૯૭૩

નંદુભાઈ શાહ
વ્યવસ્થાપક ટ્રસ્ટી,
હરિઃઊં આશ્રમ, નડિયાદ

॥ હરિ:ઊ ॥

નિવેદન

(બીજી આવૃત્તિ)

પૂજ્ય શ્રીમોટાએ સને ૧૯૭૭માં સ્વેચ્છાએ દેહત્યાગ કર્યો, તે પહેલાંનાં વર્ષોમાં અસાધ્ય રોગોની વેદના વચ્ચે સમાજને બેઠો કરવા માટેના યજ્ઞકર્મની સાથોસાથ કોઈ કોઈ સ્વજનો નિમિત્ત બનતાં ગજલો લખવાનું કાર્ય પણ અવિરત રીતે ચાલતું હતું. આવી ગજલોની રચનાઓ તેઓશ્રીને પ્રભુભાવમાં રચ્યાપચ્યા રખાવતી હતી.

સાથોસાથ પૂજ્ય શ્રીમોટા દ્વારા થયેલ સાધનાની પરંપરાનો ગૂઢ ઈતિહાસ આવી ગજલોમાં વ્યક્ત થતો હતો. આવી ગજલોની પ્રકાશન શ્રેષ્ઠીમાં ‘જીવનકથની’નો સમાવેશ થાય છે. તેની પ્રથમ આવૃત્તિ સને ૧૯૭૭માં થઈ હતી. તેની પ્રત હાલ અપ્રાય છે. જિજ્ઞાસુ સ્વજનોનાં કરકમળમાં તેની આ બીજી આવૃત્તિ મૂકૃતાં અમો આનંદની લાગણી અનુભવીએ છીએ.

આ પુસ્તકની મુદ્રણશુદ્ધિનું કાર્ય પૂરા સદ્ગુરુભાવથી અને ચોકસાઈપૂર્વક શ્રી જ્યંતીભાઈ જાનીએ કરી આપ્યું છે. ટાઈટલ ડિઝાઇનનું કાર્ય શ્રી મયૂરભાઈ જાનીએ કરી આપ્યું છે. આ પુસ્તકને સદ્ગુરુભાવથી છાપી આપવાનું કાર્ય સાહિત્ય મુદ્રણાલયના શ્રી શ્રેયસભાઈ વિષ્ણુભાઈ પંડ્યાએ કરી આપ્યું છે. પૂજ્ય શ્રીમોટા પરત્વેના ભક્તિભાવથી પ્રેરાઈને આ સર્વેએ આ પ્રકાશનમાં આપેલા સહકાર બદલ, તે સૌના અમો ખૂબ ખૂબ આભારી છીએ.

આશા છે કે સ્વજનો આ પ્રકાશનને આવકારશે.

ભાદ્રવા ૧૬-૪, સંવત ૨૦૬૩
તા. ૩૦-૯-૨૦૦૭

ટ્રસ્ટીમંડળ,

હરિ:ઊ આશ્રમ, સુરત

॥ હરિ:અઁ ॥

અનુકમણિકા

ખંડ	વિષય	પૃષ્ઠ
૧	નિમિત જે મળ્યું છે આ	૧-૮
૨	જીવન વિચ્છિન્ન ના ક્યાંયે	૮-૬૨
૩	બધો ઈતિહાસ ન્યારો તે	૬૩-૧૪૨
૪	સ્મરણનો આશરો મોટો	૧૪૩-૧૮૨
૫	હરિ શો એકલો માત્ર !	૧૮૩-૨૦૨
૬	રણેલી તે કમાણી છે	૨૦૩-૨૨૦
૭	અનુભવી એકલો માત્ર	૨૨૧-૨૩૨

જવનક્થની

પૂજ્ય શ્રીમોટા

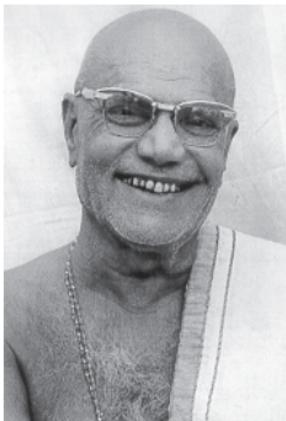
‘હું સર્વત્ર વિદ્યમાન છું.’
‘જીવનદર્શન’, ૧૦મી આ.., પૃ. ૩૮૨

- શ્રીમોટા

હરિ:ॐ

ખંડ - ૧

નિમિત જે મળ્યું છે આ

નિમિત જે મળ્યું છે આ ભજન લખવાતણું મુજને,
ભજનથી દિલમાં કેવો ઊણો ભાવનો પ્રગટે !

હરિ:ॐ

નિમિત જે મળ્યું છે આ

શરીરનાં દર્દને સહેવા ભજન બક્ષિસ અપીને,
કૃપા કેવી કરી છે તે, મૂરખ આ એકલો જાણો !

બધાંયે દર્દનો હલ્લો થતો રહે એકદમ કેવો !
ભજન લલકારવાથી દિલ થતું હળવું રહે છે તે.

નિમિત જે મળ્યું છે આ ભજન લખવાતણું મુજને,
ભજનથી દિલમાં કેવો ઉછાળો ભાવનો પ્રગટે !

ઉછાળા ભાવથી એવા શરીર જે વેદના દર્દ
-નમાલું, તેય, ત્યાં કેવું બને છે સાબદું પ્રેમે !

હરિ:ॐ

ભજનના ભાવમાં રહેવા

જુદી જુદી ભૂમિકાઓ પ્રવર્તેલી જીવનમાં જે,
ભજન દ્વારા જ તે વ્યક્ત થઈ શકી કેવી મુજથી તે !

યથાવત્તુ વાસ્તવિકતામાં બધું જે તે ગવાયું છે,
કૃપાની સર્વ બલિહારી, કલમમાત્ર હું તો શી તે !

શરીરનાં દર્દના હુમલાતણી જે વેદનામાં જે,
ભજન લલકારીને ગાતાં હૃદય હળવાશ લાગી છે.

ભજનના ભાવમાં રહેવા હૃદય શો રસ પડેલો છે !
ઠરવવા મોખરે રસને ભજન આશ્રય લીધેલો છે.

હરિ:ॐ

ભજન અમૃત પ્રમાણે છે

ભજન લલકારવાનું આ કૃપાથી જે થયેલું છે;
શરીરનાં દર્દના હુમલા કર્યા હળવા કરે છે તે.

શરીરનું બાકીનું આયુ ભજન લલકારવામાં જે
-કૃપાથી જો વીતે, તો તો જરૂર કલ્યાણ જીવનું છે.

ભજનથી ભાવ જે હદયે હદયથી જાગતો રહે છે,
અને તે ભાવ જુસ્સાથી ખરી હળવાશ સહુરે છે.

થયા કરતું ભજન દિલનું જીવન ફોરાવતું શું તે !
ભજનનો જે અનુભવી તે ભજન અમૃત પ્રમાણે છે.

હરિ:ॐ

હરિ ચરણે નિવેદીને

પ્રભુનો ભાવ આધારે નિરંતર તે ઠરી શકવા
થયા છે જે પ્રયત્નો તે બહુ મુશ્કેલ વર્ણવવા.

બધુંયે ખુલ્લું ને સ્પષ્ટ કરી દેવા ન હુકમ છે,
ઇતાં જે આવડચું તેવું જણાવ્યા મેં કરેલું છે.

જીવનમાં જે રીતે મથવું થયું તે ફોડ પાડીને,
હરિ ચરણે નિવેદીને, બધું ગાયા કર્યું છે તે.

ચરણમાં આત્મનિવેદન પૂરેપૂરું કરી દઈને,
શું ગદ્ગદ ભાવથી હૃદયે અમે ગાયા કરેલું છે !

હરિ:ॐ

સતત કથતાં થકાયે ના

હદ્ય લાગે લગન જેની સતત કથતાં થકાયે ના,
વિષય છો એકનો એક શું વિસ્તરતાં, ખૂટે તે ના.

હદ્યની લગની ઉત્કટ જે શરૂમાં છો મૂળી હો તે,
પરંતુ આગળે વધતાં, થતાં ઉન્મતા, બોલે તે.

લગની અગ્નિ સ્વરૂપે તે હદ્ય જલતાં ભલ્ખૂકે છે,
પ્રચંડ શક્તિવાહિની શી ભડકારૂપ જ્યોતિ તે !

બધે અજવાળું પ્રેરાવી, અણુ અણુમાં પ્રકાશીને,
સ્વરૂપ પોતાનું અપીને બનાવે નિજ રૂપે તે તે.

હરિ:ॐ

બલિહારી સ્મરણની તે

બલિહારી સ્મરણની તે કર્યા કરવી ગમે દિલને,
બલિહારી સ્મરણકેરી હદ્ય ગાતાં ન થાકે છે.

સ્મરણ આ વાસ્તવિકતાની ભૂમિકાથી ગવાયું છે,
ગગનમાં કલ્પના પાંખે ચઢી મેં કંઈ ન ગાયું છે.

સ્મરણથી ભાવ ભૂમિકા રચાતી જે જીવનની છે,
સહેલાઈથી એ રીતે બીજાં સાધનથી ના બનશે.

સ્મરણ દિલમાંઠી દિલથી તે થતું જે દિલથી રહે છે,
ઇટા, ખૂબી, કળા ન્યારાં સ્મરણ તેવાતણાં શાં છે !

હરિ:ॐ

જીવનને મહાલવાકેરો

‘વીતવવું ભાવથી જીવન’, જીવન તે સાચું જીવન છે,
હદ્ય તે તત્ત્વ ઉગવાથી ભજન કેવાં ગવાયાં છે !

ભજનનો ભાવ ન્યારો છે, ભજનની મર્સ્તી આણકથી તે,
ભજનના ભાવથી જીવન અનેરું ભવ્ય જળકે છે.

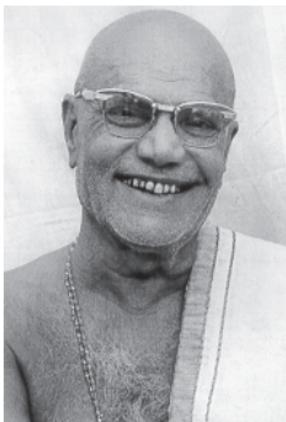
ખુમારી ને ખમીર ઉભય શું પ્રત્યક્ષ પ્રગટતાં શાં !
ખબરદારી, ટટારી તે ખમીર, ખુમારીથી કેવાં !

ખુમારી ને ખમીર તેવાં જીવનને મહાલવાકેરો
-અનુભવ દિવ્ય બક્ષીને, જીવનને ધન્ય કરતો શો !

હરિ:ॐ

ખંડ - ૨

જીવન વિચિન્ન ના ક્યાંયે

અનેકે જન્મજન્માંતર જીવન સંધાયેલું છે તે,
સમગ્રે તાંતણે એક જ, જીવન વિચિન્ન ના ક્યાંયે.

હરિઃॐ

તમન્ના અભિનિસમ જે છે

જીવન ઉત્કટમહીં ઉત્કટ તમન્ના અભિનિસમ જે છે,
મથાવ્યા તે સતત કરશે પડ્યા રહેવા ન દેશે તે.

ઉથલપાથલ કરાવીને સલામત સ્થિતિમાંયે તે,
કદી ટકવા ન પણ દેશે, ઉગાડ્યા તે નવું કરશે.

હદ્ય તત્પરતા, તૈયારી નૂતન સ્વીકારવા કાજે,
કરવવા યોગ્ય ભૂમિકા તમન્ના ઝંખના સેવે.

તમન્નાથી મથાયું છે, તમન્નાથી ટકાયું છે,
તમન્નાથી ચઢાયું છે, તમન્નાથી જિવાયું છે.

હરિઃઓ

જીવન વિકાસને પંથે

જીવન વિકાસને પંથે તમના યોગ્ય ઔખ્ય છે,
તમનાના સહારાથી જીવનનું યોગ્ય બનતું છે.

જીવનનાં ઉચ્ચમાં ઉચ્ચ ઊંચે ચઢતાં પગથિયાંમાં,
તમનાથી જ બુદ્ધિમાં વિવેક સૂક્ષ્મ પ્રગટ્યો છે.

જીવનના ઊર્ધ્વ આરોહણ વિશે વિવેક સદ્ગુરુ છે,
જીવનનો સદ્ગુરુ સાચો વિવેક યોગ્ય પોતે છે.

વિવેક સદ્ગુરુએ દિલ મને માર્ગ ચઢાવ્યો છે,
નયન વિવેકથી સાચાં જીવનમાં તો મળેલાં છે.

હરિઃॐ

મનન ચિંતન સતત હદયે

જીવનના ધ્યેયને વિશે મનન ચિંતન સતત હદયે
-થતું શ્રેયાર્�ીને, જેથી પરખ લગનીની થાયે છે.

જીવનના ધ્યેયની લગની સતત ગોદાટી કરી કરીને,
જવા ધક્કેલતી આગળ, શું આણનમ જોશ એનું છે !

સતત રમમાણ બસ ધ્યેયે લગાતાર રહે હદયે,
જીવનના કોયડા એવા બધા ઉક્કલતા શા રહે છે !

સમયની તે જીવનમાંની શી દસ્તિ સૃષ્ટિ ન્યારી છે !
અમર્યાદિત બધું એનું જીવન જે તે થતું રહે છે.

હરિઃઓ

કરામતથી ચરણ તે શો !

નરી બાલિશતાવાળો, સમૂળગો છીછરો કેવો !
શું નખશિખ ખૂબ માતેલો ! કશા જાદુથી ચરણે શો !

હરાયા ઢોરના જેવો, રખડવામાં વળી શૂરો,
નધણિયાતો ખરેખર શો ! કરામતથી ચરણ તે શો !

પતિતોમાં પતિત તે શો ! વળી ચસકેલ ભેજાનો,
યુવાની તોરથી ફાટ્યો કશીક હિકમતથી ચરણે શો !

શરીરના રોગનું નિમિત્ત ખરેખર તે હતું માત્ર,
સ્મરણને લેવરાવાને બનવવાને ચરણ પાત્ર.

હરિ:ॐ

તપશ્ચર્યા કરાવી છે

હદ્ય જગ્યા તહીંથી શી સવાર તો થયેલી છે !
ટકવવા તેજ-અજવાળું મથ્યા કેવું જવાયું છે !

મથામણ સૂક્ષ્મ ને સૂક્ષ્મ થતી જે એવી ચાલી છે,
ભૂમિકા ઉર્ધ્વની સૌથી મથામણ કોઈ ન્યારી છે.

ભૂમિકા કોઈ એવી ના જહીં મથવું પડે ના તે,
ભલે ઓચિંતું કેં મળતું છતાં પાછળ રહ્યું તપ છે.

તપશ્ચર્યા વિના સિદ્ધિ કશી કોઈ વાતની ના છે,
કૃપાએ શો મથાવીને તપશ્ચર્યા કરાવી છે.

હરિઃઓ

હદ્ય લગની શી લાગી છે !

મહામુશકેલીમાંથી તે જીવનને જેમ ત્યમ કરીને,
કૃપાથી તારવી લઈને પદે પ્રેમે ધરાવ્યું છે.

હવે જે કરવું ઘટતું હો બધું તે યોગ્ય તું કરજે,
ગમે જેવું તને, મુજને પ્રભુ ! તે રીત તું ઘડજે.

‘ન ચૂં કે ચાં હું કરવાનો’ હદ્ય નિશ્ચય થયેલો છે,
તને ગમતું થવા દેવા હદ્ય લગની શી લાગી છે !

સમર્થ જ્યાં હરિ જેવો ધણી મુજને મળેલો છે,
પછી ચિંતા ફિકર શાને ! હવે બસ મસ્ત જીવવું છે.

હરિ:ॐ

સ્મરણા ભાવને લીધે

જીવનનાં મર્મ ને હાઈ સ્મરણા ભાવને લીધે,
કળાવા દિલ લાગીને ઊંઠું ત્યાં ઉત્તરાયું છે.

સ્મરણનો જ્યાં સમય વધતાં સ્મરણની ખુશબો દિલમાં
-જીવનમાં સ્પર્શતાં, નુસખો નૂતન રસમે ખીલેલો છે.

કળા નૂતન જીવનની તે જુદી જુદી અનેરી છે,
નૂતન જીવન જુદાં જુદાં, જુદી શક્તિ શી એની છે !

સ્વરૂપ પ્રત્યેક શક્તિનું જીવન નોખા વિશે જુદું,
અનેકે રૂપ એવાં શાં જીવનનાં તો નિહાળ્યાં છે.

હરિઃॐ

નવી દિશા ઉઘાડી છે

સ્મરણ જલકની છાલક શી જીવનને સ્પર્શી સ્પર્શિને,
જીવન નૌતમ બનવવાને શી ઉપયોગી જ નીવડી તે !

જીવન ઘડતરની દિશામાં સ્મરણને ધારણા ભાવે,
નવાં શાં ડગ ભરાવીને નવી દિશા ઉઘાડી છે !

પ્રકાશ દિવ્ય જળહળતો નવી દિશા જીવનનો તે,
નયન દિલને શું આંજુ હે ! હૃદય ગભરાવી મૂકે છે.

ઇતાં ચેતન પરત્વેની જીવંતી ધારણા રહે જે,
ખબરદારી પરિપક્વ, રખાવી તે જિવાડે છે.

હરિ:ॐ

હરિ તો એકધારો છે

સ્મરણ હરિનું, સ્મરણ હરિનું, થયા કરતું હદ્યમાં જે,
સ્મરણના નાદનાં સ્પંદન નિરંતર શાં સ્ફુરે છે તે !

નિરંતર એકધારું તે સતત સ્પંદન થયા કરતે,
પ્રક્રિયા તેવી સ્પંદનથી શું કમ મૂળ ઓર બદલે છે !

જીવન પલટા જુદા જુદા જુદે જુદે તબક્કે છે,
વળી પ્રત્યેક પલટામાં તબક્કા કિંતુ ન્યારા છે !

પ્રદેશે ઊર્ધ્વ જીવનના અનેકે શા તબક્કા છે !
તબક્કામાં શા પ્રત્યેક હરિ તો એકધારો છે.

હરિઃઓ

જીવનનો મુખ્ય ખોરાક

જીવન જો જીવવાનું છે ભજનથી તો જિવાજો તે,
જીવનનો મુખ્ય ખોરાક ભજનનો શો અમારો છે !

ભજનનો આશરો લઈને હૃદયથી પ્રાર્થના થઈ છે,
હૃદયની પ્રાર્થનાથી શો સહારો દિલ મળેલો છે !

જીવન પથ ગુંચવાતાં જ્યાં હૃદયથી પ્રાર્થના થઈ છે,
મળંતાં સુધી ઉકેલ રટાયા ત્યાં જવાયું છે.

નિરંતરના ભજનભાવે ટકી રહેવું બન્યું જ્યાં તે,
બધા ઉકેલની ચાવી ચપોચપ શી મળી ગઈ છે !

હરિ:ॐ

જીવન મસ્તી ચઢેલી છે

સ્મરણામાં મળન ભરપૂર તે રહેવાને મથાયું છે,
સ્મરણ લતથી હદ્ય ભાવ સદા બદ્ધતો રહેલો છે.

હદ્યના ભાવને લીધે ભર્યું ભર્યું દિલ લાગે છે,
પ્રસન્ન, શાંત દિલ કેવું પરોવાયેલ ભાવે તે !

જીવન નિશ્ચિતતા વ્યાપી, નિરાંત શી વળેલી છે !
હદ્ય નિર્ભય થવાઈને પ્રભુ ગાન ગવાયું છે.

ભજનના ભાવથી કેવી જીવન મસ્તી ચઢેલી છે,
હદ્ય અલમસ્ત મસ્તીના ઊંડા ભાવે રસાયું છે.

હરિઃઓ

ગરજ પ્રગટાવી તેં દિલમાં

પકડવાનું સ્મરણ સાધન નિમિત્તે તેં સુઝાડ્યું છે,
વળગી રહેવા જ સાધનને હૃદય તેં ખંત બક્ષી છે.

સતત ઉદ્યમ થકી સાધન જીવનમાં જકડી લેવાને
-ગરજને કારણે કેવું મથાયા તે જવાયું છે !

મથામણ જે થતી રહી છે, ગરજ ત્યાં મુખ્ય કારણ છે,
ગરજ એવી મળી એ તો કૂપા બક્ષિસ ઉત્તમ તે.

ખરા બોથડ, મૂરખથી આ મનાયું ના હતે જે, તે,
ગરજ પ્રગટાવી તેં દિલમાં મને કેવું મનાયું છે !

હરિઃॐ

સમન્વય થઈ ગયેલો છે

સમરણની ભાવનાકેરી હદ્યની ધારણા જે છે,
જીવન સાચું અમારું તે, વિના બીજું જીવન ના તે.

હરિનો ભાવ મૂળે જે પ્રકૃતિમાં રહેલો છે,
હદ્ય સભાનતા તેની પ્રગટતી, તે જ જીવન છે.

કહ્યાગરી સાવ સંપૂર્ણ પ્રકૃતિ ધારણાને તે,
પ્રકૃતિએ પિછાણીને હરિ ભાવ ગ્રહેલો છે.

હવે વિખવાદ ના કોઈ, સમન્વય થઈ ગયેલો છે,
સમાધાન પૂરેપૂરું પરસ્પરમાં થયેલું છે.

હરિઃઓ

ખરું જીવવાનું સાધન તે

શરીરના દમના કારણથી કશો દમ ના જરા રહે છે,
કૃપાથી તોય પણ કેવો જીવંતો દમ હદ્યમાં છે.

હરિ સ્મરવાની આદત જે જીવનમાં શી પડી ગઈ છે !
હદ્ય લતના બળો તેવા બધો દમ તો જીવનમાં છે.

જીવનમાં દમ પરે દમ શો પડે છે ધૂંટવો પળપળ !
સ્મરણની જાગૃતિ દમથી મળ્યા કરતું રહે છે બળ.

અમારે જીવવાનું છે હરિના સ્મરણ પર નિત્યે,
શું શાસ્ત્રોશ્વાસ હરિ સ્મરણું ખરું જીવવાનું સાધન તે !

હરિ:ॐ

જીવન જીવ્યા કરેલું છે

સમરણથી ભાવની માળા હરિ ચરણો ચઢાવીને
-હરિમાં એકરસ ઠરવા હદ્ય મુરાદ જીવતી છે.

અભિલાષા હદ્ય ઉત્કટ શી ચેતેલી ભભૂકૃતી છે !
હરિમાં રાખવા જીવતો મદદ-સહાય ખરેખર તે.

‘હદ્યના ભાવ વિનાનું જીવન જીવવું જ, મૃત્યુ છે’,
હદ્ય સમજાયું પાકું તે, જીવનની શક્તિ ભાવ જ છે.

સતત આરાધના તેથી કરેલી ભાવની જીવને,
મહત્ત્વ ભાવને દઈને જીવન જીવ્યા કરેલું છે.

હરિઃॐ

કૃપા તો સાથ આપે છે

સમરણાથી ભાવ જીવનમાં ઉગવવાને મથેલો છું,
કૃપાનો સાથ નિત્યે છે, પ્રયત્ને જો જીવંતા છો.

કૃપાનો સાથ સહજ પોતે સહજ પોતે જીવન બનતાં,
થતો પ્રત્યક્ષ વર્તતો, અનુભવમાં પ્રકાશે ત્યાં.

કૃપાના બૂમબરાડાને શું ખાલી વ્યર્થ પાડ્યાથી,
કૃપા હોવા છતાં, વ્યક્ત જીવનમાં તે ન દેખાતી.

કૃપા તો સાથ આપે છે, પુરુષાર્થી ખરાખરીના,
પૂરા તે જીવસ્ટોસટના પ્રયત્ને વર્ષતી રહે ત્યાં.

હરિઃॐ

ઇતાં ના અંત એનો છે

સ્મરણ લેતાં, સ્મરણ લેતાં, સ્મરણ લેતાં જવાયું છે,
સ્મરણની આમદાનીથી જીવનમાં ભાવ લાગ્યો છે.

જીવનમાં લાગતાં લગની સ્મરણની દિલ સભરતાની
-જીવનમાં ફોરી મહેકે છે, જીવન મસ્તી અનુપમ શી !

જીવન જીવતાં, જીવન જીવતાં, ભૂમિકા તે પ્રમાણેમાં,
જીવનની ઊર્ધ્વ ભૂમિકા તબક્કા શી વટાવે ત્યાં !

જીવનની આખરી મંજિલ પરે દિલ ચોટ લાગી છે,
પહોંચાતાં, પહોંચાતાં ન છેડો ક્યાંય આવે છે.

અનંત હારમાળાઓ જીવનમાં એક પદ્ધી એક
-વટાવાતું જવાતું છે, ઇતાં ના અંત એનો છે.

હરિઃઓ

થવું સર્વોપરી ચહ્યું છે

ભયંકરમાં ભયંકર શી ગરીબાઈ અનુભવી છે !
સહ્યાં અપમાન, અન્યાય બહુવિધનાં જીવનમાં તે.

ઉંચે ચઢવાની જીવનમાં ગરજ લાગી હતી હદયે,
ગરજને કારણે તીવ્ર સહેવાયું બધું તે તે.

ગરીબને અવગણી કેવું બધાં જે તે જ ધુતકારે,
ગરીબને પગ તળે ચગદી ગરીબને ચૂસતાં જે તે.

ગરીબાઈ જ ટાળીને, કશુંક કરી જેથી એવું જે
-બધાંથી પર જીવી ઉંચે થવું સર્વોપરી ચહ્યું છે.

હરિ:ॐ

થવા ઊંચે જ ધારીને

અમે ધર્પા બધાંનાયે જીવન ખાધા કરેલા છે,
તિરસ્કાર જીવનમાંછે હદ્ય ચાખેલ કેવો તે !

હદ્ય લાગેલ રઠ ઊડી શી ભણવાની જ તે વેળા !
જીવનની નેમ તે ફળવા બીજું ગાણકાર્યું છે કંઈ ના.

બધાંથીયે જીવનમાં તો થવા ઊંચે જ ધારીને,
બધાં જેમાં અને તેમાં હદ્ય તે લક્ષ્ય ધાર્યું છે.

જીવન તે લક્ષ્યને વીંધવા બધી મહેનત થઈ જે જે
-થતી કઠળાઈમાં તે તે હદ્ય દાનત શી જીવતી તે !

હરિઃઓ

જીવનમાંનું રળાયું છે

ગરીબીમાં હુકમ સહુનો અમે પ્રેમે ઉઠાવ્યો છે,
થવાયું નમ્રમાં નમ્ર જીવનમાં તેથી તો હદયે.

ગરીબીથી જ જીવનમાં ઘણું શીખવા મળેલું છે,
સહનશક્તિ, ધીરજ તેથી જીવનમાં કેળવાયાં છે.

કહ્યું કરવાની ટેવેથી બધાંનીયે પરતવે તે,
હદય સદ્ગ્રાવ કેળવવા ઊંઠું શું ભાન જાગ્યું છે !

બધાંના દોષ જોવાનું હદય ના પાલવેલું છે,
ખરેખર તેથી રળવાનું જીવનમાંનું રળાયું છે.

હરિ:ॐ

ખરેખર કેડી લાધી છે

ગરીબીયુક્ત જીવનમાંથી ઊંચું ચઢવા વિશે ભાન
-ગરીબી સાલતાં ઊંડી ખરેખર તીવ્ર જાગ્યું છે.

હદ્યમાં તીવ્રતમ ઊડા ખરા તરવરતા તે ભાને,
સતત જે એનું એ કેવું થયા ચિંતવન કરેલું છે.

પ્રક્રિયા ચંકમણકેરી હદ્ય ચાલ્યા કરેલી જે,
મને એમાંથી ચઢવાની ખરેખર કેડી લાધી છે.

ઊડામાં ઊંડું જે વિશે હદ્ય જેનું સતત રહે છે,
પૂરું ચેતેલું જે ભાન જીવન તે મેળવી લે છે.

હરિઃॐ

અમે પડકારવાનું તો

હદ્ય ઉપયોગની દણિ જીવનમાં સાંપડેલી છે,
સદા ઉપયોગમાં લઈ તે જીવનનું કામ લીધું છે.

કળા ઉપયોગનીથી તે સમજવાનું મળેલું છે,
નવી નવી શી સમજદારી જીવન તેથી ફળેલી છે !

નવું નવું શીખવાકેરો હદ્ય ઉત્સાહ પ્રગટે છે,
નવાં જોખમ, નવાં સાહસ નવા પંથે મળે શાં તે !

પરાકમથી, પૂરેપૂરી હદ્ય મદ્દનગીથી તે!
-અમે પડકારવાનું તો બીંકું ઝડપેલું છે પ્રેમે.

હરિઃઓ

હદ્ય ભક્તિ ઊગેલી છે

જીવનમાં દુર્ગુણો છે જે ખરેખર નામ માત્ર જ છે,
નિરંતરના સ્મરણ જળથી શું હોવાયા કરેલા છે !

હવે હોવા છતાં તે તે ન તેનો પાસ લાગે છે,
શી ક્ષુલ્વક માત્ર છાયા તે, ભૂસાવા તેય લાગી છે.

મહત્ત્વ ગુણ કેળવવા જીવનમાં નિત્ય આઘ્યું છે,
હદ્ય હંમેશ દુર્લક્ષ પ્રતિ દુર્ગુણની રાઘ્યું છે.

જીવનની ભક્તિ કેળવતાં ગુણો કેવા ખીલેલા છે !
થતાં રહેતાં સતત સ્મરણે હદ્ય ભક્તિ ઊગેલી છે.

હરિઃॐ

જીવનનો હેતુ ફળવાને

જીવનમાં સાચી રીતે જે મથી સંગ્રામ ખેલે છે,
પળો આંધીતણી તેને જીવનમાં સાંપડે શી તે !

અખંડિત જાગૃતિ હૃદયે જીવનના ધ્યેય પ્રત્યેની
-સદા શ્રેયાર્થને જીવતી રહે ચેતેલ ધગધગતી.

બધાં સંકટ, બધી આંધી, બધા પ્રશ્નો, ગુંચો જે જે
-જીવનમાં ઊઠતાં, તેનો શું જબ્બર સામનો કરશે.

જીવનનો હેતુ ફળવાને ખરો સંગ્રામ ખેલે જે,
જીવનની શક્તિ ખીલવી તે, ખુમારીથી જીવન જીવશે.

હરિ:ॐ

અતુલ બળ એણે પ્રેર્યું છે

કદીક શ્રેયાર્થી છો હારે પરંતુ દિલમાંનો જે
-જીવન પ્રત્યેનો ઉંડો એ શો આશાવાદ જલતો છે !

કદી શ્રેયાર્થીને કયાંયે જીવનમાં ના નિરાશા છે,
નિરાશાના પ્રસંગો હો, છતાં તરતો રહે ત્યાં તે.

ખુમારી ને ખમીર બંને જીવનમાં સાથ ને સાથ
-સદા રાખ્યા કરી હૃદયે જીવનનો કાપતો પંથ.

ખરેખર જીવસટોસટના પ્રસંગો કેંક આવ્યા છે,
ઉભા રહી ત્યાં ટકી શકવા અતુલ બળ એણે પ્રેર્યું છે.

હરિ:ॐ

અભિમુખતા શી સેવી છે !

ગમે તેવી પરિસ્થિતિ મળોલી હોય જીવનમાં,
કદી લાચાર શ્રેયાર્�ી ન તેનાથી બને દિલમાં.

હદ્યમાં ઝંખના જલતી રહે છે ઉગ્રમાં ઉગ્ર
-સદા શ્રેયાર્થિને દિલમાં ભભૂક્યા શી કરે ઓર !

જીવન તે ઝંખનાકેરું રહે દિલ પ્રજીવલિત કેવું !
પ્રયત્ન શા કરાવીને જીવન ધક્કેલતું રહેતું !

ખરેખર તેથી મેં જીવન હદ્યની ઝંખનાને જે
-હદ્યમાં સાચું માની તે અભિમુખતા શી સેવી છે !

હરિઃॐ

હદ્ય લાગી પડેલું છે

જીવનમાં હાથ ને સાથ પ્રભુ શો આપવામાં છે !
પ્રભુ જેવો બીજો કોઈ ન સાથીદાર જીવને છે.

જીવન કરવાનું જે, તેમાં હદ્ય લાગી પડેલું છે,
ખુશીથી મરજીવો માર્ગ અમે હર્ષ સ્વીકાર્યો છે.

અમે સંસારમાં ભરવું ઉમળકાથી ચહેલું છે,!
ખુદીની રાખ મરી મરીને અમે તન પર લગાવી છે.

જીવનમાં ભોમિયો હરિને હદ્ય સાથે જ ધારીને,
પથે ચાલ્યા કરેલું છે, બધું સંભાળ્યું એણે છે.

હરિ:ॐ

જીવનનો ખેલ માંડયો છે

અમે સંસારમાં મરતાં શીખી લીધું કૃપાથી તે,
જીવનમાં મરજીવા રહીને જીવનનો ખેલ માંડયો છે.

ફર્યી કરીને ઘૂઘરમાળ કશો દા'ડો વળ્યો ના છે,
ફરી ફરી તે જ સમજાતાં થવાયું છે જ તત્પર તે..!

કૃપાનું તે જ લક્ષણ મેં હૃદયમાં માની, ધારીને
-હરિ સંબોધવાનું તો કર્યા કર્યું મેં સતત હૃદયે.

કદી અટવાઈ જવાતાંમાં હરિને સાદ દઈ-દઈને
હરિના હાથ ને સાથ લઈ લઈ હું ટકેલો તે.

હરિ:ॐ

પમાડયું છે નૂતન જીવન

જગત વ્યવહાર વર્તનમાં જીવનના સર્વ સંબંધે,
અભિમુખતા હરિકેરી જીવંતી મોખરે ધરી છે.

સદા ગંભીર પૂરેપૂરા છતાં હળવા પૂરા પાછા,
કૃપાથી કેળવાઈ છે જીવનની શી મુલાયમતા !

નિરાગ્રહ દિલ નિરબિમાન, અભય ને મૌન, એકાંત,
બધાં સાધન કરાવીને પમાડયું છે નૂતન જીવન.

જીવનમાં તે હદ્ય પોરસ ફરી ફરીને ચઢાવીને
-મને નાદાનને કેવો પથે પ્રેર્ણ કરેલો છે !

હરિઃઓ

જીવન વિકાસનું કર્મ

બધું ખુલ્લું દીવા જેવું તને મારું બતાવીને,
બધો હિસાબ કરવાનો અમે તો માંડી વાળ્યો છે.

તને પદમાં નિરંતર તો બધું જે તે નિવેદીને,
જીવનમાં ફૂલના જેવા અમે હળવા રહ્યા કરીએ.

જીવન હળવાશ ભૂમિકા પ્રવર્તેલી રહે જીવતી,
જીવનવિકાસનું કર્મ ખરું ચાલ્યા કરે દિલથી.

કંઈક મુશ્કેલી પડતાંમાં હરિને સાદ પાડીને
-જણાવાતાં, મતિ ખુલ્લી થતી, ત્યાં માર્ગ સૂજે છે.

હરિ:ॐ

કૃપા તેને મળેલી છે

સતત મનને ભીંજાવાનું કર્યા કર્યું છે હરિ ભાવે,
બધાં પર્વત સમાં સંકટ હદ્ય તેથી ન લાગ્યાં છે.

જીવન કેવળ કૃપા તારી પરે મેં તો નિભાવ્યું છે,
કૃપા એની શી જળહળતી બધાં પર તો વરસતી છે !

પરંતુ દિલ અજાને શું અંધારા વિશે રહીને
-કૃપાને શોધવા મથતા, બધા મિથ્યા પ્રયત્નો તે.

હરિની દિલ સન્મુખતા હદ્ય જેને શી જલતી છે !
કૃપા શી આપ સાક્ષાત્ જીવન તેને મળેલી છે.

હરિઃઓ

જરૂર ઉપયોગ લીધો છે

કશું પણ તાણી તાણીને તણાઈને તણાઈને,
તવાઈને કશું બેળે કદી ના કંઈ કરેલું છે.

જીવન વિકાસ કરવાની હદ્દ્ય લગની ઊઠેલી જે,
જીવનમાં એવી લગનીએ હદ્દ્ય પ્રેરાવિયો શો છે !

હદ્દ્ય એકાગ્ર, કેંદ્રિત થઈને ભાવથી જીવને,
હદ્દ્ય ખાવિત થતાં ભાવે છતી શક્તિ થયેલી છે.

થયેલી તે છતી શક્તિતાણું દિલ ભાન ઊર્યું છે,
જીવન હેતુ ફળવવાને જરૂર ઉપયોગ લીધો છે.

હરિ:ॐ

જીવનનું સૌ થતું રહે છે

જીવન અબ્યક્ત હરિનું જે કિયાકેરી ગતિ સ્વરૂપે,
કરાવીને વહન ભાવે પૂરું તે મુક્ત દર્શન છે.

સકળ પ્રકારની જે જે મળેલી પ્રવૃત્તિ વિશે,
પ્રભુ ભર્તા, વળી ભોક્તા શું સ્વામી, સાક્ષી પોતે તે !

પ્રકૃતિનાં અકળ કરણો બધાં સહકાર હર્થે દે,
બધાં કરણો વડે કરીને કરે દર્શન હરિનાં તે.

જીવનમાં આત્મનિષ જ જે થતું રહેતું બધું તે તે
-પ્રકૃતિના બની સ્વામી જીવનનું સૌ થતું રહે છે.

હરિઃॐ

પુરુષ જાગેલ છે જેને

પ્રકૃતિ પર વિજય પૂર્ણ અનુભવવાની કક્ષાએ
-પ્રવર્તવાનું થતાં, સાધન ફળેલું જાણવું નિશ્ચે.

પ્રકૃતિને મૂળે એના, રહેલું છે નહિ સહેજે,
પ્રકાશ, શક્તિ ને જ્ઞાન, શું સાક્ષી ભાન તે હૈયે.

મહોર પ્રકૃતિ ઉપર રહે લગાડવાની તે,
પુરુષ જાગેલ છે જેને, અનુભવી તે જ સાચો છે.

પ્રકૃતિ એની મેળે તો કશું ના માની લેતી છે,
થયા વિના હદ્ય નક્કર અનુભવ ચેતનાના તે.

હરિઃઓ

મળ્યાં વિકાસ અર્થે તે

અવિદ્યાની અશુદ્ધિઓ અનેકે જાતની શી છે !
જુદી જુદી બહુ કક્ષા અશુદ્ધિની જીવનમાં છે.

જગત, વ્યવહાર, સંસાર મળ્યાં વિકાસ અર્થે તે,
હદ્યની ભાવના એવી કૃપાથી દિલ થયેલી છે.

બધું સાફલ્ય જીવનનું શું કેળવવા મળેલાં છે !
બધા સંસારને એવા હદ્ય ભાવે ભજેલો છે.

પ્રભુનો ભાવ અવતરવા નિભન્માં નિભન્મ ૨૪ વિશે
-સમર્પણ, દિલ ન્યોછાવર થયા કર્યું પદ, કૃપાથી તે.

હરિઃઓ

સ્વરૂપ સાચું હરિનું છે

ભરોંસો સર્વ પ્રભુની પર જીવનનો તો થયેલો છે,
ભરોંસાથી જ જીવનનું અમારું સર્વ ચાલે છે.

સ્તવી સ્તવીને, ભજુ ભજુને હૃદયના ભાવથી અંતર
-હૃદય સંતોષ મેળવવા, હરિથી તે હૃદય નેમ.

હરિના ગુણ ને ભાવ સ્વરૂપ સાચું હરિનું છે,
હૃદય પ્રત્યક્ષ જીવનમાં કૃપાથી તે ઉતાર્યું છે.

જીવનમાં ભાવ ને ગુણ શું વર્તીતાં જ પ્રત્યક્ષે !
હરિનાં તે સ્વરૂપને શાં જીવનમાં તો નિહાળ્યાં છે !

હરિ:ॐ

ચહેલું મૂળ ધારેલું

જીવન શ્રેયાર્થી કોઈ પડતો જીવનમાં લાગતો, તોયે
-શું નક્કર દિલમાં અણાનમ ટકોરાબંધ જીવતો તે !

કદી પાછો પડે તોયે ન ડર એને કશાનો છે,
જીતીને મૃત્યુને, એ તો જીવે પોતે અભય થઈને.

સદાયે જંખતો ઉત્કટ જીવનના ધ્યેયને હૃદયે,
પૂરું સાકાર કરવાને હૃદય કૃતનિશ્વયી શો તે !

ચહેલું મૂળ ધારેલું મૂકી મરણાંતરે ના દે,
જીવનનું ધ્યેય સંપૂર્ણ થવા સાકાર જીવે તે.

હરિઃॐ

સ્મરણ કોઠે જડેલું છે

સમજવાને જીવનને આ મતિ ઉપયોગ ના'વી છે,
બહુ ખતાા બહુ ઠોકર ખરેખર વાગતાંયે તે.

ગરજને કારણે કિંતુ સ્મરણ કીમિયો મળેલો જે,
અમે ઉપયોગ તે કરતાં, થવા માંડચું સ્મરણ દિલ તે.

થયા કરતાં, થયા કરતાં સ્મરણ એવું જીવનમાં જે,
ગરજના મૂળમાં કેવો જીવન પલટો થયેલો છે !

અનુભવ આવતાં તેવું બહુ પ્રત્યક્ષ નીરખીને,
સ્મરણમાં તથ્ય લાગ્યાથી સ્મરણ કોઠે જડેલું છે.

હરિઃॐ

ન બેસી તે કદી રહે છે

જીવનનો ભસ્ત લડવૈયો મૂકી શિર તે જુકાવે છે,
ઇતાં તોયે કદીક પાછો પડે સમરાંગણે પોતે.

ખમીર, છિમત, વળી સાહસ, ધીરજ ના ખોઈ બેસે તે,
ફરી ખંખેરીને ધૂળ નવાં ડગલાં ભરે છે તે.

અનંત જે હદ્ય શ્રદ્ધા ખૂટે એની ખૂટે ના તે,
જીવન સંગ્રામમાં પોતે કરી જગ્યા રળે છે તે.

કદીક રળવા વિશે ખોટ જતી એને શી લાગે છે !
કપાળે હાથ દઈ ત્યારે ન બેસી તે કદી રહે છે.

હરિઃॐ

હજારો હાર છો મળતી

હરાતું હો જીવન યુદ્ધ, બધાં રણ મોરચે, છોને
-પડાતું પાછું હો, તોયે અમે ના યુદ્ધ છોડ્યું છે.

ભલે હારી જવાતું હો, નસેનસ તૂટતી છોને,
જવાંમદ્દી શી સંકોરી મથેલા શા ઝૂઝુમવાને !

‘ગમે તેવું ભલે બનતું, ઝૂઝુમ્યા ખંતથી કરવું’,
જીવનનો ધર્મ પ્રીણી તે સદા આચરતા રહેવાનું.

હજારો હાર છો મળતી, મથ્યા ઉઘમથી રહેવાતાં,
કદીક એમાંથી જ્યવારો જરૂર મળવાનો જીવનમાં.

હરિ:ॐ

ખરેખર મર્દ સાચો તે

જીવનમાં આકરામાં શી કસોટી આકરી આવ્યે,
ખમીર, પાણી ખરું કેવું શું કેટલું ખાસ પરખાયે !

જીવનમાં બઢતી ને ચઢતીમહીં કેં ના કસોટી છે,
જીવનની પડતીમાં પાણી કસોટીમાં જણાયે છે.

જીવનની ચઢતી બઢતીમાં બધાં પોરો ચઢાવે છે,
જીવનની પડતીમાં લાતો સ્વજન પણ કેવી મારે છે !

જીવનની પડતી સ્થિતિમાં હદ્ય મર્દનગીથી જે,
ટકી જે જીવતો રહે છે, ખરેખર મર્દ સાચો તે.

હરિઃॐ

જીવનની સાધનામાં તો

પ્રમાણિકતા, વફાદારી, સરળતા, દિલ સચ્ચાઈ,
મુલાયમ નેકદિલી ને જીવનની સહદ્યતા શી !

જીવનમાં આચરાતાં સૌ ગુણો તે ભાવથી કર્મ-
પ્રવતત્વે, જીવનનિષ્ઠા, વિકાસે એ જ ખપની છે.

વિના પ્રગટ્યા ખરા દિલની જીવનમાં એકનિષ્ઠા જે,
જીવનની સાધનામાં તો ખરો પુરુષાર્થ ના પ્રગટે.

વિષયનું હાઈ મેળવવા, વિષયમાં એકનિષ્ઠા ને
-પ્રતિષ્ઠા પૂર્ણ કરવાની રહે શ્રેયાર્થીએ હદયે.

હરિ:ॐ

કિનારો હાથ લાગ્યો છે

જીવનનું યદ્વાતદ્વા સૌ ચરણમાં જ્યારથી જીવન
-સમર્પણ પદ થયા ગયું છે, બધું નેવે ચઢેલું છે.

હવે તો પાંસરે સીધે પથે તે ચાલવાનું છે,
ન આડીતેડી કંઈ મનથી નજર કરવાની તે રહે છે.

ઇતાં છટકી જતું કેવું કદીક મન આમથી તેમ,
પદે પાછું હું ઠેકાણે મથું હું લાવવા કોમ.

ઘણી વેળા લૂંટાયો છું, ઇતાં કોઈએ ન જાણ્યું છે,
ચરણની ઓથથી તરતાં કિનારો હાથ લાગ્યો છે.

હરિઃॐ

થતું તે વ્યક્ત આ જીવને

ભયંકર પાયમાલીમાં જીવન પેસી ગયેલું જે,
છટકવા એકયે બારી ન ક્યાંયે તો રહેલી છે.

‘ન જાણું શી રીતે મુજને સકંચેથી છટકવા તે
-થયું દિલ કારમું ઉત્કટ’, ખરું આશ્ર્ય દિલનું તે !

ભૂગર્ભે પ્રક્રિયા ચાલી રહેલી સૂક્ષ્મમાં સૂક્ષ્મ,
કૂટી શી નીકળેલી તે નિમિત્તે કોઈક અકલ્પ્ય.

સમગ્રતા સળંગે છે ! સમગ્રતાતણા ગર્ભે
-શું બંધાયેલ જે સૂક્ષ્મ ! થતું તે વ્યક્ત આ જીવને.

હરિઃઓ

કૃપા તુજ કામ લાગી છે

હદ્યનો પ્રાણ થનગનતો જીવન ચેતન અનુભવવા,
શું ધોડાપૂરનો વેગ હદ્ય પ્રેરાવતો રહે છે !

કદીક ભૂલેચૂકે ક્યાંક જઈ અંજાઈ અજવાણે,
પથે ઓચિંતું ખચકાઈ પૂરેપૂરું જવાયું છે.

પ્રકાશ દિવ્યતાકેરો ખમાઈ ના શકાયો છે,
ઘડીકભર બાવરો દિલમાં બની કેવું જવાયું છે !

વળી જે ધારણા દિલની અખંડિત તેય કેવીયે
-બની છે ધૂંધળી, ત્યારે કૃપા તુજ કામ લાગી છે.

હરિઃॐ

કૃપાથી સૌ થયેલું છે

અલોકિકતાભયું દર્શન કરાવ્યું કંઈકનેયે તે,
માહાત્મ્ય તોય ના દિલમાં ન કોઈને વસેલું છે.

હદ્ય પ્રગટ્યા વિના ભક્તિ થયું, પ્રત્યક્ષ મૌલિક જે
-જીવન વર્તન, છતાં માહાત્મ્ય ન ટકવાનું જરા પણ તે.

હદ્ય ભક્તિ થવા પૂર્ણ હદ્ય તે લાગી આવ્યું છે,
કટોકટી, જીવસ્તોસટના કર્યા તે માટ યત્નોયે.

કૃપા તારી વિના મુજથી તણખલાથી થઈ થઈ તે
-થઈ શકવાનું શું તે છે ? કૃપાથી સૌ થયેલું છે.

હરિઃॐ

જીવન સાચું રળે છે તે

જીવન કહ્યાગરું પૂર્ણ કૃપાથી કેળવાયું છે,
કહેલું કાંઈ જે તેનું ઉમળકાથી જ માન્યું છે.

કહ્યું કરવા વિશે હેતુ નિરાગ્રહનો થવાનો તે,
હદ્યમાં ચેતનાત્મક શો અમે ધારણ કરેલો છે.

પડેલી કંઈક સમજણ જે ઊંઘું એથી ચલાયું છે,
ઇતાં ત્યાં ભાન હૈયાનું થવાવા મુક્ત તેથી તે.

નિરાળી રીત હરિની છે, કઈ તે રીત શીખવે છે !
સમજ જીવંતી જેને ત્યાં, જીવન સાચું રળે છે તે.

હરિઃॐ

સ્વજનને પ્રાર્થના દિલની

ગરજ જેના વિશે દિલમાં વધારેમાં વધારે છે,
નભાવી લેવું પડતું છે બધું તેનું સરળતાએ.

ટકોર્યાં જો કર્યું કંઈ છે, ચઢાવે ટેરવું નાકે !
અણગમો દિલ વતાયિ, બધો મિજાજ બગડે છે.

જીવનમાં જોઈ વિચારી બને ના વર્તવાનું તે,
બધી ખામી અમારી તે હરિ ચરણે ઉધાડી છે.

ભલે જેવા છીએ તેવા હરિ કેવો નિભાવી લે,
સ્વજનને પ્રાર્થના દિલની જતું કરી માફ કરજો તે.

હરિ:ॐ

સજીવન શો કરેલો છે

સમરણાના નાદના ભાવે જીવન મહેકી રહેલું જે,
સુવાસે મધ્યમધી ઊડી નશો ઉન્માદ વ્યાઘ્રો છે.

જમીન પર પગ ન ઠરતા છે, ઊડી ઊડીને જવાતું છે,!
અનુભવ તે જીવનકેરો ભુલાયો ના ભુલાયે છે.

ઘડીકભર ત્યાં ઠરી જઈને, રસાનાંદે રૂબી જઈને,
જીવનને મહાલી લેવાનું ખરેખર દિલ થયેલું છે.

પરંતુ સદ્ગુરુએ ત્યાં શું કીમિયો ઓર અદ્ભુત જે
-ચલાવી મુજ પરે પાછો સજીવન શો કરેલો છે !

હરિઃઓ

અમે તે વેચી ખાધી છે

બધાંની હોશિયારીની બધી સમજજા પડે અમને,
ઇતાં બોલાય ના એવી શી લાચારી અમારી છે !

‘ન પાણીવાળું ને નબળું બધું એવાની પર ચાલે’,
કંઈકને એમ વદ્તા મેં ખરેખર સંભળેલા છે.

ભલભલા ભૂપ જેવાને કૃપાથી સંભળાવ્યું છે,
પરંતુ દાખલા તેવા બતાવાની જરૂર ના છે.

જગતજન-ની બધી અક્કલ ભલે હો તેમની પાસે,
અમારે તે ન ખપની છે, અમે તે વેચી ખાધી છે.

હરિ:ॐ

હરિ લઘડ લગાવે છે

જીવનમાં કોઈ રીતે તો અમે ના પાંસરા છીએ,
હરિ ચરણે સીધા પૂરા કૃપાથી શા વળેલા તે !

નથી વાંકાચૂકા ચરણે તહીં સાવધ રખાવે તે,
ચલાતાં કંઈક પણ ઊંધું હરિ લઘડ લગાવે છે.

મળી શિક્ષા જીવનમાં તો ઘણીયે વાર એવી તે,
જીવન તો મહાપરાણે તે કંઈક ઠેકાણે આવ્યું છે.

નિશાળિયો ઘણો ઠોઠ કૃપાથી ઠામ આવ્યો જે,
હવે સંભાળીને જીવન ચલવવા હોંશ લાગી છે.

હરિઃॐ

જીવન વિચ્છિન્ન ના ક્યાંયે

બધી શી સમગ્રતા જીવનતણી તે એકતારે છે !
હરિથી સંકળાયેલી, કશું જુદું બીજું ના છે.

જીવન જુદાં જુદાં લાગે પરસ્પરથી ન સંબંધ,
ઇતાં ત્યાંયે પરસ્પરમાં પરસ્પરથી જ છે મેળ.

જીવન વીતેલની છાયા પડેલી આ જીવન વિશે
-નજર જેની ખૂંપેલી છે, પડે સમજણ ખરી તેને.

અનેકે જન્મજન્માંતર જીવન સંધાયેલું છે તે,
સમગ્રે તાંત્રણે એક જ, જીવન વિચ્છિન્ન ના ક્યાંયે.

હરિઃॐ

જીવન હંસ બનાવ્યો શો !

પૂરા કથળેલ જીવનને પુનઃ તે યોગ્ય બનવાને,
હદ્ય સમજણ શી તે માટે બરાબર તો પડી ગઈ છે.

શીખવવાનું હવે કંઈ પણ જરાયે ના રહેલું છે,
હવે તે કાજ આચરવું બધું જે તે થતું રહે છે.

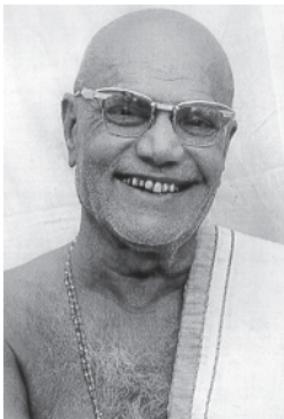
કદી અથડાઈ પડતાંમાં, કદીક ભૂલ થઈ જતાંમાં તો,
કૃપાથી પાંસરો મુજને પૂરેપૂરો કરી દે છે.

હું નાલાયક, હતો ભૂંડ બધો મળ વીણી ખાતો'તો,
મને તેમાંથી ઉગારી જીવન હંસ બનાવ્યો શો !

હરિ:ॐ

ખંડ - ૩

બધો ઈતિહાસ ન્યારો છે

રમત રમતાં, રમત રમતાં જીવન વિતાવી નાખ્યું છે,
ખબર દિલમાં પડી ગઈ કે જીવન તો કીમતી નાશ્યું છે.

હરિ:ॐ

હવે નિશ્ચય થયો મનથી

રમત રમતાં, રમત રમતાં જીવન વિતાવી નાખ્યું છે,
ખબર દિલમાં પડી ગઈ કે જીવન તો કીમતી નાણ્યું છે.

જીવન અણમોલ તે પાછું કશાથી ના મળી શકતું,
જીવન સાચવવા તેથી દિલ ખરેખર ખૂબ લાગ્યું છે.

મળે મનખો ન મહેનતથી, ન લક્ષ્મીથી, ન શક્તિથી,
મધ્યો છે, દિલ જાળવવા હવે નિશ્ચય થયો મનથી.

હદ્યથી યોગ્ય ભાળવણી થવાને તો મનાદિને
-કરીને સાબદા જાગૃત બધી તે સૌંપણી કરી છે.

હરિ:ॐ

જીવન વિકાસ કરવાને

જીવન વિકાસ કરવાને સ્વભાવ જે પડેલો તે,
મળેલા સર્વ સંજોગો વળી શક્તિ જીવનમાં જે
-વળી દિલની તમન્નાને ફળવવા હેતુ, નિશ્ચય જે
-બધાંથે તે વિશે ઊંદું વિચાર્ય મેં કરેલું છે.

ગયો વધતો ખરા દિલનો ઊંડો અભ્યાસ ચેતવતો,
જીવનને એથી તો ઊર્ધ્વે અવાવાનું થયેલું છે.

જલક પુરુષાર્થમાં અજિન સમી દિલમાં ઝણકતી છે,
ધપાયા તેથી તો પંથે કૃપા બળથી જવાયું છે.

હરિઃॐ

જીવનને જાણવા સાચું

જીવનને જાણવા સાચું ગતાગમ ઊગી નહોતી ને
-જીવનનેય સમજવાનું કશું પણ દિલ નહોતુંયે.

સ્મરણના એકલા માત્ર થયા કરતા જ સાધનથી,
સમજવાની હદ્ય દણ્ણ જીવનમાં તેથી ઊગી છે.

નૂતન દણ્ણ જ સાંપડતાં બધાંમાં સૃષ્ટિ નૂતન તે
-જણાવા લાગતાં, અદૂભુત હદ્ય આશ્ર્ય લાગ્યું છે.

જીવનનું ઊર્ધ્વ આરોહણ ઉચ્ચમાં ઉચ્ચ શિખરે તે
-થતાં, પાછું જ અવતરણ શું થયા કરતું રહે નિભે !

હરિઃઓ

ઉત્કટ મનીષા છે

હદ્યથી પ્રાણ પાથરવાતણી ઉત્કટ મનીષા છે,
થવાને આરપાર જ શી તમજા આગ લાગી છે !

જીવંતી જંખના ભાવતણી દિલ ધારણાથી તે
-હદ્યમાં જાગૃતિ કેવી રહે છે પ્રજ્વલી દિલ જે.

પ્રચંડ અભિનની જેવી હદ્યની ધારણા ઉત્કટ
-ખરેખરનું ધપાવે છે જીવનના શ્રેયનું કર્મ.

જીવન યજ્ઞ ફળવવામાં હદ્યની ધારણાએ તે
-મહત્ત્વે શો ખરો ભાગ ફળંતો ખૂબ ભજવ્યો છે !

હરિઃॐ

ખરો શો જંગ માંડયો છે

‘જીવન વિકાસના ક્ષેત્રે ચંગી સંપૂર્ણ, ઉડવું છે’,
હદ્ય નક્કર, ઊંડો નિર્જય જીવનનો થઈ ગયેલો છે.

પથે કંઈ રાહ જોઈને કદી બેસી રહ્યો ના જે,
મરાણિયા યત્ન આદરીને ખરો શો જંગ માંડયો છે !

મૂકીને વેગળું માથું પરાકમ દાખવી ઝનૂને
-શૂરાતન જીર ચહેલાથી પથે સંગ્રામ વહોયો છે.

તસુ, તસુએ પડે જતવું, કશું બાકી જત્યા વિના
-જીવનમાં રાખવાનું ના, પછી સંપૂર્ણ જ્ય શો ત્યાં !

હરિ:ॐ

કળા સોળેય ખીલે છે

અનુભવવા જ ચેતનને હદ્ય અજ્ઞિ ભભૂક્યો છે,
જરા બેઠો ન રહેવા દઈ મથાવ્યા તે કરાવે છે.

મથાવીને, મથાવીને, નવું નવું તે ઉગાડીને,
નૂતન નૂતન પ્રદેશે તે પ્રવેશાવ્યા કરાવે છે.

બધા પ્રત્યેક તે દેશે નવી મુશ્કેલી ઊગે છે,
તરવવા પાર તેની તે નવાં સૂર્જ, યત્ન પ્રેરે છે.

નવા જીવનની અદ્ભુત શી કળા સોળેય ખીલે છે !
નવા જીવનતણો સૂર્ય ઊગી કેવો પ્રકાશે છે !

હરિઃॐ

હરિ સ્મરવા, હરિ ભજવા

હરિ સ્મરવા, હરિ ભજવા જીવનનું કર્મ મુખ્ય જ તે,
મનાદિને પરોવ્યાં ત્યાં કૃપાથી તેં કરાવ્યાં છે.

કદીક આડું જવાતાંમાં વિવેકે ભાન પ્રેર્યું છે,
વળી પાછો પથે સાચે ચઢાવી તેં દીધેલો છે.

ચઢાયું ઉર્ધ્વ ને ઉર્ધ્વ પ્રદેશે તેથ, ત્યાંયે તે
-નવી નવી ગુંચ ને પ્રશ્નો ખડાં કેવાં થયેલાં છે !

ચઢંતાં ઉર્ધ્વ, વિવેક ખીલી કેવો ચગેલો છે !
સૂરજ વિવેક નયનોથી બધું ખુલ્લું થતું તે તે.

હરિઃઓ

સમર્પણ થઈ જવાનું છે

જીવનના ધ્યેય પ્રત્યેની વફાદારીની ભક્તિથી,
પ્રમાણિકતાથી જે ખેલે જીવન સંગ્રામ, તે પામે.

જીવનમાં જે ઝૂમવાનો જીવનનો યજ્ઞ માંડ્યો છે,
પૂરો હોમાઈ જઈ તેમાં સમર્પણ થઈ જવાનું છે.

સમર્પાતાં સમગ્રે ત્યાં સમર્પણ યજ્ઞમાં ભાવે,
સમર્પણ યજ્ઞની જ્વાળા જીવનને સ્પર્શતી રહે છે.

જીવન એ સ્પર્શ જ્વાળાથી થતું ઉજમાળું શું રહે છે !
તહીં જીવનની અદ્ભુત શી કળા સોળેય ખીલે છે !

હરિ:ॐ

હદ્ય વૈરાગ્ય લાગ્યો છે

બધા સંસાર વ્યવહારે મળેલી ભાંજગડ શી તે !
મને તો મૂંજવી એણે કદીક છક્કડ ખવાડી છે.

લીધાં સાધન પરંતુ જે કદી ના છોડી દીધાં છે,
થયાં તેવાં કર્યા કરીને રમણ તેમાં કીધેલું છે.

બધા સંસાર વ્યવહારતણું દિલ કંઈ મહત્વ જ ના,
મહત્વ દિલ જબરજસ્ત થતાં સાધનનું ધાર્યું ત્યાં.

થતાં સાધન પરત્વે દિલ પરોવાઈ રહ્યું તેથી,
સતત અભ્યાસથી તેવા હદ્ય વૈરાગ્ય લાગ્યો છે.

હરિઃઓ

મનાદિને મઠાર્યી છે

સુરણાનો આશરો લેતાં ભજન કીર્તન થયેલાં છે,
થતું જે જે રહેતું તે ભજન દ્વારા જ ગાયું છે.

દિવસનું દિલનું નિવેદન થયું તે તે ભજનમાં છે,
ભજન કીર્તન શું એ રીતે જીવન મારે ખીલેલાં છે !

ભજન કીર્તનતણું મૂલ્ય જીવન ઘડતર વિશે ભારે,
મહત્વ આગવું પાછું ખરેખર તે બધાંનું છે.

ભજન કીર્તનના ભાવેથી અમારું દિલ ફોર્યું છે,
હદ્યનો ભાવ સ્પર્શતાં મનાદિને મઠાર્યી છે.

હરિઃઓ

મરણિયા યત્ન કીધા છે.

પ્રભુનું નામ લેવાનું કદી રેહું ન મૂક્યું છે,
સ્મરણ સેવન કરી હૃદયે સ્મરણ સગપણ કરેલું છે.

ઘણા અવરોધ અધવચ્ચે નડ્યા કેવા કરેલા છે !
ઇતાં હિંમત ટકાવીને મરણિયા યત્ન કીધા છે.

વૃત્તિઓ જીવદશાકેરી શી ઉદ્ભવી આડફંટે તે
-જવા દોરી મથે, ત્યારે સ્મરણ ટકવું જ દુર્લભ છે.

ગરજ લીધે સ્મરણ લીધાં કર્યા કરવાની ખાંખત છે,
ભલે હોઉં હારતો, તોયે સ્મરણને પકડી રાખ્યું છે.

હરિ:ॐ

જીવન તેજસ્વી બનવ્યું છે

થતાં સાધન ગયાં જેમ હદ્યની ભાવના ઉત્કટ
-થતી ગઈ અભિન જ્વાળા શી ! સરળ ચાલ્યો પછી યજા.

જીવનના યજામાં તેવી સહેતુક આહુતિ દઈને
-જીવંતો યજા રાખીને જીવન તેજસ્વી બનવ્યું છે.

જીવનની યજા જ્વાળાઓ બધા આધારના ક્ષેત્રે,
અણુ અણુને જ સ્પર્શને બનાવે શુદ્ધ તે તેને.

થતાં સંપૂર્ણતઃ શુદ્ધ બલિદાન, સમર્પણને
-ચરણ કમળે ચઢાવાતાં, હરિ હર્ષે સ્વીકારે તે.

હરિ:ॐ

મથ્યો કેવો હું ધરવાને

શરૂ શરૂમાં અખંડ દિલમાં શ્રીસદ્ગુરુના શરીરને તે
-મતિ, મન કલ્પના જોશે મથ્યો કેવો હું ધરવાને !

શ્રીસદ્ગુરુની ગરજ ઉત્કટ, હદ્ય લાગી હતી ઊંડી,
મનાદિના કરણ વિશે રહી શી ધારણા તેથી !

બધાં કરણો વિશે પૂર્ણ શ્રીસદ્ગુરુ જ્યાં ઠર્યો પોતે,
બધાયે વેશ બદલાતા જતા મેળે ગયા શા તે !

ઇતો થઈ સદ્ગુરુ પોતે બધું માથે ઉપાડી લે,
પછી તો સાક્ષીવત્ત પોતે નીરખવાનું બધું રહે છે.

હરિઃઓ

નવે અવતાર જન્મ્યું છે

સતત સન્મુખ સદ્ગુરુને હદ્ય જીવતા ધરી ધરીને
-કૃપાથી એકધારાં શાં મનાદિને પરોવ્યાં છે !

થતાં દિલ સદ્ગુરુ જીવતા હદ્યમાં હર્ષ ઉન્માદ
-ઉધળતા ધોધના જેવો ઉમળકો ઉર્ધ્વ ઉધળ્યો છે !

હદ્યથી ભેટવા દિલમાં શી આતુરતા ઉઠેલી જે !
બળતરા દિલ ઉત્કંઠા પ્રચંડ કેવી જલતી છે !

સતત તે અખિન બળતાંમાં બધું હોમાઈ ગયેલું છે,
થઈ સહુ ભસ્મીભૂત, પાછું નવે અવતાર જન્મ્યું છે.

હરિઃॐ

શ્રીસદ્ગુરુની હદ્ય ભક્તિ

ન સદ્ગુરુ કોઈ આકાર, ન સદ્ગુરુ સ્થૂળ શરીર પોતે,
સ્વરૂપે ભાવ સદ્ગુરુ છે, વળી શો ભાવ અતીત પણ તે !

સદ્ગુરુ પૂર્ણ આધારે હદ્યમાં ને હદ્યથી તે,
કિયાશીલ જીવતો કરવો રહ્યો આધાર તમ પર છે.

પ્રકૃતિનું જ સામ્રાજ્ય કરણ પરથી જતું રહેતાં,
શ્રીસદ્ગુરુ આપમેળે શો છતો થઈ ખેલતો ત્યારે !

શ્રીસદ્ગુરુ નિજ આધારે સતત સક્રિય જીવવાને,
શ્રીસદ્ગુરુની હદ્ય ભક્તિ ઉમળકે વારી જઈ કરી છે.

હરિઃॐ

અનુભવથી, પ્રયોગોથી

જીવનની સર્વ ભૂમિકા વિશે આધાર સૌને છે,
હદ્ય આધારની ઓળખ પૂરેપૂરી બધાંને છે.

વિના આધાર કોઈથે જીવનમાં ના ટકી શકશે,
જીવનમાં શક્તિથી ટકવા પ્રીણો આધાર દિલમાં તે.

‘ઊભા થઈ જીવતા નિશ્ચે, બધા આધારથી જીવને’,
હદ્ય તે દઢ સમજવાથી મહત્ત્વ દીધું તે પર છે.

પ્રકારો શા જુદા જુદા વળી આધારનાયે છે !
સહુથી શ્રેષ્ઠ આધાર સૂક્ષ્મ કારણરૂપે તે છે.

અનુભવથી, પ્રયોગોથી જીવન જીવતાં પ્રિયાયું તે,
જીવન કારણનો આધાર મળાતાં સર્વ લાઘું છે.

હરિઃઓ

તને ચાહ્યા કરેલો છે

‘તું ઉદ્ધારક પતિતનો છે’ હદ્યથી એમ જાણીને,
સ્મરણ તારું કરી કરીને, તને ચાહ્યા કરેલો છે.

શરણ ઢળવા ચરણ કમળે જીવનને યોગ્ય કરવાને,
જીવન અજવાળવા કેવો કડો પુરુષાર્થ કીધો છે !

જીવન કરતાં જતાં શુદ્ધ, વધારે ને વધારે તે
-કરે નીકળ્યા જ મળ કેવા ! અજબની વાત એવી છે.

ઇતાં તોયે ન કંટાળ્યો, ઉલેચ્યાં મેં કરેલું છે,
હવે લગભગ પૂરી શુદ્ધિ જીવનની તો થયેલી છે.

હરિ:ॐ

હરિ રસને અનુભવવા

હરિ રસને અનુભવવા શું ઉત્કટ જંખના દિલ છે !
સૂજેલાં સર્વ સાધન તો કર્યા શાં દિલ ઉત્સાહે !

ઉભો ઉભો નયન હૃદયે હરિ, તુજ રાહ જોઉં શો !
કંઈ શા કાળથી આંખો હું ફાડી નીરખ્યા કરતો.

શું ફાઢું ફાઢું દિલ થાતું, બધા ઉધમાત મિથ્યા છે,
'હવે મારે શું કરવાનું', કશું દિલમાં ન સૂજે છે.

તને બૂમ પાડી પાડીને રહી ઘાંટો ગયો મુજ છે,
ઈશારો કોઈ પણ તારો હૃદયમાં ના મળેલો છે.

વીતવવા કારમા દિવસ હૃદયમાં ચેન વિનાના,
કૃપા-દસ્તિ-અમી મુજ પર થતાં ટાઢક વળે દિલમાં.

હરિઃॐ

ફળવવાને મથાવે છે

સમરણ સાધનથી માંડીને અવર સાધન ઊગેલાં જે
-કર્યાં ખાંખતથી ઉઘમથી હદ્ય ઉત્સાહથી ભાવે.

હદ્ય ધગધગતી ઊછળતી તમન્નાથી મનાદિને
-સતત કેવાં પરોવાયેલ રહ્યાં શાં તે કરેલાં છે !

જીવનમાં ખંત અનુભવવા જીવનનું ધ્યેય દિલમાંનું
-જીવંતો અજીના જેવો ખરો ભડભડ તો સળગ્યો છે.

જરા ના જંપવા તે હે, જરા બેઠો ન રહેવા હે,
સતત સળગાવીને દિલને ફળવવાને મથાવે છે.

હરિ:ॐ

કર્યાં કરતાં સતત કેવો !

સમરાજ નાનકું સાધન છે, છતાં એને હદ્યથી તે
-કર્યાં કરતાં, સતત કેવો ઉધળતો હર્ષ વ્યાપ્યો છે !

હદ્ય ઉત્સાહમાં તેવા ભરતી ને ઓટ આવ્યાં છે,
અને તે ઓટમાં કેવું નમાલા થઈ જવાયું છે !

છતાં તેવી દશામાંયે જરૂર બાથોડિયાં બનતાં
-બહુ માર્યાં કરેલાં છે, છતાં ના દી વળેલો છે.

હદ્ય પરિણામની આશા બધી મૂકી દઈને તે,
લીધેલાં કર્મની સઘળી શી માથાકૂટ કરેલી છે !

હરિ:ॐ

કડી મહેનત થયેલી છે

સ્મરણને એકધારું તે થતાં શો કાળ લાગ્યો છે !
થતાં દિલમાં ન કંટાળ્યો, કૃપાની મહેરબાની તે.

જીવનના સર્વ વ્યવહારે, મળેલાં કર્મ કરતાંયે
-સ્મરણને જીવતું ધરવા કડી મહેનત થયેલી છે.

સતત મહેનત થતાં એવી સ્મરણમાં દિલ પ્રવેશ્યું છે !
સ્મરણમાં દિલ ભયું છે જ્યાં, સ્મરણમાં પ્રાણ લાગ્યા છે.

સ્મરણમાં પ્રાણ જાગંતાં, સ્મરણના તે ઉછાળાનો
-પ્રભાવ શો પડેલો છે ! જીવનનો મર્મ જાણો તે.

હરિઃઓ

હદ્યની જાગૃતિ સ્કુરી છે

નિરંતરના સ્મરણમાંથી હદ્ય સભાનતા તેની
-જીવનમાં જાગીને કેવી કરાવે સાધના ઊંચી !

જીવનમાં જાગૃતિ ઉત્કટ રહે જેના વિશે હદ્યે
-મનાદિ શાં રમે તેમાં ન દિલ લક્ષ ચુકાયે છે.

ખરો આધાર સંપૂર્ણ હદ્ય ચેતન અનુભવને,
હદ્યમાં પૂર્ણ પ્રગટેલી ઊંડી તે જાગૃતિ પર છે.

સ્મરણ, કીર્તન, ભજન દિલનું નિવેદન, પ્રાર્થના સાધન,
થયાં તેમાંથી સક્રિય શી હદ્યની જાગૃતિ સ્કુરી છે !

હરિઃॐ

હદ્ય આનંદ અનહદ છે

સમરણાનો રંગ લાગ્યાથી હદ્ય ભક્તિ ખીલેલી છે,
હદ્ય તે ભક્તિથી, જીવનતણું તત્ત્વ સૂઝેલું છે.

જીવનનું તત્ત્વ સમજ્યાથી જીવન કિંમત હદ્યમાં તે
-પૂરી સમજાઈને, તેની ખબર પાકી પડેલી છે.

જીવનનું તત્ત્વ રળવાને સતત પાછળ પડી પડીને,
કંઈક રળતો થયો છું શો ! હદ્ય આનંદ વ્યાઘ્રો છે.

મળ્યા કરવાની પ્રક્રિયા સતત ચાલ્યા રહેલી જે,
જીવન મંથન વિશે તેવા હદ્ય આનંદ અનહદ છે.

હરિઃॐ

નૂતન દિલ આંખ બક્ષ્યાં છે

સ્મરણમાં એકરસ બનવા મહત્વાકંક્ષા દિલમાં છે,
હદ્યમાં એકધારું તે પરત્વે લક્ષ ધાર્યું છે.

ફળવવા ધ્યેય જીવન તે બધા વ્યવહાર જીવનના
-પડી મોળા ગયેલા છે, મહત્વે ધ્યેય છે દિલમાં.

જીવનના ધ્યેયનું કેવું મનન ચિંતવન સતત હદ્યે
-થયા કરતું રહેવાથી, હદ્ય સ્વાદ પડેલો છે.

પછીથી તો સ્મરણ ભાવ જીવનમાં તે સ્મરણ હાઈ,
આશુ આશુમાં જ અવતરીને નૂતન દિલ આંખ બક્ષ્યાં છે.

હરિઃॐ

જબરજસ્ત મથાયું છે

સ્મરણમાં કોઈ પણ જાતતણો વિશ્વાસ નહોતો કે,
સ્મરણ તોયે શું લેવાયા કરાતાં, કંઈક ચોંટ્યું છે.

સ્મરણમાં દિલની સાચી પ્રગટતાં નેક દાનત તે
-વળગતાં દિલને સ્મરણ થયું મન વળતું તે વિશે.

જીવનનું ધ્યેય ધગધગતું હૃદય ચેતેલ જ્યાં તે છે,
હૃદયને સાધ્ય કરવાને જબરજસ્ત મથાયું છે.

તળે ઉપર બધું એક કરી કરીને મથાયું જે,
ખરો જીવતો મથામણનો પરિશ્રમ તે ફળેલો છે.

હરિ:ॐ

સ્મરણ સાધન રસીલું છે

જીવન વિકાસ કરવાને ભલે નાનકનું સાધન તે,
ખરા ઉપયોગનું કિંતુ સ્મરણ સાધન રસીલું છે.

હલેસાં મેં સ્મરણકેરાં સતત માર્યી કરેલાં છે,
કદીક મુજ હાથ થાક્યા છે, છતાં અટકી પડ્યો ના તે.

વમળમાં શા ભયંકર તે કદીક સપડાઈ ગયેલો ને,
તને વહારે જ ધાવાને પડાઈ બૂમ પણ ગઈ છે.

પ્રભુ, દૂબવાથી બચવાને શું તરફદિયાં જ માર્યી છે,
હદ્યથી પ્રાર્થના કરીને તને પોકાર પાડ્યા છે.

હરિ:ॐ

જીવન શીખવા મળેલું છે

અનેકે રીતનાં સાધન જુદાં જુદાં થયેલાં છે,
હદ્ય પ્રત્યેક સાધનથી જીવન શીખવા મળેલું છે.

મળ્યા પ્રત્યેક સાધન તે કૃપા બળથી ઉગેલાં છે,
વળી પ્રત્યેક સાધનને પૂરાં એણે કરાવ્યાં છે.

પરિપક્વ ભૂમિકાઓ થતાંમાં અડચણો શી તે
-નડચાં પથમાં કરેલી સૌ ઉકેલાઈ કૃપાથી છે !

હિમાલયની સમી દઢતા બધી તે તેની વચ્ચેયે
-ખરેખરી ધારી ધારીને અડગા, આણનમ થવાયું છે.

હરિઃॐ

કિનારો હાથ લાગ્યો છે

હરિ સ્મરવા વિના બીજું કશું ના કર્મ જાણ્યું છે,
અવર કર્મ થયેલાં છે, પરંતુ ગૌણ રીતે તે.

પ્રભુ પ્રીત્યર્�ે જે તે કંઈ મળેલું તે થયેલું છે,
હરિને મોખરે સૌથી હદ્ય ધરવા કરેલું છે.

જીવનમાં તો અનુભવવા પ્રભુને દિલ ધારીને,
કરી યાદોમ સંપૂર્ણ કૂદી ત્યાં જંપલાવ્યું છે.

કદીક ઝૂબતાં, તહીં તરવાતણું સાધન મળેલું છે,
સતત તરવાતણા યત્ને કિનારો હાથ લાગ્યો છે.

હરિ:ॐ

હદ્ય શાંતિ વળેલી છે

હદ્યથી યાદ કરી કરીને હરિ સંભારીને પ્રીતે,
હદ્યના વહાલથી ભાવે સ્મરણ હરિનું કરેલું છે.

જીવન હેતુ સ્મરણથી શો હદ્યમાં જીવતો રહે છે !
સ્મરણના ભાવથી કેવાં ભજન કીર્તન થયેલાં છે !

જીવન મુશ્કેલી પડતાંમાં, ચરણમાં તે નિવેદીને
-હદ્યથી પ્રાર્થના કરતાં હદ્ય શાંતિ વળેલી છે.

નિરંતરની અભિમુખતા પછી તો શી થયેલી છે !
હરિ ને બસ હરિ વાત હદ્ય મારે વસેલી છે.

હરિ:ॐ

કદી ના છૂટવાનું છે

સમરણના તે અનુભવથી જીવન સંશોધવાને તે
-અમે દૂબકી લગાવીને પડ્યા પાછળ છીએ શા તે !

હદ્યનો નાદ તે છૂટ્યો હવે તો ના કદી છૂટે,
મતિ, મન તંત ના મૂકે જીવન દરિયે જુકાવ્યું છે.

હવે આ પાર કે પેલે કિનારે પાર જવાનું છે,
મરણિયો દિલમાં નિશ્ચય રહેવાનો ન અધવચ તે.

પૂરેપૂરું કરી પાર ઉત્તરવાનું કિનારે છે,
હદ્ય માંદેલ તરવાનું કદી ના છૂટવાનું છે.

હરિ:ॐ

લગની લાગેલ ભારે તે !

સ્મરણ લતથી હદ્યમાં શી લગન લાગેલ ભારે તે !
લગન એકાગ્ર શી દિલને સતત ભાવે દ્દાવે છે !

હદ્ય એકાગ્રતા લાગ્યે તરંતો ભાવ શો જીવે !
હદ્ય તે ભાવને લીધે જીવન તરતું જ લાગે છે.

જીવન તરતું રહેવાથી જીવનનું જે બીજું છે તે
-બધું ગૌણત્વ પામીને હરિ ચરણે પીગળતું છે.

પીગળવાની સતત દિલમાં શી ચાલી પ્રક્રિયા રહી તે !
ચરણમાં તે મળી ભળીને ગળી તે શી જતી લાગે !

હરિઃઓ

લગન લાગી રહેલી જે

થવા સાકાર તો ધ્યેય હદ્ય લગની થયેલી જે,
રહેવા ના દીધો બેઠો ખરેખર લગનીએ મુજને.

પ્રમાદ સર્વ જીવનનો બધો ઉરાડી મૂકીને,
પ્રવેશાવ્યા કરાવ્યો છે જીવન ધ્યેય ફળવવાને.

હદ્ય જ્વાળામુખી જેવી લગન લાગી રહેલી જે,
ઘડીભર હાથ પગ વાળી જરા ઊંઘવા ન દીધો છે.

સતત બસ એકધારો શો પરિશ્રમ તપ કરાવીને,
જીવનના ધ્યેયની અંદર પ્રવેશાવી, ઠરાવ્યો છે.

હરિ:ॐ

જીવન ભસ્તી શી ઊદળી છે

જીવનમાં શા જુદા જુદા અમે તો રંગ માણ્યા છે,
હવે તેમાંથી વળવાનું થતાં પાછું શું ઉંઘ્યું છે !

અતાં ઉત્કટ ગરજ લીધે સ્મરણ કેડો લીધેલો જે
-શકાયો ના મૂકી છૂટો, સ્મરણ એ રીત ચાલ્યું છે.

સ્મરણમાંથી હદ્યભાવ પ્રગટવા માંડતાં જીવને-
રસીલું ને મજેદાર જીવન જીવવાનું લાગ્યું છે.

પછીથી તો જીવન રસ સૌ બધા પલટાઈ જઈને તે
-હરિ રસમાં ભળેલા ને જીવન ભસ્તી શી ઊદળી છે !

હરિઃॐ

હદ્ય તપવું પડેલું છે

સમરણમાં દિલ લગાડાતાં હદ્ય તપવું પડેલું છે,
હદ્યથી પ્રાર્થના ઊડી ઊડી કીધાં કરેલી છે.

સરળતા એકદમ સીધી મળી તે ના ગયેલી છે,
સરળતા યોગ્ય મળવાને તપશ્ચર્યા થયેલી છે.

મથ્યા કરતાં, મથ્યા કરતાં, નિરંતરની મથામણથી,
જવન ઊગવાનું ઊગીને સભર કેવો બનાવ્યો છે !

સરળ ખુલ્લા હદ્યથી ને પ્રમાણિકતાથી સંપૂર્ણ
-સતત મથતું રહેવાતાં મળે મળવાનું નિશ્ચે તે.

હરિઃॐ

સ્મરણને પકડી પકડીને

સ્મરણ દિલમાં પ્રવેશાવા સ્મરણને પકડી પકડીને,
જુકાવીને સ્મરણમાં દિલ, સ્મરણ લીધા કરેલું છે.

લીધેલું કર્મ સંપૂર્ણ થવાને એકધારું તે,
સતત ત્યાં મંડવું પડતું, મળ્યો શો પાઠ શીખવાને !

મળેલો પાઠ જે શીખવા કદી ભૂલી ગયો ના તે,
હદ્ય તે યાદ રાખીને સ્મરણ ધાર્યું જ છે હદ્યે.

જીવનની બોલબાલા શી થઈ આજ પ્રવર્ત્ત જે !
તપશ્ચર્યા મહતકેરું મળેલું ફળ તે નિશ્ચિત છે.

હરિઃઓ

સ્મરણ ચલવ્યા કરી દિલમાં

શું ચાલી ચાલીને મુજથી કપાશે પંથ શી રીતે ?
ચલાયું કેટલું મુજથી હતે તે કોણ જાણો છે ?

જીવન નિશ્ચયનો ઉન્માદ હદ્ય પ્રગાટેલ કેવોયે
-મને એણે મથાવ્યો છે, ગગનનું પુષ્પ ગ્રહવાને.

હદ્ય અસ્તિત્વ તુજ વિશે હતો વિશ્વાસ સહેજે ના,
જગાડ્યું છે હદ્ય ભાન સ્મરણ ચલવ્યા કરી દિલમાં.

જીવનમાં વાસ્તવિકતાની પકડ હદ્યે મળંતાં તે,
જીવનનું તે પછી કર્મ થવા સાચું જ લાગ્યું છે.

હરિ:ॐ

ખરેખર ભોગ સાચો છે

જીવનમાં કેટલી વાર જવાયું આડફંટે છે,
સ્મરણ અભ્યાસ વિવેકે હદ્યમાં તો જગાયું છે.

જગાવાથી જ જીવનનો ખરો જે સાર પકડેલો,
રખાયો છે જ તે પકડી હદ્ય મક્કમ થઈને શો !

હદ્ય દિલદાર દિલબરને હદ્ય પધરાવીને એને
-ચરણ ન્યોછાવરી દિલથી ધરાવી, જીવવાનું છે.

જીવન સંપૂર્ણ દઈ દઈને રહે છે બાકી જે શેષ,
જીવનનો તે જ અમૃતનો ખરેખર ભોગ સાચો છે.

હરિ:ॐ

હદ્ય ચેતી જવાયું છે

જવનનો ભોમિયો સાચો હદ્ય વિવેક મળિયો છે,
જવન નિશ્ચિત તેથી તો થવાયું આપમેળે તે.

જહીં આંકું કશુંક નડતાં, હદ્ય તત્કાળ સૂજયું છે,
હદ્ય ઉકેલ ઉગાડી વળી ઉપાય બક્ષયા છે.

ઉગાડેલું બધું તે તે કરી જોતાં અનુભવથી,
હદ્ય તારતમ્ય જવનમાં નજર પ્રત્યક્ષ વર્ત્યું છે.

કદીક દૈવીપણા બદલે સ્વરૂપ બીજું જણાયું છે,
હતું લોભામણું તોયે હદ્ય ચેતી જવાયું છે.

હરિ:ॐ

થવા સ્થિર તે જરૂરી છે

રમકડાંની રીતે મુજને ઊંઘાળ્યા તેં કરેલો છે,
અજંપો તે છતાં હદયે થવા દીધો ન સહેજે છે.

ભલે ખીણમાં ધકેલ્યો છે, પરંતુ હેતુ ત્યાં તુજ છે,
હદયથી મેળવેલું જે થવા સ્થિર તે જરૂરી છે.

ગમે તેવું થતાં તેનો હદયમાં અર્થ ઉકલે છે,
થતું શા હેતુથી તેવું, હદય સમજાઈ જાયે તે.

જીવન વિકાસનો ભાવ ચઢે શિખર ઊંચે જ્યાં તે,
બધું તે તેવું દિલમાંનું શું અંતર ચક્ષુ ભાળે છે !

હરિ:ॐ

હદ્યની ધારણાથી

જીવનમાં શી શી ગડભાંજો ઉભી અમને થયેલી છે !
ઇતાં વિના જ ગભરાયા મથ્યો ઉકેલવા તેને.

ધીરજ, દિલ સ્વસ્થતા, શાંતિ તટસ્થ રહી મથંતાં તે
-જીવનમાં બુદ્ધિએ ત્યાં શી મદદ મુજને કરેલી છે !

જીવનમાં ગૂંચ, અવરોધો મળેલાં હેતુપૂર્વક છે,
હદ્યની ધારણાથી તે સ્વીકારાયું જ તે તે છે.

જીવનમાં ભાંગી થઈ ભૂકો કદીક કેવો થયેલો જે !
કૃપાએ ત્યાં જવાંમર્દ મને પાછો બનાવ્યો છે.

હરિઃॐ

જીવન અંતે વર્યા જ્યને

કંઈ કંઈ જાતના તાપ સહન કરવા પડેલા છે,
સહન કરતાં, સહન કરતાં ન ત્યાં પાછું પડાયું છે.

હદ્ય આનંદ વિનાનું ભલે ઉતામ, નકામું છે,
રહેવાનું સદા દિલમાં પ્રસન્ન તેથી રાખ્યું છે.

જીવનમાં કંઈક કષોનો કરાતાં સામનો પ્રીતે,
પડાયું છે નમી તોયે નીચું શિર ના પડેલું છે.

અમે ખાંડાની ધારાએ ઘણા સંગ્રામ ખેલ્યા છે,
કદીક હાર્યા, કદીક જત્યા, જીવન અંતે વર્યા જ્યને.

હરિઃઓ

તને લલકાર્યો કેવોયે !

જીવન અડયણાની વેળાએ ઉરી ઉરી ઉતરી હદયે,
હદયથી પ્રાર્થના કરીને, તને લલકાર્યો કેવોયે !

હદયનું પ્રાર્થનાનું તે અતુલ બળ જે મળેલું છે,
તૂટી પડતાંય તેમાં તો ટકી રહેવાયું બળ પર તે.

તૂટી પડતાં ન થડક્યો છું પરંતુ જ્યાં હદયનો તે
-હદય સંબંધ તૂટતાંમાં જીવન સૂનકાર વ્યાપ્યો છે.

તળેઉપર થઈ કેવો ! શું વારંવાર કરગરીને
-ફરી દિલ સવારી કરવાને તને મેં શો નિમંત્ર્યો છે !

હરિઃॐ

ઉંડું ઉંડું વિચારાતાં

અમારાથી જીવનમાં તો કંઈક ગરબડ થયેલી છે,
સ્ફુરંતાં ભાન તેનું ત્યાં બહુ મોહું થયેલું છે !

પરંતુ અજિન પસ્તાવો પ્રચંડ દિલ સળગીને
-મનન ચિંતવન વિશે ઉંડું પરોવાઈ જવાયું છે.

ઉંડું ઉંડું વિચારાતાં વળી તે એકની એક
-હકીકિતમાં ઉત્તરતાંમાં કૃપાથી કેંક લાગ્યું છે.

પ્રભુના ભાવની ભક્તિ વિશે જીવન પરોવીને
-પ્રભુમય જીવવામાંથી ખરું ધન મેળવાયું છે.

હરિઃઓ

મદદ કરવા તું ધાયો છે

જીવનમાં શાં ઘણાંયે તો બહુ સંકટ નડેલાં છે,
ઇતાં હિંમત, ધીરજ, શાંતિ કૃપાથી તુજ ટકેલાં છે.

જીવનની આંતરિક શક્તિ મળ્યું તે તે ફળવવાને,
રહી દિલ જાગૃતિ તેવી કૃપાની તે પ્રસાદી છે.

કદીક અવરોધ જીવનમાં ભયંકર ઉગ્ર પ્રગટીને,
હદ્ય ગભરાવી મૂક્યો જ્યાં પ્રભુ, તું યાદ આવ્યો છે.

ગરુડે ત્યાં ચઢી કેવો ! મદદ કરવા તું ધાયો છે !
ગ્રહી મુજ કર, તહીંથી તેં ઉપર તાણી જ લીધો છે.

હરિ:ॐ

ભયંકર મહામથામણથી

અમૂંજણ કેટલી વાર હદ્ય ભારે થયેલી છે,
બધી સૂધબૂધ શી ત્યારે પૂરી રોળાઈ ગયેલી છે !

વળી, બુદ્ધિનું દેવાળું વળી ચૂક્યું પૂરું હોયે,
નિરાશાને સમય તેવા ટકી શકવું જ દુર્લભ છે.

ઇતાં ત્યારે હદ્ય તુજને સ્મરી સ્મરી દિલ જીવવાને
-થયા જીવન કર્યો ભારે મહાસંગ્રામ કેવો તે !

રહી ત્યાંયે શી હેતુની હદ્યમાં જાગૃતિ ! જેથી
-તરી ઉપર અવાયું છે ભયંકર મહામથામણથી.

હરિ:ॐ

જીવન જેથી ઘડાયું છે

શું કડવા ને મીઠા કેવા જુદા જુદા અનુભવ તે !
જીવનમાં તો થયેલા છે જીવન જેથી ઘડાયું છે.

સ્મરણ અત્યાસ સત્સંગે જીવન નિષા શી જન્મી છે !
જીવન નિષાથી વિધ્નોથી, કૃપાથી તો બચાયું છે.

ભજન સત્સંગથી કેવી અનુપમ સ્ફૂર્તિ લાધી છે !
હદ્ય ઉત્સાહ સ્ફૂર્તિથી જીવન મંડાયો ડગ તે તે.

કદીક લપસ્યો, ફરી પાછું કૃપાથી ત્યાં ઉઠાયું છે,
મથી મથીને નિરંતર, શું થયેલું ચાલવાનું તે !

હરિ:ॐ

જીવન ઓવારી દઈ ચરણે

જીવનમાં કેટલી વાર જબ્બર કમબળી પ્રગાટી છે,
મને ગબડાવીને કેવો ઊંઘો પાડી જ નાખ્યો છે.

કૃપાથી હું હદ્ય પાછો ઊભો થૈને ટટારીથી,
ફરીથી મંડવા માંડવું જરૂમીને, જરૂમીને.

મને હું દિલ પોતાને મદદ કરવા જ કૃતનિશ્ચય
-થયેલો જ્યાં પૂરેપૂરો મને તેં સહાય દીધી છે.

ફનાગીરી, સમર્પણ ને જીવન ઓવારી દઈ ચરણે
-ખરાખરીનો અમે ભેખ હદ્ય સંપૂર્ણ લીધો છે.

હરિ:ॐ

હદ્યમાં ધર્મ માન્યો છે

બહુ અધરામહીં અધરી વિમાસણની પળો વિશે,
હદ્ય ગભરાઈ ઉઠતાંમાં હદ્યથી પ્રાર્થના થઈ છે.

શી તીવ્ર સભાનતા એવી હદ્ય જાગ્રત રહેલી જે !
સતત મથવાતણા ઊંડા હદ્ય અત્યાસનું ફળ તે !

હરિ સ્મરવા, હરિ ભજવા, હરિને યાદ કરી કરીને,
જીવન જીવવાતણો સાચો હદ્યમાં ધર્મ માન્યો છે.

અમારે ને હરિ વર્ચ્યે હવે ના ભેદ ક્યાંયે છે,
છતાં તોયે હરિ-હરિની બૂભો પાડ્યા કરીએ તે.

હરિઃॐ

અમારે ખેલવાનું છે

જીવન સંગ્રામ શા શા તે અમે ખેલ્યા કરેલા છે !
કદીક પાછું પડાયું છે, કદીક હારી જવાયું છે.

નવા શા પેંતરા યોજ ફરીથી યુદ્ધ જીતવાને,
કમર કસીને જીજૂમવાને, સહર્ષે ત્યાં ઝુકાવ્યું છે.

ભયંકર કારમી રીતે ઘવાતાં બહુ રીતે યુદ્ધે,
ઇતાં તોથે ખમીર લડવા પૂરેપૂરું જીવંતું છે.

પૂરું સંપૂર્ણ જીતીને નવી રચના જીવનની તે,
સજાવી તે જીવન પૂર્ણ અમારે ખેલવાનું છે.

હરિઃઓ

હદ્ય મંડયું રહેવાતાં

જીવનમાં કેવું કેવું યે પથે ભૂલું પડાયું છે !
કઈ રીત ક્યાં જવું તેની ગતાગમ ના પડેલી છે.

ઉંઘું માથું જ ઘાલીને પડી રહેવું ગમ્યું ના છે,
મહામુશ્કેલીની વેળે શી બેવડી હામ ભીડી છે !

પ્રમાણિકતા, વફાદારી, જીવન નિષાટણા ભાવે,
હદ્યમાં મંડયું રહેવાતાં જરૂર ત્યાં માર્ગ નીકળે છે.

અનુભવ કેટલી વાર મને એવો થયેલો છે,
ખરેખર તેથી જીવનમાં ખબરદાર ટકાયું છે.

હરિ:ॐ

લડત ચાલુ જ રાખી છે

જટિલ કેવી સમસ્યાઓ જીવનમાં સાંપડેલી છે !
ઉકેલ શી રીતે કરવો ? ન બુદ્ધિ મારી ચાલી છે.

બહુવિધ મેં વિચારીને, વિચારી તોળી જોયું છે,
કશો ઉકેલનો રસ્તો જડચો નહિ કોઈ રીતિએ.

ઉભય કર શિર પર દઈને હતાશાથી દૂબી જઈને,
નિરાશાના વમળમાં તે જતાં દૂબી, બચાયું છે.

પીછેહઠની જ વેળાએ ધરી દિલ બેવડી હિંમત,
લડત ચાલુ જ રાખી છે, ધરી દિલ આત્મવિશ્વાસ.

હરિ:ॐ

તબક્કા આખરી જે છે

જવન વિકાસના ક્ષેત્રો તબક્કા આખરી જે છે,
ખરાખરીનું, કટોકટીનું ભયંકર યુદ્ધ ચાલે છે.

શું દૈવાસુર સંગ્રામ જવનને ભીસમાં લે છે !
અસુરો રૂપ દૈવોનું લઈ શી જાળ બિછાવે !

ખરેખરી ઈશ્વરી શક્તિ પહોંચી વળવા શી માત્ર
-ખરેખર એકલી યોગ્ય ! બીજાની ત્યાં ન તાકાત.

નિરંતર ભાવની બઢતી થતી રહેતાં અખંડિત તે,
જવનમાં ઈશ્વરી શક્તિ ફૂટી નીકળતી મેળે તે.

હરિ:ॐ

જીવનનો આખરી જંગ

જીવનનો આખરી જંગ અમે તો માંડી દીધો છે,
હવે હઠવાપણું ત્યાંથી જરા પણ ના ચહેલું છે.

હવે તો મરવું કે જતવું વિના ઉપાય બીજો ના,
જીવનનું શૌર્ય બતલાવી શું સંગ્રામે કટોકટીમાં !

હદ્ય મર્દિનગીથી ત્યાં જવા ખપી દિલ તત્પરતા !
બધું હોમી જ હોમીને થતા ખાલી જતા કેવા !

ખરાખરીનો જ આખરી શો હવે મંડાયેલો જંગ !
ખપી પૂરું જવા હોશ ઉછળતો'તો હવે રંગ.

હરિઃॐ

હરિને સાદ પાડીને

અથડાયો હું, કુટાયો છું, થયું સૌ ગેરવલ્લે તે,
ઇતાં મથવાનું મેં તો કંઈ ન મૂકી છેક દીધું છે.

હલેસાં મારી મારીને ઉભય મુજ બાવડાંયે તે
-ગયાં છે થાકી સંપૂર્ણ ભીદું હામ હદે તોયે.

શરીરે જોમ ખૂટ્યું ને પગે બળ ચાલવા ના છે,
ભરાતું એક ડગલું ના, ન શ્રદ્ધા તોય ખૂટી છે.

હદ્ય ઉત્સાહ, ઉધમ ને શું ખંત પ્રેરણા સિંચવા !
હરિને સાદ પાડીને હદ્ય અજમાવ્યું સ્તવવામાં.

હરિ:ॐ

કૃપાથી તો છુટાયું છે

ફલાંગો પર ફલાંગો શી અમે જીવનમાં મારી છે !
કૂદી ક્યાં ક્યાં ગયા કેવું ! બધો ઈતિહાસ ન્યારો તે.

કદીક રૂભ્યા હતા કેવું ! તરી ત્યાંથી શક્યા કેવું !
પથે થંભી જવાનું તે થયું કેવું હતું ભૂંકું !

ઇતાં હિંમત હૃદયમાંથી ન હારી કંઈ જવાઈ છે,
ખરેખર એ જ મોટી શી પ્રભુ, તુજ મહેરબાની છે !

ભયંકરની મુસીબતમાં ઘણી ટક્કર ઝીલેલી છે,
સકંચામાં અવાતાંમાં કૃપાથી તો છુટાયું છે.

હરિઃઓ

ગમે તેવી દશામાંયે

જવનમાં આડખીલીઓ બહુવિધ ખૂબ પ્રગટી છે,
ઉભો કેવો હતો, તેને શું આડો પાડી દીધો છે.

પડ્યો તોયે થયા તેવા કર્યા છે યત્ન, ઉઠવાને
-ઢીંચણીએ ચાલવા કેવી કરી મહેનત થયેલી છે.

પડ્યો છો ભોંય તોયે ત્યાં, ન છાનો હું રહેલો જે,
કરી ઉઠબેસ ભારે ને કર્યા છે ધમપદાડાયે.

ગમે તેવી દશામાંયે પ્રમાણિક યત્ન જેનો છે,
ભલે હારે છતાં એને કુમક ઓચિંતી મળતી છે.

હરિઃॐ

હદ્યની ધા

ભયંકર દિલ સંઘર્ષણ જીવનમાં કેવું પ્રગટ્યું છે !
ઘવાતી શાંતિ, અથડામણ ભીતર ઊભી થયેલી છે.

અવ્યવસ્થિત સર્વ જે તે કંઈ વળી ઊંધું ગયેલું છે,
તટસ્થ તે વિશે રહેવા મથામણ જલતી જાગી છે.

કર્યા કરી પ્રાર્થના દિલની છતાં શાતા વળી ના છે,
નિવેદન ચરણ વળી વળીને શું વારંવાર કીંધું છે !

કરેલા સર્વ ઉપાયો બધા છૂટી પડેલા છે,
હદ્યની ધા ચરણ નાખી લીધેલો છુટકારો છે.

હરિઃઓ

ખરી મર્દાનગી તે છે

બહુ મથતાં, બહુ મથતાં, છતાં યારી ન લાગી છે,
નિરાશાના પ્રસંગોથે ન નમતું છેક મૂક્યું છે.

સરળતા સર્વ બાબતમાં જીવનમાં હોય છે જ્યારે,
ટકી શકવા બહાદુરી, પરાક્રમ તે ન સાચું છે.

બધાં પાસાં પડે અવળાં, ઊંધી બાજી વળેલી છે,
નિરાશા એવીમાં ટકવું, ખરી મર્દાનગી તે છે.

સ્મરણ ભક્તિથી જીવનમાં નવા શા ગુણ ખીલેલા છે !
થતા છે ફેરફારો જે, પ્રમાણ, તે જ પ્રત્યક્ષે.

હરિઃॐ

કળા શક્તિ જ ન્યારી છે

જુદા જુદા તબક્કાની ભૂમિકા જુદી જુદી છે,
અને તે ભૂમિકાકેરાં જીવન પણ સર્વ જુદાં છે.

જીવન પ્રત્યેકની એવી કળા શક્તિ જ ન્યારી છે,
વટાવી તે જવાતાંમાં ભયંકર ભુલભુલવણી છે.

કદીક તો જન્મ જન્માંતર વહી કેવા જતા ત્યાં છે,
જીવન ત્યાં મહાલી લેવામાં હૃદય આનંદ ન્યારો છે.

કળા ઉપયોગની દિલની બધી ભુલાઈ જવાયે છે,
અને ઉપભોગમાં પડી ત્યાં વિસારે તત્ત્વ પડતું છે.

હરિઃઓ

નૂતન જે પ્રાણ પ્રગટ્યા છે

જીવનમાં તે સ્મરણ બળની પરે આધાર ધાર્યો છે,
સ્મરણ લીધે જવાયાથી મળંતી શક્તિ લાગી છે.

જીવનમાં શક્તિ પ્રેરાતાં નૂતન જે પ્રાણ પ્રગટ્યા છે,
નવીન ચમકારા દિલવ્યાપી નવી પાંખો શી આવી છે !

ગગનમાં ને ગગનમાં તો હવે ઊર્જયા જવાનું તે
-હૃદયમાં શું ગમ્યા કરતું ! જીવન તે યોગ્ય લાગ્યું છે.

ગગન ભૂમિની કિસ્તિજો કંઈક એવી વટાવીને,
શી એવી પરંપરાનેયે વટાવાતાં, મળે છે તે.

હરિઃॐ

જીવનને તે ફળાવે છે

અનુભવવાની દિલમાંની બધી તે પ્રક્રિયા વિશે
-પ્રચંડ દિલ તસલાટ સહ્યો ના તે ગયેલો છે.

પરંતુ દિલ તલસાટતણી ઊર્મિ સ્ફુરેલી જે
-થવા વિકાસ ઉપયોગે સમજ લીધા કરેલી તે.

બધે જેમાં અને તેમાં સતત ઉપયોગનું જ્ઞાન,
હૃદયમાં પ્રજ્ઞવલેલું તે, ખરેખર કામ આવ્યું છે.

સતત ઉપયોગમાંથી શી જીવંતી ધારણા જીવને !
-પ્રગટી જે હૃદય રહે છે, જીવનને તે ફળાવે છે.

હરિઃઓ

બધું મુજથી કરાવ્યું છે

બિલાડી હું હતો, તેને પ્રભુ સાવજ બનાવ્યો છે,
પરંતુ એકલો માગ ખરેખર હું જ જાણું તે.

ગરીબડી ગાય જેવો તેં મને દિલમાં બનાવ્યો છે,
હદ્યની નમ્રતા ટોચે ચઢાવીને ઉરાડ્યો છે.

નરમ માટીતણા લોંદા સમો શો કેળવી મુજને,
શું આદુંઅવળું ને ઊંધું બધું મુજથી કરાવ્યું છે !

ઘડાવા કાજ કેળવણી થવા કાજે મુલાયમતા
-ઘટે હોવી પૂરી યોગ્ય, હવે સમજાયું તે દિલમાં.

હરિ:ॐ

જીવનનું કર્મ સોંપીને

જીવનમાં એકલે હાથે જગ્યામવાનું અમારે છે,
જીવનનું કર્મ સોંપીને તું દૂર ભાગી ગયેલો છે.

કરંતાં કર્મ નિજ જાતે મળે હોશિયારી કેળવવા,
બધીયે જાતની આવડત કુનેહ શાં સ્હુરે દિલમાં !

મળે તક તે વિશે ઉંદું બધું શિક્ષાણ રહેલું છે,
સમજદારી જીવંતી દિલ કૃપાથી તો મળેલી છે.

જીવનમાં તેથી જ્યાં ત્યાંથી કંઈક ને કંઈક શીખીને
-નવું નવું શીખવા પાછો હદ્ય ઉધત હું તત્પર જે.

હરિઃઓ

હદ્યમાં નેમ પાકી છે

અમારે તો ગરજ તારી પૂરેપૂરી હદ્યમાં છે,
સતત તેથી તને દિલથી અમે વળગી રહેલા તે.

જવનમાં આળપંપાળ બીજ કોઈ કશી ના છે,
બધી પંચાત જવનમાં અમારે તો તમારી છે.

તને દિલ નીરખી નીરખીને જવનમાં કર્મ કરવાં છે,
નજર આડીય તેડી પણ થવા દેવાની ના કંઈ છે.

અમારે નાકની દાંડી તરફ સ્થિર દાઢિ માંડીને,
સતત ચાલ્યા જ કરવાની હદ્યમાં નેમ પાકી છે.

હરિઃઓ

પથે અટકી પડાયું છે

સમય જ્યાં આવી પહોંચ્યો છે લગાવાને જ દૂબકીને,
તહીં ખચકો કશોક લાગી પથે અટકી પડાયું છે.

નયન તમ્મર શુ આવ્યાં છે ! બહુ ચક્કર ચઢેલાં છે,
દિશા ચારે ન સૂઝે કેં હજ તો કળ વળી ના છે.

જબરજસ્ત તહીં સાદ મને ત્યારે પડેલો છે,
'ઉઠીને ચાલવા પંથે હવે તો માંડવાનું છે !'

પછી બેસી ન રહેવાયે, કપાળે હાથ દઈને તે,
મહામહેનતથી ડગ ભરીને ફરી ઉઠવા મથેલો જે.

હરિઃઓ

ખરી ટક્કર જીલેલી છે

પરાક્રમ દાખવ્યા વિના વીરોચિત શક્તિને યુદ્ધે
-વિજય, ઔષ્ઠર્ય મેળવવા ખરેખર સાવ દુર્લભ તે.

જગતના સ્થૂળ ક્ષેત્રો આ હકીકિત પૂર્ણ સાચી છે,
પછી તો કેટલું સાચું જીવનના ઉર્ધ્વ ક્ષેત્રો તે !

પુરુષાર્થ કર્યા વિના, તપશ્ચયાર્થ કર્યા વિના,
હૃદય ઝંખે જ મેળવવા નકામાં સર્વ તે ફાંઝાં.

હૃદય નિશ્ચય પૂરેપૂરો જીવનમાં તો થયેલો છે,
સટોસટના જ સંગ્રામે ખરી ટક્કર જીલેલી છે.

હરિ:ॐ

હદ્ય રસ છોળ ઉછળી છે

સ્મરણ કરતાં, સ્મરણ લેતાં અખંડ તે થવા પ્રત્યે,
મથી મથીને પુરુષાર્થ પ્રચંડ શો થયેલો છે !

મથામણમાં હદ્યની તે હદ્ય જ્યાં લગની પ્રગટી છે,
ખરો પ્રાણ પ્રયત્નોમાં ખરેખર ત્યારે જાગ્યો છે.

પડતાં રસ મથામણમાં પ્રયત્નો તે ફળેલા છે,
પુરુષાર્થે ફળાતાંમાં હદ્ય રસ છોળ ઉછળી છે.

જીવન રસનીય ભૂમિકા જુદી જુદી અનેરી છે,
હરિ રસ ભાવની કક્ષા ન આત્યંતિક ક્યાંયે છે.

હરિ:ॐ

કૃપાથી બહાર ખેંચીને

શું દૈવાસુર સંગ્રામ શકાવો તે કળી દુર્લભ !
ખરેખર ભુલભુલવણીમાં ફસાઈ ત્યાં જવાયું છે.

ભયંકર તે કળણ કેવું ! ન ત્યાંથી નીકળાયે છે,
પ્રયત્નો જે થતા સઘળા તહીં મિથ્યા જ નીવડે છે.

હદ્યથી પ્રાર્થના કરવાતણી સૂજ ત્યાં ન કેં રહે છે,
જવનનો સદ્ગુરુ ત્યારે ચઢી ગરુડે જ આવે છે.

જવનના સૂક્ષ્મમાં સૂક્ષ્મ કળણમાંથી ગ્રહી કરને
-કૃપાથી બહાર ખેંચીને ઉપર તે લાવી મૂકે છે.

હરિઃॐ

મહામુશકેલ દુર્લભ છે

બહુ જ મુશકેલ ને દુર્લભ હદ્ય ચેતન અનુભવવું,
સતત સાધનના અભ્યાસે થયું છે ભાવનું ઊગવું.

અખંડિત ભાવ કરવાને નિરંતર મૂળ આધારે,
થયો જે ગૂઢ અભ્યાસ, બધો ઈતિહાસ ન્યારો તે.

જીવન વિકાસ અભ્યાસ જતાં વધતો જીવનમાં તે,
ફળંતો ભાવ લાગ્યો છે, અનુભવવાનું સાધન તે.

અનુભવવું હદ્ય ચેતન મહામુશકેલ દુર્લભ છે,
છતાં ચીટકી સતત વળગી રહેવાતાં, ફળે છે તે.

હરિ:ॐ

જીવન લક્ષ્મી ખરી તે ત્યાં

સબૂરી, શાંતિ, આનંદ જીવનમાં જે મળેલાં છે,
તપશ્ચયર્થિતણા બળથી જીવન તેવું ઘડાયું છે.

લડત લડતાં, લડત લડતાં, ખમીર જે કેળવાયું છે,
લડતાં યુદ્ધ, જિગાર શક્તિતણી પરીક્ષા થતી રહે છે.

પીછેહઠ શી થતી ! તોયે ખુમારી ને ખમીર દિલનાં
-કદ્દી અદૃશ્ય ના થાય, જીવનની ધન્યતા તે જ.

જીવન જીવતાં, જીવન જીવતાં જીવન વિકાસમાં બઢતાં,
બઢેલી શાન જીવનની જીવન લક્ષ્મી ખરી તે ત્યાં.

હરિઃॐ

જીવનની જાગૃતિ ફળી છે

નિરંતરની જ પ્રજીવલતી જીવન પ્રત્યેની દિલમાંની -જીવંતી જાગૃતિ એવી જીવનને ના વિસારે છે.

બહુ જ અથડાતાં, કુટાતાં, મથી મરતાં, મથી મરતે, જીવનમાં જાગૃતિકેરી હદ્ય સમજણ ઉગેલી છે.

પછીથી તો હદ્યમાં તે જીવંતી જાગૃતિ કરવા -પૂરી સક્રિય, સૌ રીતે સતત મંડચો રહ્યો દિલમાં.

થતાં સાધન રહેવાથી હદ્યમાં ભાવ ઉંઘ્યો છે, હદ્ય તે ભાવમાંથી તો જીવનની જાગૃતિ ફળી છે.

હરિઃॐ

હદ્ય માણ્યું અનુભવથી

સ્કુરે જે ભાવનો ધોખ હદ્યમાં જીલવાને તે
-પડે કેળવવી શક્તિને, ન સહેલું જીલવાનું તે.

કંઈ આધારની યોગ્ય ભૂમિકા પાગતા ના છે,
કંઈ કાળે હદ્ય ભાવ જીલવાનો નથી દિલ તે.

કૃપાથી દિલ સૂજેલું કે ભૂમિકા ભાવને યોગ્ય
-થવા, મથવાનું શું શું તે કૃપાથી તે થયેલું છે.

જીવન આજે થયું છે તે સહજ સક્રિય જીવંતી
-હદ્યની જાગૃતિથી તે, હદ્ય માણ્યું અનુભવથી.

હરિઃॐ

સતત તારી નજર મુજ પર

જીવનની ભાવથી દીક્ષા કૂપાથી તેં અપાવી છે,
જીવન પથ તેં ચલવવામાં મદદ પ્રેરાવી કેવી છે !

મદદ તારી વિના મુજથી થઈ શક્યું ના હતે કશુંયે,
ચલાવાને મને ટેકો જીવન તારો મળેલો છે.

પથે અટવાઈ જતાં મુજને મદદમાં દોડી આવ્યો છે,
છૂપો અણાઈઠ તું રહીને મને નીરખ્યા કરેલો છે.

સતત તારી નજર મુજ પર રહી અંકાયેલી જે છે,
જીવંતા તે ભરોંસાથી રહી નિશ્ચિત શકેલો છું.

હરિ:ॐ

શું બળવત્તર થવાયું ત્યાં !

હદ્યનો ભાવ ઉપયોગે જીવનમાં તે લીધા કરીને
-જીવનને યોગ્ય વિકાસે ફળવવા યત્ન કીધો છે.

જીવનનું ધ્યેય, સંપૂર્ણ થવા સાકાર જીવનમાં,
-મથાતું જેમ ગયું, તેમ શું બળવત્તર થવાયું ત્યાં !

થયેલા દિલના નિશ્ચય વિશે શા પ્રાણ ઝૂટ્યા છે !
ગગનનીયે જવા પાર હદ્ય થનગન સ્કુરેલું છે.

ખીલી મર્દનગી પાંખ શી ઉડ્યનશીલ તે જગ્બર !
ગમે તેવાય ખતરાને પહોંચી વળવા શી તત્પર !

હરિઃॐ

ભરોંસે દિલ નિશ્ચિત ત્યાં

ચરણ કમળ વિશે ઝૂબતાં ઊંઠું ઊંઠું શું ઉત્તરાતાં,
નીકળવા બહાર તો રસ્તો કશો ત્યારે મળ્યો છે ના.

કરાતાં યત્ન ઉલટું ત્યાં કળણમાં નીચું ને નીચું
-ગયું ઉત્તરાતું, તેથી શો રહ્યો પડી શાંત પૂરો હું !

કર્યા કરું આત્મનિવેદન, હૃદયથી પ્રાર્થના કરીને
-તને પોકાર પાડ્યા છે, મદદ કરવા ચઢી વહારે.

ખરેખર દિલથી મથતાતણા પોકાર ખાલી ના
-કઢી ક્યારે ગયા જાણ્યા, ભરોંસે દિલ નિશ્ચિત ત્યાં.

હરિઃॐ

કૃપા સમજાઈ ત્યારે તે

‘કર્યું કરવું સ્મરણ હરિનું’ થયેલો નેમ પાકો તે,
જીવનમાં દઢ રીતે પૂરો જરૂર પાળ્યા કરેલો છે.

જીવનમાં તે દઢવતાંમાં પરિશ્રમ શો પડેલો જે,
ઉમળકો, ભાવ હૈયાનો હતો સહકાર સાથે તે.

મનાદિ કરણને હદયે મનવતાં ને મનવતાંમાં
-અખૂટ ધીરજ, અતૂટ બળને પડેલાં ખૂબ વાપરવાં.

સ્મરણ નોબત બજુ ઉઠતાં જીવન રોનક ફરી જઈને
-જીવનનો સ્વાંગ બદલાતાં, કૃપા સમજાઈ ત્યારે તે.

હરિઃॐ

જીવન રળતર રળાયું છે

ભજનનો લાગતાં દિલમાં નશો, મસ્તી મચેલી છે,
જીવનનો રંગ ત્યારે શો અનેરો ઓર ઉછબ્બો છે !

હરિ, હરિ, દિલથી ગાતાં શું થવાયું એકરાગે છે !
થવાતાં એકરાગે તો ખરો રસ દિલ ફોર્ઝો છે.

હરિ રસ દિલમાં તેવો નિરંતરનો થવા જીવને
-પરોવાવા મથેલો શું સતત સાધન વિશે દિલને !

જીવન એવા મથામણના પ્રયાસોથી જિવાયું છે,
થતા રહેતા પ્રયત્નોથી જીવન રળતર રળાયું છે.

હરિઃॐ

પૂરું યાહોમ થઈ જઈને

સમરણમાંની હદ્ય ગંગાતણી જે ભાવ ધારાઓ
-વહાવીને, વહાવીને, ચરણ તારાં પખાળાં છે.

ચરણ કમળે હદ્ય ભાવ ધરાવ્યા તે વિના દિલને
-જરા પણ ચેન ના પડતું, જીવન અભ્યાસ એવો છે.

સતત જ્યાં એકનો એક હદ્યમાં એક પ્રત્યેના
-થતા રહેતા જ અભ્યાસે, જીવનમાં પાંગરાતું છે.

પૂરું યાહોમ થઈ જઈને જીવનમાં જંપલાવ્યું છે,
ખરે ત્યારે જ ચરણમૂત મળ્યું છે ચાખવાનું તે.

હરિઃॐ

જીવનની મસ્તી ન્યારી છે

હરિમાં દિલ ધારીને અમે વ્યવહાર ચલવ્યો છે,
હરિ શો એકલો માત્ર જીવનમાં મોખરે દિલ છે.

હરિની સાથે દિલ ધારી, હરિ ગાયા કરેલો છે,
હરિ ભજવાની માયામાં બધું જે તે ભુલાયું છે.

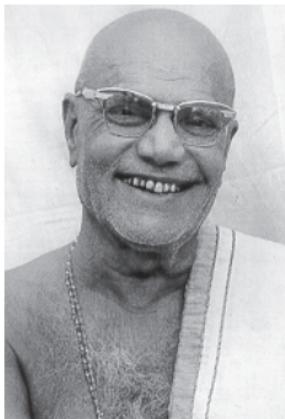
હરિ રસનો હદ્ય ભાવ જીવનમાં ખૂબ છલકાઈ
-વહેવા શો બધે માંડી પ્રવાહે તે થયેલો છે.

હરિ રસના પ્રવાહે તે થતું જે તે ભીનું રહે છે,
હરિ રસથી જ તરબોળ જીવનની મસ્તી ન્યારી છે.

હરિઃॐ

ખંડ - ૪

સ્મરણનો આશરો મોટો

સ્મરણ કરતાં, સ્મરણ કરતાં શરીર રોગ મટેલો છે,
સ્મરણમાં તેથી જાગેલો હદ્ય વિશ્વાસ હરિ પર તે.

હરિઃॐ

સ્મરણ કરતાં, સ્મરણ કરતાં

શરીરના રોગની મુક્તિ થવા, ઉપાયરૂપે તે,
સ્મરણ હરિનું રીતે તેવી કરેલું મેં શરૂ ત્યારે.

સ્મરણ કરતાં, સ્મરણ કરતાં શરીર રોગ ભટેલો છે,
સ્મરણમાં તેથી જાગેલો હદ્ય વિશ્વાસ હરિ પર તે.

ગાંશતરી સ્વાર્થની એવી રીતે જીવન વિશે મુજ તે,
નકામી અર્થ વિનાની જીવનને તે ફળાવાને.

અહોરાત્રિ હદ્ય ઊંઠું લીધા કરતાં સ્મરણને તે,
શું હેતુ ઉર્ધ્વ જીવનનો હદ્ય તેમાંથી લાધ્યો છે !

હરિઃઓ

હદ્યના ભાવને કારણ

‘શરૂ શરૂમાં શું કરવાનું’ હદ્ય મુજને ન ઊંઘું છે,
સ્મરણનું એકલું સાધન કર્યા કર્યું છે, કર્યા કર્યું છે.

સ્મરણનો દિલ અભ્યાસ વ્યવસ્થિત જ્યાં થયેલો છે,
વવાયેલાં બીની જેમ ફટોફટ ઊગવું થયું છે.

પછીથી હારમાળાઓ અનેકે વિધ થયેલી છે,
હદ્યના ભાવને કારણ ફળ્યાં તે તે ગયેલું છે.

સતત અભ્યાસમાંથી તો હદ્ય વૈરાગ્ય જાગ્યો છે,
જીવન અભ્યાસ વૈરાગ્યે ગયું છે ફાલતું શું તે !

હરિઃॐ

મહદ ઉપકાર કીધો છે

ખરાબાની જીવનકેરા ખબર નહોતી કંઈ પણ તે,
સ્મરણ છાલક પરે છાલક શી લાગંતાં ખબર થઈ છે.

અગન ભડભડતી પગ તળિયે શી આવેલી જ નીરખીને
-ચમકીને એકદમ કેવો હું ભાગ્યો મૂઢી વાળીને !

સ્મરણ વારિથી તો ઠંડું પૂરેપૂરું પડાયું છે,
શું બક્ષીને સ્મરણ સાધન મહદ ઉપકાર કીધો છે.

વિકાસે યોગ્ય ખીલતામાં સમજ સક્રિય આકારે
-થવા પ્રત્યક્ષ દિલ ચોંટ્યું, પછી તો દિલ રસબસ છે.

હરિઃઓ

સ્મરણના નિત્ય અભ્યાસે

પૂરેપૂરી શરમ હદયે હવે મુજને શી આવે છે !
હતો પાસે નજીક કેવો છતાં જાણ્યું નહોતું તે.

સ્મરણના નિત્ય અભ્યાસે ઊંઠું ઊંઠું જવાયું છે,
ઉંઠું તે ઉત્તરાતાંમાં, ‘નજીક છે તું’ સમજ થઈ છે.

સમજ તે ખાલી ખાલી ના પ્રયત્નેથી ઊગેલી તે,
પ્રયત્ને સમજણે તેવી પ્રવર્તાવ્યા કરેલો છે.

ઉંડે ઉંડે ઊંઠું અંતર વળી અંતર તણે અંતર,
હદયનો ભાવ ઉત્તરતાં થઈ ગયું દૂર તે અંતર.

હરિઃॐ

જીવન ઊર્ધ્વ થયેલું છે

જીવનના ઊર્ધ્વ વિકાસતણો પાયો રચાયો જે,
સ્મરણ તેમાં દફાયેલું બની પાયો જીવનનો તે.

જીવનના ઊર્ધ્વ વિકાસ મકાને તો ચણાયું છે,
સ્મરણ પોતે થરેથરમાં બનીને ઈટરપે તે.

સ્મરણ લીધે જવાયાથી સ્મરણમાં દિલ લાગ્યું છે,
સ્મરણ એવા થકી કેવાં અવર સાધન જડેલાં છે.

હદ્યમાં ભાવ એકાગ્ર થતાં કેંદ્રિત બિંદુએ,
બધું તે ભાવમાંથી તો જીવન ઊર્ધ્વ થયેલું છે.

હરિઃઓ

જીવન ગાથા બનેલું છે

સ્મરણ હરિનું ધીમે ધીમે ગરજ કારણ લીધેલું છે,
ગરજ સરતાં, સ્મરણમાં દિલ કંઈક કરતાંય લાગ્યું છે.

સ્મરણ લીધા કરેલું છે પૂરી અડબંગ રીતે તે,
ઇતાં દિલમાં વસેલું કે ‘લીધાથી કંઈ ન બગડે છે !’

લીધા કરતાં, લીધા કરતાં સ્મરણને દિલ લીધા કરતાં,
સ્મરણમાં દિલ ધીરે ધીરે થયું છે લાગતાં દિલમાં.

સ્મરણ બલિહારી ગાતાં હું કદી પણ થાકતો ના કેં,
સ્મરણ ‘મારા જીવનની તો જીવન ગાથા’, બનેલું છે.

હરિઃॐ

અમે નિયમ લીધેલો છે

સ્મરણમાં ભાવ શરૂમાં તો જરા પણ દિલ ન પ્રગટ્યો છે,
સ્મરણ શું શુષ્કમાં શુષ્ક થયા ત્યારે કરેલું છે.

ઇતાં અભ્યાસ દિલમાંનો સ્મરણ કરવાતણો નિત્યે,
મથી મથીને ઉમળકાથી અમે ખંતે જ ચલવ્યો છે.

સ્મરણે રાખવા ચાલુ હૃદય સભાનતા ધારી,
અમે મંડચા કરેલું જે, મથામણ કોણ જાણે તે ?

જીવનના પ્રાણપ્રારા તે હરિને સૌ નિવેદીને,
જીવમાં ઝંપવાકેરો અમે નિયમ લીધેલો છે.

હરિઃઓ

ગમી જે દિલ ગયેલું હો

શરૂ શરૂમાં સ્મરણ હરિનું હદ્યથી ના થયેલું છે,
સ્મરણ તેવા વિશે દિલની કશી ના લાગણી જરી છે.

ઇતાં તોયે સ્મરણને મેં લીધા અડસાણે કીધું છે,
સ્મરણ અત્યાસ જીવનમાં પડતાં દિલ ફાલ્યું છે.

સ્મરણમાં દિલ ભળતાંમાં સ્મરણ રસીલું થયેલું છે,
સ્મરણ કરવા વિશે પછીથી હદ્ય ભેળું વળેલું છે.

ગમી જે દિલ ગયેલું હો ગમે તેવું ભલે હો તે,
પરંતુ તો હદ્ય પછીથી વસી કેવું જતું તે તે !

હરિઃॐ

સ્મરણમાં મોજ ઊળી છે

પ્રથમ પ્રથમે સ્મરણ લેવે સ્મરણમાં દિલ ન લાગ્યું છે.
સ્મરણનો મહાવરો પડતાં કંઈક થયું ભાવતું દિલ તે.

સ્મરણ દિલ ભાવતું બનતાં, થતું ગયું ગોઠતું દિલ તે,
પછીથી તો હદ્ય ઊંડો સ્મરણનો પાસ લાગ્યો છે.

હદ્ય પડવા જઈં મંડ્યો સ્મરણમાં રસ ખરેખર જે
-સ્મરણ લેતાં, સ્મરણ લેતાં, સ્મરણમાં મોજ ઊળી છે.

સ્મરણ આનંદથી જીવન વિભોર શું થયેલું છે !
સ્મરણનો ભક્ત પાકો જે જીવનમાં તે અનુભવશે.

હરિઃઓ

મથાયા શું કરાયું છે !

જવન ઉપયોગમાં લેવા સ્મરણને તો ગ્રહેલું છે,
પરંતુ દિલથી કેવું તે અનેકે વાર છટક્યું છે.

કંઈક વેળા સ્મરણમાં દિલ પરોવાઈ રહેલું છે,
બીજી વેળા સ્મરણ પાછું જરા સરખું ન ચાલે છે.

હદ્ય સભાનતા જાગૃત ફૂપાથી લાધતાં ત્યારે,
ફરી પાછું સ્મરણ લેવા મથાયા શું કરાયું છે !

સ્મરણ આદતથી શાં મુજને અવર સાધન મળેલાં છે !
હદ્ય એકાગ્રતામાંથી ખરે પ્રેરાયેલાં તે છે.

હરિઃॐ

જીવનની સૂજ જન્મી છે

સમરણમાં ભાવ પ્રગટાતાં, જીવનની સૂજ જન્મી છે,
હદ્યમાં ઉધ્વ ભૂમિકા પ્રગટવા તેથી માંડી છે.

બધી સમજણનો આધાર હદ્યની જાગૃતિ પર છે,
હદ્યની જાગૃતિ પણપળ રહે જે પર, રમે તહીં તે.

જીવનનો સદગુરુ જાગી ઉઠેલી જાગૃતિ તે છે,
સ્ફુરેલી જાગૃતિ સાચું જીવન ઘડતર કરાવે છે.

સતત સાધન થયા કરતે હદ્યમાં ભાવ પ્રગટીને,
હદ્ય જે જાગૃતિ ચેતે, જીવનનું જ્ઞાન પ્રેરાવે.

હરિઃॐ

હદ્ય પલટાવી નાખ્યો છે

લઈ લઈને સ્મરણ દિલથી સ્મરણનો ખંગ વાળ્યો છે,
સ્મરણ બિરદાવતાં દિલથી સ્મરણમાં ચિત્ત પ્રોયું છે.

સ્મરણથી જિંદગાનીની કમાણી રળવી ધારીને,
સ્મરણ પાછળ પડી પડીને સ્મરણ લીધા કરેલું છે.

હદ્યમાં આત્મવિશ્વાસ હિમાલય જેટલો વ્યાપી,
હદ્ય મજબૂત બનાવીને પૂરો નક્કર ઠરાવ્યો છે.

મને મુડદાલ જેવાને મરદ શૂરવીર, જીવનમાં
-પરાક્રમી, દિલ આણનમ શો ! હદ્ય પલટાવી નાખ્યો છે.

હરિઃॐ

જીવન પથમાં દડાયું છે

સ્મરણાનો છંદ લાગ્યાથી સ્મરણમાં રંગ લાગ્યો છે,
સ્મરણાના રંગથી કેવો જીવનમાં પાસ લાગ્યો છે.

જીવનનો હેતુ પ્રત્યક્ષ પ્રવર્તતો હૃદયમાં જે,
કઢી મહેનત થવા હૃદયે, નિરંતર પ્રેરણા દે છે.

જીવન હેતુ ફળવવાને હૃદય મસ્તી ચઢેલી છે,
હૃદયના ભાવ ઉન્માદે નશો કેવો ચઢાવ્યો છે !

નશાના જોશના ઘેને જીવન પથમાં દડાયું છે,
હવે તો સાવ નજદીકમાં પૂરેપૂરું અવાયું છે.

હરિઃॐ

કૃપા બળના જ આધારે

સ્મરણનો ભાવ જીવંતો જીવનમાં સર્વતોમુખી
-હદ્ય હોવા, અમે કેવો પ્રબળ પુરુષાર્થ કીધો છે !

કૃપા અલબત્તા પ્રભુકેરી જીવનમાં જે મળેલી છે,
કૃપા બળના જ આધારે જીવનનું સર્વ ચાલ્યું છે.

સ્મરણ વિના ઘડી પણ તો રહેવાયું ન અમથી છે,
સ્મરણ તો પ્રાણરૂપ પ્રગાઠી અનેરી શક્તિ પ્રેરી છે.

સ્મરણ શક્તિ જીવન પાયો અમારો તો બનેલી છે,
સ્મરણ મૂડી નજીવીથી અમે વેપાર માંડીને
-મૂડી પાછી વધારી તે ફરી વેપાર જોડી છે.

હરિ:ॐ

સ્મરણ ચાવી ખરી શી છે !

સ્મરણથી જિંદગાનીમાં અમારાથી રળાયું જે,
કમાણી તે જીવન ઘડવા ખરી ઉપયોગ આવી છે.

સ્મરણ દિલમાં થતાં દિલથી સ્મરણ દિલનું બનેલું તે,
સ્મરણ જીવતર નવું રળવા નૂતન શક્તિ મળેલી છે.

સ્મરણની આગવી દુનિયા, સ્મરણમાં રાચતો જે છે,
પડે તેને ખબર પાકી, બીજાંને ના ગતાગમ છે.

જીવન તાણું ઊઘડવાની સ્મરણ ચાવી ખરી શી છે !
સ્મરણની ફેરવી ચાવી જીવન દ્વાર ખૂલેલાં છે.

હરિઃઓ

સ્મરણ એ યોગ્ય સાધન છે

લીધા કરતાં, લીધા કરતાં, સ્મરણને એકધારું તે,
-સમય બહુ વીતતાં તેમાં, સ્મરણ દિલચ્સ્પી લાગી છે.

સ્મરણ લેતાં, સ્મરણ લેતાં સ્મરણ આશક થવાયું છે,
પછીથી તો સ્મરણ મહોબત હૃદયમાં કેવી ફોરી છે !

સ્મરણને તો પ્રયોગેથી જીવનમાં નાણી જોયું છે,
સ્મરણથી શું પમાતું તે સ્મરણનો ભક્ત જાણો છે.

જીવનને તે ઘડાવાને, સ્મરણ એ યોગ્ય સાધન છે,
સ્મરણને આચરી, જેવું જીવન લાગ્યું, લખેલું છે.

હરિઃॐ

અનુભવમાં પ્રકાશે છે

સ્મરણ અભ્યાસ પડતાંમાં, સ્મરણ ઉલજ્જન ઉઠેલી છે,
હદ્ય તન્મયતા વાપીને વિભોર ભાવમાં દિલ છે.

નરી એકાગ્રતા સ્નિધ હદ્ય શી મુખ્યતા પ્રગટે !
પ્રસન્નતા, ઊંડી શાંતિ, ભર્યુ ભર્યુ સર્વ લાગે છે.

કશું અસ્તિત્વ પોતા વિષ કશાનું કેં ન લાગે છે,
સભરતાથી ભર્યુ જીવન અમર્યાદિત બધું જે તે.

ન અસ્તિત્વ ટકે નિજનું, બધું જે તે જ શું એકે !
-સમાયેલું જ પ્રત્યક્ષ અનુભવમાં પ્રકાશે છે.

હરિઃઓ

જીવનનું ભાવ અમૃત છે

સ્મરણ સાધન શું ઉત્તમ છે ! સ્મરણથી જિંદગાનીને
-પૂરું અજવાળવાની તે રમત માંડેલી રંગે છે.

સ્મરણથી દિલ ચગવાનું બહુ અમને ગમેલું છે,
તળેઉપર થતાં, ઊભા રહેવાયું સ્મરણથી છે.

લીલીસૂકી જીવનમાં કંઈ બહુવિધ શી મળેલી છે !
સ્મરણની ભાવનાથી તો ટકાતાં સ્થિર થવાયું છે.

હવે તો તે સ્મરણ મારું જીવનનું ભાવ અમૃત છે,
સ્મરણમાંના હદ્ય ભાવે મને કેવો તરાવ્યો છે !

હરિઃॐ

સ્મરણને જીવતું કરવા

‘થવા સોબત સ્મરણકેરી ઝરંતી રસથી ભરપૂર તે’,
સ્મરણને જીવતું કરવા સતત મથવું પડેલું છે.

સતત લીધા જ કરવાને સ્મરણને તો જીવનમાં તે
-શી અજમાવી જ જોઈ છે જીવનમાં રીતરસમ જે તે.

બહુવિધ તો સ્મરણને શું જીવનમાં દોહરાવ્યું છે,
સ્મરણનું હાઈ પ્રત્યક્ષ અનુભવવા ચહેલું છે.

ચહેલું માત્ર છે ના તે, સફળ પ્રત્યક્ષ કરવાને
-જીવનની આમદાની તે બધી ખર્ચી જ નાખી છે.

હરિઃઓ

સ્મરણ ચસકો પડેલો છે

થયા કરતાં, થયા કરતાં સ્મરણ દિલમાં થયા કરતાં
-પરત્વે સ્મરણની દિલમાં, જીવંતો જોક જન્મ્યો છે.

જીવનમાં જોક જે પ્રત્યે હદ્ય લાગેલ ઊડો છે,
પરોવાયેલ તે વિશે રહ્યા કરતાં મનાદિ તે.

સ્મરણમાં લાગતાં નાદ સ્મરણ ચસકો પડેલો છે,
સ્મરણ પછી આપમેળેયે શું લેવાયા કરાતું છે !

સ્મરણ આનંદ દિલમાંનો ઊછળતો શો રહે છે તે !
અવર જનને શું ગપગોળા સમું તે લાગવાનું છે !

હરિ:ॐ

સ્મરણ તપથી ફળેલો શો !

સ્મરણ હરિનું લીધા કરીને જીવન ઘડવા જ મનસૂભો
-હદ્યમાં જે ઘડેલો તે, સ્મરણ તપથી ફળેલો શો !

સ્મરણ તપ જેમ દિલ બઢતાં કમાવાનું થયેલું છે,
કમાણી તેવી જીવનથી થયું ધપવાનું સાચું તે.

મથી મથીને, ચહી ચહીને હદ્ય સાધન થયેલું છે,
જીવન અભ્યાસ વૈરાગ્યે હદ્ય ખીલતું રહેલું છે.

હદ્ય આ, ના હદ્ય સ્થૂળ, હદ્ય અંતરનું અંતર છે,
જીવનનું ભાન અંતરનું હદ્યમાં સાચું લાગ્યું છે.

હરિઃઓ

અખંડિત દિલ થયેલું છે

સ્મરણ લેતાં, સ્મરણ લેતાં, સ્મરણ લીધા જવાયાથી,
સ્મરણમાં દિલ લાગ્યાથી સ્મરણમાં ચિત્ત ચોંટ્યું છે.

સ્મરણ અજવાળવા જીવન ખરું સાધન મળેલું છે,
કંઈ કંઈ ગૂઢ ને સૂક્ષ્મ મળ્યું શીખવા સ્મરણથી તે.

શરીરને સર્પ કરડાવી સ્મરણ એકીટશે મુખથી
-સતત લેવા કૃપાએ ત્યાં મરણિયું દિલ કરાવ્યું છે.

સ્મરણ તે કાળથી કેવું અખંડિત દિલ થયેલું છે,
જીવનનો ફાલ પછીથી શો ઉત્તરવા આપ માંડ્યો છે !

હરિઃॐ

મને જીવતો કરેલો છે

ભયંકર કારમી વેળા જીવન જ્યાં આવી પહોંચી છે,
કર્યું ને કારવ્યું ફોગટ જતું તે સર્વ લાગ્યું છે.

ન પકડાયે જ પકડાયું, સરી સરી સર્વ સરતું છે,
સ્મરણાની ધારણાએ ત્યાં સ્તવ્યા કરવા જ પ્રેર્યો છે.

હદ્યના ભાવની ઊંડી ઊપજતી વેદના ઉગ્ર,
ખરેખર સાલતા દર્દી સ્તવન ઊંદું જ પ્રેર્યું છે !

હદ્ય પ્રગટેલ તે દર્દી, હદ્યથી પ્રાર્થના કરીને
-ફરી પાછો જગાડીને, મને જીવતો કરેલો છે.

હરિઃઓ

સ્મરણ એ મુજ જીવનનૌકા

કર્યા કરવાતણો ઊડો થતા અભ્યાસ સ્મરવાનો,
જીવનના રંગ ને ઢંગ બધા બદલાઈ ચાલ્યા છે.

સ્મર્યા વિના હવે દિલને કશું ના ચેન પડતું છે,
શું શાસોશ્વાસ તો હાવાં સ્મરણ કેવું બનેલું છે !

સ્મરણ આંદોલનો એ તો જીવન મઠારવાને તે,
અદીઠો ભાગ અદ્ભુત શો ખરેખર ખૂબ ભજવ્યો છે !

સ્મરણ એ મુજ જીવનનૌકા તરવવાને બનેલી છે,
સ્મરણથી દિલ ભક્તિમાં શું રંગાયું અનુપમ છે !

હરિ:ॐ

ખરો ધનવાન બનવ્યો છે

શી દિલચસ્પી સ્મરણથી મન પૂરી લગાડવાને તે !
ખરેખર મનની પર મુજથી જબરજસ્તી થયેલી છે.

પડતાં દિલ અભ્યાસ પછી મન વળવા લાગ્યું તે,
ઇતાં તોફાન અધવર્યે કરી, છટકી જતું લાગે.

સ્મરણ અભ્યાસથી હદ્યે ઊંડો વિવેક જાગ્યો જે,
હદ્ય એવા વિવેકે શો મને દિલ ચેતવેલો છે !

અનેકે ગુણ એવા તો સ્મરણના કેટલાયે છે,
જીવનમાં ઉદ્ભવી તે તે ખરો ધનવાન બનવ્યો છે.

હરિઃॐ

જીવન આ કેળવાયું છે

સ્મરણ કરતાં, સ્મરણ કરતાં, સ્મરણમાં વહાલ ધૂટ્યું છે,
સ્મરણ અભ્યાસ પડતાંમાં સ્મરણમાં રંગ લાગ્યો છે.

સ્મરણમાં પગલી પા પાથી સ્મરણ પથ ચાલવાનું તે
-કર્યાં કરીને કર્યાં કરતાં, જીવન આ કેળવાયું છે.

ઉમળકો, હર્ષ, ઉન્માદ સ્મરણ ભાવે ચગેલા તે,
જીવનને કેળવાવાને ખરા ખપમાં જ લાગ્યા છે.

જીવનમાં આત્મવિશ્વાસ સ્મરણથી દઢ બનેલો છે,
મરણિયો તીવ્રતમ દિલનો ખરો નિરધાર પ્રગટ્યો છે.

હરિઃઓ

જીવન તાવ્યા કરેલું છે

સ્મરણનું નાંનું પકડેલું છૂંનું ના તે મુકાયું છે,
બરાબર યોગ્ય રીતથી પૂરું પકડી રખાયું છે.

કદીક છટકી જતું લાગ્યે, ધબકતું ભાન જાગ્યું છે,
સ્મરણની ધારણાએ શું સ્મરણ જીવતું રખાયું છે !

સ્મરણની ધારણા પડતાં પરિશ્રમ શો પડેલો છે !
પરિશ્રમનાં ભીઠાં ફળ જે મળેલાં ચાખવાનાં તે.

કરેલી દિલ તપશ્ચર્યા કડી શી આકરી જીવને !
સ્મરણ ચીલો થવા પાકો, જીવન તાવ્યા કરેલું છે.

હરિઃઓ

ગણવું શી રીતે દિલથી ?

જવનમાં લાગતાં મહોબત સ્મરણની, કેવું કેવુંયે
-પડેલું ખૂબ મથવું તે મથામણ કેવી જગ્બર તે !

પરંતુ દિલથી સજ્જડ સ્મરણને રાખવા પકડી,
કરેલા છે પ્રયત્નો જે, ગણવું શી રીતે દિલથી ?

મથામણ દિલની સાચી પ્રમાણિકતાથી બનતી જે,
થતા સંગ્રામથી દિલના જવનનો માર્ગ મળતો છે.

હદ્યની નેક દાનતથી વફાદારીથી મથવાનું,
થતાં જ્યાં એકધારું તે, સૂજી ત્યાં યોગ્ય આવે છે !

હરિઃॐ

મહેનત શી લીધેલી છે !

જીવનના નાદના ચટકા વળી ચસકા અનેરાયે,
ફસાયેલો પૂરો કેવો ! સ્મરણથી તે જણાયું છે.

સ્મરણ અભ્યાસ પડવાને નિયમ પાળ્યા કરેલો છે,
ભૂલેચૂકેય દિલથી તે નિયમ તૂટવા ન દીધો છે.

સ્મરણને ઝોડની પેઠે હદ્ય વળ્યા કરી કરીને
-હદ્યમાં રાખવા જકડી મહેનત શી લીધેલી છે !

ટકવવા ભાવ હૈયાનો હદ્યથી પ્રાર્થનાનો મેં
-જીવનમાં કેટલી વાર હદ્ય આશ્રય લીધેલો છે.

હરિઃઓ

હદ્ય સાંકળ મળેલી છે

મુસીબતમાં સ્મરણથી તો રહેવાયું શું જીવતું તે !
સ્મરણને જીવતું કરવા મહેરામણ ઉલેચ્યો છે.

પડતાં રસ સ્મરણમાં તે સ્મરણ જીવતું બનેલું છે,
પછીથી આપમેળે તે સ્મરાયાં દિલ જવાયું છે.

સ્મરણથી પ્રાર્થના હદ્યે થયા કેવી કરેલી છે !
હદ્યના પ્રાર્થના ભાવે જીવન ટેકો મળેલો છે.

થતું જે તે બધુંયે તે નિવેદાં પદ કરાયું છે,
સતત ભજવાથી તુજ સાથે હદ્ય સાંકળ મળેલી છે.

હરિઃઓ

હરિ યાદે મથાવ્યો છે

સ્મરણ તારું હદ્ય મારે થયા કરતું રહેલું જે,
સ્મરણના ભાવથી તેવા જીવનમાં તો ટકાયું છે.

સ્મરણમાંથી જીવન મારે રસિકડી ધૂન લાગી છે,
હદ્ય તે ધૂનના તાને સ્મરણમાં ભાવ સ્હુર્યો છે.

હદ્ય જ્યાં ભાવ જાગ્યો છે, સરળ એકાગ્રતા હદ્યે
-અનોખી કેવી જાગીને જીવન રસ બસ થતું શું તે !

પરંતુ એકધારું દિલ પ્રમાણે તે ટક્યું ના છે,
જીવનને ઊંચકાવામાં હરિ યાદે મથાવ્યો છે.

હરિઃઓ

સ્મરણથી દિલમાં ઊંડો

સ્મરણથી દિલમાં ઊંડો અનુભવવા જીવન રસને,
ખરેખર કકડીને કેવી હૃદયમાં ભૂખ લાગી છે !

સ્મરણમાં એ જ કારણથી પરોવાયેલ દિલ રહે છે,
ખરું દિલ જે વિશે ઠરતું, મજા તેની અનુપમ છે.

જીવનમાં જ્યાં મજા પડતી જીવન જીવનું જ તેવું જે
-હૃદય જીવવા વિશે તેવું ખરી લહેજત પડે શી તે !

જીવન છોળો પરે છોળો ઉછળતી હર્ઘની શી છે !
થતી ન્યોછાવરી જીવન સહજમેળે ચરણ કમળે.

હરિ:ॐ

જીવનનું પર્વ લાધ્યું છે

હરિ સ્મરવાતણો લહાવો જીવનનો માત્ર તે દાવો,
ઇતાં તે ના જ કરવાનો, થતો રહે વ્યક્ત તોયે શો !

સ્મરણ ગંગાતણું અમૃત રૂદું જળ શું વહ્યાં કરતું !
મનાદિને પલાળીને કર્યો કરતું જ પાવન શું !

સ્મરણ લલકારીને ગાતાં સતત ગાતાં જવાતાં તે,
હદ્ય આનંદ ઉત્સવનું જીવનનું પર્વ લાધ્યું છે.

સ્મરણ જળમાં હવે નાહવાતણો લહાવો અમારો જે,
અમોએ એકલાએ શી મજાની મોજ મહાલી છે !

હરિઃઓ

બધું સુંદર બનાવ્યું છે

હરિની ચેતનાત્મક જે સ્મરણની યાદ મુજ હદયે
-સતત ચાલ્યા કરેલાથી, જીવનમાં રંગ લાગ્યો છે.

જીવન ઊડજૂડિયું કેવું હતું પહેલાં, હવે તો શી
-નવી રોનક, નવો ભપકો, નૂતન શાશ્વત શોભે છે !

હરિની મહેરબાનીની શી ખુશબો દિલ સ્પર્શી છે !
જીવન શું તરબતર થઈને ખરેખર મહેકતું થયું છે.

ખૂણોખાંચેથી સહુ કચરો બધોયે વાળીજૂડીને,
કરાવી આંગણું સ્વચ્છ બધું સુંદર બનાવ્યું છે.

હરિ:ॐ

ખરી ઉપયોગની તે છે

શરૂ શરૂમાં સ્મરણ દિલથી કદી લેવાઈ શકાયે ના,
સ્મરણમાં ભાવ શરૂમાં તો હૃદયમાં તે પ્રગટતો ના.

સ્મરણમાં જન્મતાં ભાવ, સ્મરણમાં રંગ જામે છે,
સ્મરણ તે લેવું, શું મધુરું, મધુરું દિલ લાગે છે !

સ્મરણથી દિલમાં યાદ હરિ વહાલાની પ્રગટે છે,
અને તે યાદથી કેવી હૃદય ભાવોર્ભિ ફોરે છે !

હૃદય ભાવોર્ભિ સ્ફુરંતી રહે છે ચેતનાત્મક જે,
જીવન વિકાસના ખપમાં ખરી ઉપયોગની તે છે.

હરિઃઓ

સ્મરણ ઉપયોગનું તે છે

સ્મરણ જે મુખથી લેવાયે, સ્મરણ જે દિલથી લેવાયે,
સ્મરણ ઉભય વિશે કેવો ફરક જુદો જુદો તે છે.

સ્મરણ જે મુખથી લેવાતું કશો ના ભાવ તેમાં છે,
સ્મરણ જે દિલથી લેવાતું સ્મરણ તે ભાવ ઊગે છે.

પકડવાને ભૂમિકાને સ્મરણ ઉપયોગનું તે છે,
પરંતુ શ્રેષ્ઠમાં શ્રેષ્ઠ ખરું ઉપયોગનું દિલ છે.

વિના દિલ, ના કશાનામાં કશા ભલીવાર જાગે છે,
બધું જે તે ખરા દિલના પરિણામે જ જન્મે છે.

હરિ:ॐ

હદ્યનું એ જ આકર્ષણ

સ્મરણનો દિલ અભ્યાસ જીવનમાં પાડવા કાજે,
મથામણ એકલી દિલની જરા ના કામ લાગી છે.

સ્મરણનો સ્વાર્થ લાગ્યાથી સ્મરણમાં રસ પડેલો છે,
હદ્ય એવા રસે કેવો હદ્ય સંપર્ક બક્ષ્યો છે !

હદ્ય સંપર્કથી એવા હદ્ય સંભારવામાં તે
-ખરું શું ઓર આકર્ષણ જીવન જન્માવ્યું છે એણે!

હદ્યનું એ જ આકર્ષણ હદ્યની ભક્તિ સાચી છે,
પરોવાયેલ તેથી પદ રહેવાઈ જિવાયું છે.

હરિઃઓ

પવિત્ર સૌ બનાવ્યું છે

હરિ વહાલો, હરિ વહાલો હૃદયમાં શો હરિ વહાલો !
પ્રવેશાવી હરિને દિલ શું નાચંતો, કૂદંતો શો !

હરિને દિલ ભાળીને શું ગાંડાતૂર થવાયું છે !
જીવનમાં ભાવની ભરપૂર ચઢેલી ભરતી કેવી છે !

કહીં સુધી, કહીં આધે ભરતી વારિ ચઢેલાં છે,
બધેનો મેલ શો ઓટે સમુદ્રે ઠાલવેલો છે.

બધા આધારને શુદ્ધ કર્યો છે ભાવ ભરતીએ,
હવે રહેવા હરિ કાજે પવિત્ર સૌ બનાવ્યું છે.

હરિઃॐ

તે જ વૈષ્ણવ છે

‘હદ્ય જેને દયા, પ્રેમ, સહાનુભૂતિ, ધીરજ ને
-પૂરો વિવેક, પદ આશ્રય જીવનમાં’, તે જ વૈષ્ણવ છે.

ખરો જે ભક્ત હરિપદનો કરે ભક્તિ છતી ના તે,
હરિના સ્મરણને ચલાણી ખરું નાણું જ સમજે તે.

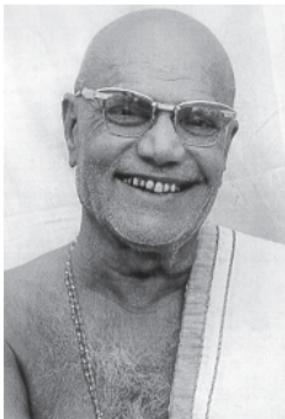
સ્મરણ વિના બીજું એને કશું ઊગતું નથી હદ્યે,
હરિના ભક્ત જીવનની શી દીવાદાંડી સ્મરણું છે !

સ્મરણનો આશરો મોટો પૂરેપૂરો જીવનમાં તે
-લઈ લઈને થયો ‘મોટો’ કૃપાએ નિત્ય પોષ્યો છે.

હરિ:ॐ

ખંડ - ૫

હરિ શો એકલો માત્ર !

જીવનમાં સર્વ જે તે-માં મને આશ્રય તું મોટો છે,
લઈ લઈ તુજ આશ્રયને ટટારી દિલ અનુભવી છે.

હરિઃॐ

બધી આશા તૂટી પડતાં

પરણવાનો તને નિશ્ચય પૂરેપૂરો કરી દિલમાં,
સમર્થું દિલ ચહી તુજને, હદ્ય તારું જતી લેવા.

નયન તીરછી જ દાખિથી ઈશારા તેં ચલાવ્યા છે,
છૂપી છૂપી કંઈક મસલત થકી તુજ દિલ જાણ્યું છે.

ઇતાંથે દિલ વંકાતાં તને ના વાર લાગે છે,
રીજવવાના બધા યત્નો નકામા વ્યર્થ નીવડે છે.

જીવન ન્યોછાવરી કરીને સમર્પણ દિલ કરેલું છે,
બધી આશા તૂટી પડતાં, કર્યો સ્વીકાર મુજ તેં છે.

હરિઃઓ

હદ્ય તેં શો લગાડ્યો છે !

મહાઅપરાધી ને પાપી ન જોટો ક્યાંય જેનો છે,
શરણ તુજ આવતાં, તેને હદ્ય તેં શો લગાડ્યો છે !

‘પતિત પાવન પ્રભુ નામ’, જીવનમાં સાંભળી તુજ તે,
ચરણ તુજ ઝંપલાબ્યું છે, શરણ ઢળવા હદ્ય પ્રીતે.

કર્ય ઉદ્ધાર કંઈક એવા શા નામીચા જ પાપીના !
ન તે છે કલ્યના શુષ્ણ, શા પ્રગટેલા પ્રસિદ્ધિમાં !

ભજન કીર્તન, સ્મરણ ભાવ સમર્પણ ને નિવેદનનાં
-થયાં સાધન કરેલાં છે હદ્યથી તેમની રીતનાં.

મનેયે તેમની સાથે ચરણ આશ્રય મળેલો છે,
પતિત પાવન થયું સાર્થક ખરેખર નામ તારું તે.

હરિઃॐ

જીવન ફળતું કરેલું છે

ભયંકર કારમી પળમાં મને દૂબતો બચાવ્યો છે,
સ્મરણ તેં લેવરાવીને મને જીવતો કરાવ્યો છે.

જીવન શેને કહેવાયે કશી સૂધબૂધ નહોતી કે,
સ્મરણના ઝોકથી દિલમાં બધી સમજણ ઉગોલી તે.

સતત સાધનતણા યત્ને અવર તેવા જ અભ્યાસે,
ચરણમાં ગાળતાં જીવન, સમજ તપથી ફૂટેલી છે.

સમજથી ઓર અભ્યાસે પ્રયત્ન ને પુરુષાર્થે
-જીવન કર્મ લગાડીને, જીવન ફળતું કરેલું છે.

હરિઃઓ

મને આશ્રય તું મોટો છે

જીવનમાં સર્વ જે તે-માં મને આશ્રય તું મોટો છે,
લઈ લઈ તુજ આશ્રયને ટટારી દિલ અનુભવી છે.

ગરીબની સર્વ લાચારી બધી ક્યાંયે ઊડી ગઈ છે,
ખુમારી ભવ્ય પ્રગટતાં ખરું મજબૂત થવાયું છે.

જીવનનાં સર્વ પાસાંનું બધું લૂલાપણું જે તે,
ઉડી ભાગી ગયું ક્યાંયે, હવેની વાત જુદી છે.

ફરી કેવો ગયો સીનો ! નજર પણ શી ફરી ગઈ છે !
જીવનની મૂળની દાષ્ટ બધી બદલાઈ ગયેલી છે.

હરિઃॐ

હરિ તેં અંક લીધો છે !

ખરેખર સાવ નાદાન, ન સંસારે ગતાગમ છે,
ઉંઘું શું વેતરી મારું ! છતાં તું છાવરે મુજને !

છતાં પાછી તું બતલાવી થતી ભૂલ તે જગ્યાવીને
-કદીક ઢંડો લગાવીને સીધોદોર દઢાવે છે.

હું નાલાયક પૂરેપૂરો ચરણ તુજ ચૂમવાને તે,
છતાં કેવી કરુણા તેં શી વર્ષાવ્યા કરેલી છે !

કૃપાસિંહુ, કરુણાનો ભર્યો સાગર હરિ તું છે,
થવા પાવન પતિતને શો હરિ તેં અંક લીધો છે !

હરિઃઓ

ખરે, તું એમ વર્તે છે !

નજર શી એકધારી દિલ સતત ધાર્યો કરી ચરણે,
ન આડીઅવળી સહેજે કંઈ જવા દેવાનો યત્ન જ છે.

હદ્ય તારું મનન ચિંતવન તરંતું મોખરે જીવતું,
તમજ્ઞા તીવ્ર ઉત્કટથી સતત ચાલ્યા જતું વહેતું.

કદીક તો રીસ તુજ પર હું બળાપાથી શી કાઢીને
-તને ભાંડ્યા જ કરવાનું મને દિલ કેવું થાયે છે !

નઠોર પણ પ્રભુ શો તું ! તને તો કંઈ ન લાગે છે,
ન નાહવું કે નિયોવું હો, ખરે, તું એમ વર્તે છે !

હરિ:ॐ

કમાણી ભવ્ય લાધી છે !

‘હદ્ય શાંતિ સભરતા દિલ’ કૃપાનું વારિ સિંચન છે,
હદ્યનો પ્રાર્થના ભાવ જીવન સંકટ વટાવે છે.

નિરંતર પ્રાર્થનાકેરો હદ્ય અભ્યાસ જીવનમાં
-જીવંતો ચેતનાયુક્ત સતત પાડ્યા કરેલો છે.

બધું જે જે થતું નિશદ્ધિન ચરણ કમળે નિવેદીને,
હદ્ય અભ્યાસથી એવા કમાણી ભવ્ય લાધી છે !

નિવેદન પ્રાર્થના ભાવે થતું રહેતાં હરિ ચરણે,
અનુપમ દિલ હળવાશ મળ્યા કેવી કરેલી છે !

હરિઃઓ

અનુભવી માત્ર પ્રીણે છે

જીવનમાં કંઈક પણ બનતાં, હરિપદ પ્રાર્થના ભાવે,
નિવેદાં તે બધું કરતાં હરિનો સ્પર્શ લાગ્યો છે.

હદ્યભાવે ખરા દિલની પ્રભુપદ પ્રાર્થનાકેરા
-પડેલા નિત્ય અભ્યાસે જીવનને કેવું વાળ્યું છે !

સ્મરણ અભ્યાસ દિલ પડતાં હદ્યથી પ્રાર્થનાનો તે
-પડ્યો અભ્યાસ દિલ ઉંડો, કૃપાથી તો સૂઝેલું છે.

થતી રહેતી હદ્યથી તે હદ્યની પ્રાર્થનાએ શો
-જીવનમાં ભાગ ભજ્યો તે અનુભવી માત્ર પ્રીણે છે.

હરિઃઓ

હદ્ય આનંદ આહ્લાદ

ચરણ કમળે પ્રભુ, તારે નિવેદીને, નિવેદીને
-જીવનનું સર્વ જે તે કંઈ નિરાંતે ખેંચવો દમ છે.

જીવનમાં દિલની સોબતતાણું ઊંઠું મહત્વ જ છે,
હદ્યથી તેથી તુજ સોબત ચહી ચહીને કરેલી છે.

હદ્યથી ચાહવાકેરો હદ્ય આનંદ આહ્લાદ
-જીવનને મહાલવાનો શો ! ખરેખર દિલ પ્રેમામૃત.

‘હદ્યના પ્રેમ અમૃતમાં સદા નહાયા જ કરવાને’
-જીવન સદ્ગ્રામ્ય એ જેવું જીવનમાં ક્યાંથી મળશે તે !

હરિઃॐ

હદ્ય વીનવ્યા કરું તુજને

થતા જે દોષ મુજથી તે ચરણ કમળે નિવેદીને
-કબૂલ કરી તે દઈ પૂરું હદ્ય નિશ્ચિત થવાતું છે.

કઠણ મુજ બોલવાનું તે અવરને લાગી જાયે છે,
પરંતુ બોલવા જેવું નિમિતા તે મને દે છે.

ઇતાં સંસાર વ્યવહારે બધું મુજ સાચવી તું લે,
સકળ આધાર તારાની મને પાકી ગરજ દિલ છે.

વિના આધાર ના મારે હવે કે ચાલવાનું છે,
કરગારી હું, લળી લળીને હદ્ય વીનવ્યા કરું તુજને.

હરિ:ॐ

હદ્ય ઉદાર કેવો તું

નકામો શો ! નકામો શિર બહુયે બોજ વહોર્યો છે,
તને તે તે નિવેદીને વળી પજવ્યા કરેલો છે.

હદ્ય ઉદાર કેવો તું, ન કંઈ મુજ લક્ષ લીધું છે,
મને તેં ના કદી વાર્યો, થવા દીધું થતું જે તે.

મૂરખને ના ગતાગમ કે ‘હરિને શ્રમ દીધેલો છે’,
પછીથી દિલ પસ્તાઈ હદ્ય તે ખૂબ ઊંઘું છે.

છતાં પાછો હું તેનો તે થઈ તેવો જઉં છું ને,
ચરણ આગળ હું શાં ગાંડાં કરું કાઢ્યાં ગતકડાં તે !

હરિઃઓ

હજારો હાથવાળો છે !

જીવનનો તો ધણીધોરી અમારો કોઈયે જો છે,
હરિ, તું એકલો માત્ર શિરે શિરછત્ર શો તું છે !

અમારે શિર ગર્જતો હજારો હાથવાળો છે !
અમે એની જ ઓથે તે જીવનમાં ગાજતા ફરીએ.

ભલેને ફેરફુદરડી જીવન ફરતા જ લાગીએ,
જીવનમાં આમથી તેમ ભલે ફેંકતા હોઈએ.

કશો ના ઢંગધડો કોઈ અમારો તો જીવનમાં છે,
છતાં તોયે હરિ ચરણે અમારો સર્વ દાવો છે.

હરિ:ॐ

મળ્યો તું સોબતી મુજને

હદ્યથી વહાલ કરવાને જીવનમાં એક તું બસ છે,
અવરનામાં હવે મારું જરા ના દિલ ચોંટે છે.

જીવનમાં ગેલ કરવાને મળ્યો તું સોબતી મુજને,
મહાસદ્ભાગ્ય મુજ કેવું ! હદ્ય કિંમત પિણાણું તે.

કદર ભક્તિ હદ્ય તારી કર્યા કરું દિલ નિરંતર તે,
ઇતાં દિલ ના ધરાતું છે, કદર ઓછી પડે મુજને.

કદર મુદ્દલ ન ઈચ્છે તું, જરૂર એની તને ના છે,
પરંતુ દિલ મારું તો કર્યા વિશે રહી શકે ના તે.

હરિઃઓ

અમે નાચીજથી નાચીજ

અમારે તો તમારી પર ખરેખર જવવાનું છે,
તમારી તે મદદ વિના જરા ના ચાલવાનું છે.

અમારાથી ન તોડાશે કંઈ પણ પાંદડું એકે,
તમારી તે મદદ, હુંફે બધું જે તે થવાનું છે.

ઇતાં તોયે નમાલા ના, કશી કોઈ વાતમાં છીએ,
હદ્યનો વજ રણકાર જતો તે આભની પારે.

ચરણ કમળે હરિ આગળ અમે નાચીજથી નાચીજ,
અમે માટીતણા લોંદા સમા, પદ આગળે તુચ્છ.

હરિઃॐ

અમે ઉભા હરિ ટેકે

અમારે તો હરિ વિના, બીજો કોઈ ન આરો છે,
હરિ શો એકલો માત્ર જીવન ચઢવા નિસરણી છે !

જીવનમાં ઓથ લઈ લઈને હરિની ડગલેપગલે તે,
બધો પથ તે જીવનકેરો અમારે કાપવાનો છે.

અમે ઉભા હરિ ટેકે, જીવન ટેકે ટકાયે છે,
હરિમાં ભાવ જીવતો તે ધરી, જીવન નભવવું છે.

હરિ માલિક જીવનનો છે, હરિ સ્વામી અમારો છે,
હુકમ એના પરે વારી જઈને, વર્તવાનું છે.

હરિઃઓ

ખરેખરનું જ ઠેકાણું

પતિતને તો શરણ તારું ખરેખરનું જ ઠેકાણું,
જગતમાં ક્યાંય ના બીજે મળે આશ્રય પતિતને તો.

પ્રભુ, તું એકલો માત્ર પતિતને તારનારો છે,
પતિત પાવન પ્રભુ સાચું ખરેખર નામ તારું છે.

સ્મરણ તારા થકી નિશદ્ધિન અનેકે પાપી જનને તેં
-ઉગારીને, બચાવીને, ચરણ તારે જ પોષ્યા છે.

ચરણ તારા ગ્રહી હદ્યે જીવન આખું વિતાવ્યું છે,
હવે તો આબરૂ દીનની પ્રભુ તુજ હાથ રાખી છે.

હરિ:ॐ

હદ્ય છે આત્મવિશ્વાસ

જીવનમાં આ હવે મારે ખરેખર તું જ ખપનો છે,
નકામું આ શરીર કેવું થતું ચાલ્યું ખરેખર તે !

શરીરને ખૂબ સાચવવા હવે સાચી જરૂરત છે,
કૃપા કરીને પ્રભુ મુજ પર જરૂર સોંપી તું કોઈ દે.

હવે મુજ એકલાથી તે શરીર સંભાળ લેવાનું
-કરુંયે ના જ બનવાનું, પૂરેપૂરો જ લૂલો છું.

જીવનમાં આજ સુધી શી કૃપા તારી મળ્યા કરી છે !
હદ્ય છે આત્મવિશ્વાસ મળ્યા કરશે, મળ્યા કરશે.

હરિઃઓ

કૂપા તું એવી મારા પર

ખરેખરી મા હવે મારી પ્રભુ, તારી થવાનું છે,
હવે ગરજ ખરી માની મને કેવી પડેલી છે !

થવા સેવા શરીરની આ હવે આધારની મારે
-ખરી ઉત્કટ ગરજ કેવી ! જીવનમાં ખૂબ લાગી છે.

ચલવી લેવા બધું જે તે ભલેને યદ્વાતદા હો,
કૂપા તું એવી મારા પર થઈને રાજી, રહે કરતો.

કદીક છોરું કછોરું તો થતું અણસમજુ શું બાળક !
થવાયે તુજથી તેવું ના, જહીં છે તું જ માબાપ.

હરિ:ॐ

હવે આ જીવવાનું છે

જીવન વ્યવહારનું મારું નભવજે તું, નભવજે તું,
અશક્ત આ શરીર કેવું વધારે તો થતું ચાલ્યું !

શરીરની પ્રક્રિયા સંઘળી અવર આધારથી ચાલે,
બીજા આધાર પર મારે હવે આ જીવવાનું છે.

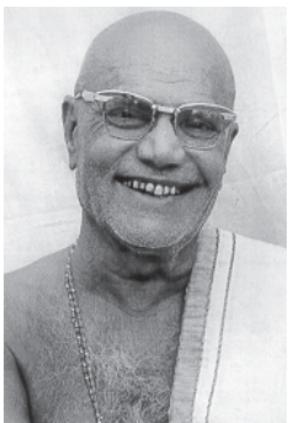
પ્રભુ, સંભાળ તો મારી હવે લેવાની તારે છે,
નહિતર સાવ લાચાર થવાનું આવશે મારે.

નીભવવાનું બધું મારું હવે તો તુજ હાથે છે,
વિનંતી પ્રાર્થના તુજને કર્યા કરું હું હદ્યથી તે.

હરિ:ॐ

ખંડ - ૬

રણેલી તે કમાણી છે.

સ્મરણ અભ્યાસથી જીવન સમૂળનું જે ઘડાયું છે,
હવે નિર્ભય બધી રીતે કૃપાથી તે થયેલું છે.

હરિ:ॐ

હવે નિર્ભય બધી રીતે

મને નાદાન જાણીને જવા ના દઈશ કો રીતે,
થયેલાં કર્મની શિક્ષા પૂરેપૂરી મને કરજે.

જવા છટકી ન મરજી છે, પૂરું ભોગવવું પ્રેમે છે,
ભયંકર આકરામાંહી ભલે હો આકરું છો તે.

થયેલાં કર્મનો યોગ્ય અદલ ઈન્સાફ તું કરજે,
સિતમ છોને ગમે તેવો સહી લેવા જ તત્પર તે.

સ્મરણ અભ્યાસથી જીવન સમૂળું જે ઘડાયું છે,
હવે નિર્ભય બધી રીતે કૃપાથી તે થયેલું છે.

હરિઃઓ

હરિને તે જણાવ્યું છે

સ્મરણ ગંગાજળે નાહી પવિત્ર થઈ જ જીવનું છે,
થઈ થઈને હરિ યોગ્ય, સમર્પણ થઈ જવું પદ તે.

સમર્પાતાં જ નિશ્ચિત નિરાંત શી વળે છે તે !
વિના અનુભવ, ન કોઈને પડે છે જાણ એનીયે.

કંઈક સિદ્ધાંત આદર્શ જીવન નક્કી થયેલા જે,
હદ્ય ભાવેથી પાળીને, હરિને તે જણાવ્યું છે.

હવે સિદ્ધાંત, આદર્શ જીવનમાં ના રહેલા છે,
ઈશારો જે હરિનો છે, ખરા સિદ્ધાંત તે તે છે.

હરિઃઓ

અમારું જોર તેમાં છે

સમરી સમરીને, સ્તવી સ્તવીને, હદ્યથી બંદગી કરીને,
ભજુ ભજુને મતિ મનથી હદ્યથી મૈત્રી બાંધી છે.

તને લાયક થવા કાજે જીવન તારા સમા જીવને
-અમે ગુણ કેળવ્યા કરીને તને મળવા હદ્ય ચહીએ.

ગમે તે તેટલું છોને અમે કરીએ, છતાં તોયે
-કદીયે પણ તુજ તોલે અમે કદી ન આવી શકીએ.

ગમે તેવા ભલે છોને, છતાં તારા છીએ નિશ્ચે,
શરણ છીએ ચરણ તુજ પર, અમારું જોર તેમાં છે.

હરિઃઓ

કૃપા એવા પરે તારી

અમારી મરજથી જે તે ચલાવી સર્વ જોયું છે,
ફવાતું ના, છતાં તોયે ન તે ઉધમાત છોડ્યો છે.

પડ્યો તોયે જ તંગાડી શી અમે ઊંચી બતાવી છે !
બડાશો શી અમથી અમથી અમે માર્યો કરેલી છે !

પડી લાતો બહુ વેળા છતાં ના ભાન જાગ્યું છે,
અહંનાયે થયા ટુકડા, છતાં અણનમ રહ્યું તે છે,

કૃપા એવા પરે તારી થતાં, ઊલદું હતું જે જે
-બધું સવળું ફરી જઈને વણાવા સીધું લાગ્યું છે.

હરિ:ॐ

હસી નખરાં કરંતો છે

લઈ લઈને સ્મરણ તારું શું નીકળ્યા ખોળવા તુજને !
સ્મરણ વધતાં, હદ્ય ભક્તિ થવા જ્યાં તારી લાગી છે.

પછી તારી હદ્ય ભાળ જરીક સરખી જ લાગી છે,
હદ્ય તે ભાળ આણસારે જીવનમાં ડગ ભરાયાં છે.

કદીક નજીદીક આવ્યો જ્યાં હદ્ય રોમાંચ પ્રગટ્યા છે,
મને આશ્રયનો પાર સમાયો ના સમાતો છે.

અરેરે ! આવતાં હાથે નસીબ ઊંઘું વળેલું છે,
જઈ ભાગી તું દૂર કેવો હસી નખરાં કરંતો છે !

હરિઃઓ

હરિની યાદ કેવી છે !

જવનની યાદગીરીમાં હવે તું એકલો મુજને,
બીજી કંઈ યાદગીરી તે હવે ખપતી કશી ના છે.

બધીયે યાદગીરીના ખરા મૂળમાં હરિ તું છે,
હદ્ય જેમાં અને તેમાં હરિ તુજ યાદગીરી છે.

નજર દિલ જ્યાં પડે ત્યાં ત્યાં હરિની કામગીરી છે,
અને તે કામગીરીમાં ખૂબી વત્તિય હરિની તે.

મદોન્મતા હદ્યમાં તો, હરિની યાદ કેવી છે !
હજરો જન્મ એના પર ભલે કુરબાન છોને તે.

હરિઃॐ

જીવનને મૂકી દીધું છે

અમારે તો હવે તારે શરણમાં શિર મૂકીને,
બધું છોડી ચરણ કમળે જીવનને મૂકી દીધું છે.

તને દિલ સમજ સમજુને, ધણી મારો સ્વીકાર્યો છે,
ધણીધીંગો જીવનમાં આ ન તુજ જેવો બીજો કોઈ છે.

હદ્યમાં આત્મવિશ્વાસ પૂરો એવો જ બેઠો છે,
નિરાંતે તેથી તુજ ચરણે પડી રહેવાય નિશ્ચિંતે.

બધીયે આળપંપાળ જીવનની સૌ ચરણમાં છે,
બધી લેવા જ દેવા તે જીવનની સોંપી તુજને છે.

હરિઃઓ

રમ્યા કરીએ હદ્ય રસબસ

હરિની મહેરબાની પર અમારે જવવાનું છે,
છતાં હરિને હદ્ય નિશે પૂરી રાખેલ છે શો તે !

જવન સર્વસ્વ હરિ પર શું હદ્ય ન્યોછાવરી કરીને,
સમર્પણ સર્વ ભાવેથી કરાયેલું ઉમળકે છે.

કશું એવું રહેતું ના અમારું કંઈ કહી શકીએ,
બધું જે તે હરિનું છે, હરિના માગ ઉપયોગે.

અમારે એકલો હરિ બસ બીજું અસ્તિત્વ ના કંઈ છે,
રમ્યા કરીએ હદ્ય રસબસ થઈને શાં હરિમાં જે !

હરિઃॐ

જીવનમાં તું મળેલો છે

ખરેખર મહેરબાની કે જીવનમાં તું મળેલો છે,
જીવનની ભાંજગાડનો સૌ પૂરો શો અંત આવ્યો છે !

હવે જંઝટ કશી વાતે કશાની ના રહેલી છે,
જીવનની સર્વ બાબતમાં હવે આધાર તુજ પર છે.

જીવનનો મામલો તારે બધો સંભાળવાનો છે,
ન માથાકૂટ કશી મારે, હવે તો કંઈ રહેલી છે.

જીવન મારું ચલવવાનું બધી વાતે જ તારે છે,
હદ્ય તુજ ધારણા ભાવે જીવન સંપૂર્ણ જીવવું છે.

હરિઃઓ

જવનનો હેતુ ન્યારો છે

જગત વ્યવહારની સાથે કશી લેવા ન દેવા છે,
છતાં વ્યવહારની સાથે શું દિલમાં સંકળાયેલ તે !

છતાં વ્યવહાર તેવામાં જવનનો હેતુ ન્યારો છે,
બધાંમાં હેતુનું પૂર્ણ મહત્વ તો અમારે છે.

બધાંમાં મોખરે હેતુ જવંતો ધારી રાખીને,
પ્રભુપ્રીત્યર્થ જવનમાં અમારે વર્તવાનું છે.

મળેલાંએ ઊંધું ધાર્યું શું હડોહાડ અમારું છે !
જવનના મર્મનો હેતુ શકાયે પ્રીધી શી રાતે !

હરિ:ॐ

જીવન ખેલાવતો નટ તે

જીવનનો સર્વ આધાર અમારે તો હરિ પર છે,
હરિ જેમાં અને તેમાં હદ્યમાં મોખરે શો છે !

ઈશારાથી હરિકેરા જીવનમાં વર્તવાનું છે,
અમે નટપૂતળી માત્ર જીવન ખેલાવતો નટ તે.

બડો ખેલાડી ખેલાવે સકળ બ્રહ્માંડને શો તે !
બધું એનું ચલાવ્યું ને જગત સધળું જ ચાલે છે.

અમારો તો પછી શો ત્યાં કશો છિસાબ કંઈ ના છે !
ગણતરીમાં અમે કંઈ ના, શું તુચ્છ તૃશ્ણથી છીએ.

હરિઃઓ

ગરજ લાગેલ ધંધાની

હરિ સ્મરવા, હરિ ભજવા જીવનનો માત્ર ધંધો તે,
અમે બેઠા લઈ હર્ષે, વધ્યા નિત્યે ગયેલો છે.

જતાં વધતાં, જીવન ધંધો શહૂર પગમાંહી ફૂટ્યું છે,
ટટારી જાગવા માંડી જીવન નવતર થયેલું છે.

જીવનની જાગૃતિથી દિલ થવા વિકાસ ધંધાનો,
સતત પ્રેરાયેલો રહીને મથાયા શું જવાયું છે !

ગરજ લાગેલ ધંધાની હુદયમાં તીવ્રતમ ઊંડી,
લીધું છે કામ ધંધાનું મને ધક્કેલી ધક્કેલી.

હરિ:ॐ

હદ્યમાં ભાવને ઠરવા

જીવનમાં ભાવની સોબત કર્યા કરવાની આદતને,
પૂરી દિલ જગૃતિથી તે અમે જીવતી શી રાખી છે !

જીવનમાં જો મળ્યું કેં છે, મળ્યું છે ભાવથી જે તે,
જીવન વિકાસ આધાર બધોયે ભાવ પર તે છે.

હદ્યમાં ભાવને ઠરવા જીવંતો રાખવા નિત્યે,
થઈ શી શી મથામણ તે કથા ન્યારી ગહન તે છે.

તપશ્ચર્યા કરાવેલી કૃપાએ તાવી તાવીને,
મીઠાં ફળ ચાખવા કેવાં જીવનમાં તો મળેલાં છે !

હરિઃઓ

ગણતરી એકધારી છે

સ્મરણાની નાની મૂડીથી જીવન વેપાર માંડ્યો જે,
સ્મરણથી ભાવ જીવંતો થતાં, વેપાર ખીલ્યો છે.

જીવનમાં હોંશ, ઉમંગ, બહુ ઉત્સાહ તેથી તો,
જુકાવાને જ વ્યાપારે અમારે દિલ બઢેલાં છે.

કદીક વ્યાપારમાં ખોટ ભયંકર કેવી ખાધી છે !
ઇતાં મર્દાનગી ખોઈ ન ત્યાં બેઠા છીએ ત્યારે.

થતું જે જે રહ્યું અમથી કર્યો તે તે કરી કરીને,
જીવન ધંધો વધારાની ગણતરી એકધારી છે.

હરિઃॐ

હદ્ય અનહદ રૂડો નાદ

હદ્ય આનંદનું જરણું સતત વહેતું રહેલું જે,
કદી ખૂટ્યું ન ખૂટે છે, સતત રેલો જ ચાલે છે.

હદ્ય અનહદ રૂડો નાદ શું સંભળાયા કરાયો છે !
હદ્ય એકાગ્રતા તેથી સતત જામ્યા કરેલી છે.

હદ્ય જેનો અને તેનો બધો ઉપયોગ કરવાની
-ખરી સમજણ પડેલી જે જીવન સક્રિય બની તે શી !

હદ્ય સભાનતા તેથી ખરી જાગૃત જીવંતી છે,
ખરેખર તેવું વર્તાતું જીવન તેથી પ્રસંગે તે.

હરિઃઓ

હરિ પર હેત છૂટ્યું છે

સ્મરણ હરિનું થયા કરતાં હરિ પર હેત છૂટ્યું છે,
જવનના સ્વામીને દિલથી ચાહવું બહુ ગમેલું છે.

હદ્યથી ચાહતાં, ચાહતાં રટણ એનું જ ચાલે છે,
હદ્ય ઉત્સાહ ઉન્માદ શું ચાહવાનો અનુપમ છે !

રસીલું દિલ આકર્ષણ થતું તે મુગ્ધ શું રહે છે !
સતત એના તરફ કેવું હદ્ય ખેંચાતું તસ્તસ છે !

હરિની ઘારી ઘારી શી સ્મૃતિ દિલમાં ભરી ભરી છે,
જવનના એ દળેલાની રણેલી તે કમાણી છે.

હરિઃॐ

મહાસદ્ગભાગ્ય મારું તે !

હવે તુજ સાથ રમવાને હૃદયમાં કોડ જાગ્યા છે,
થવાયું છે રમત લિલ્લુ, મહાસદ્ગભાગ્ય મારું તે.

રમત રમવી જ તુજ સાથે મહા શી અટપટી તે છે !
ન જતવા દે મને એવો મહા તું ખટપટી શો છે !

પરંતુ તું મળ્યો રમવા નસીબ ઊઘડી ગયેલું છે,
હવે તો હાર કે જતની ન પરવા દિલ કશીયે છે.

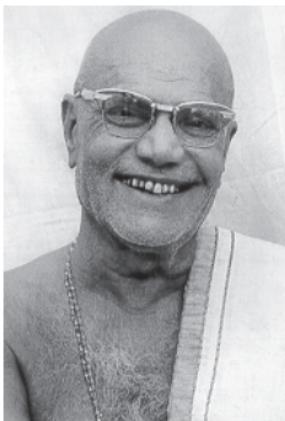
રમતની તાનમાં પૂર્ણ હૃદય એકતાનતા વ્યાપે,
ઉડી અધ્યર જવાયે દિલ, ખબર તેની શી પડતી છે !

હૃદય બેબાકળો કેવો થઈ ત્યારે ઘૂમું જ્યાં ત્યાં,
ખૂણો ને ખાંચરે એને મચેલો ખોળવા શો ત્યાં !

હરિ:ॐ

ખંડ - ૭

અનુભવી એકલો માત્ર

સ્મરણ રમજાટ ચલાવીને સ્મરણથી મસ્ત થઈ ભાવે,
ભજન લલકારતાં રહીને ચરણ ભીજવ્યાં હરિનાં છે.

હરિઃॐ

મથામણ સૂક્ષ્મ દિલની છે

સ્મરણ રમઝટ ચલાવીને સ્મરણથી મસ્ત થઈ ભાવે,
ભજન લલકારતાં રહીને ચરણ ભીજવ્યાં હરિનાં છે.

હદ્ય સંતોષ દેવાને હરિને યત્ન કીધો છે,
ઇતાં તોયે પૂરેપૂરો શક્યો સંતોષી નવ હરિને.

જીવન ન્યોછાવરી કરવે કશું બાકી ન રાખ્યું છે,
કરામત ભાવની યોગ્ય હતી, તે વાપરેલી છે.

ઇતાં દિલમાં અધૂરપની પ્રવર્તેલી ભૂમિકા જે
-હજુ એને રીજવવાને મથામણ સૂક્ષ્મ દિલની છે.

હરિ:ॐ

કહીં તે ભાગી જાયે છે

સમરણની દિલચસ્પીથી હરિમાં દિલ લાગ્યું છે,
હરિને ઉંચું નીરખવા હદ્ય રસ શો જરેલો છે !

નૂતન નૂતન શું દર્શનથી ભર્યું ભર્યું દિલ ભરપૂર છે !
અમયાદિત બધું જે તે હરિ રસથી ભરેલું છે.

કિનારા કોઈ ના જેને, પ્રદેશે ત્યાં પહોંચીને
-ગગનનાયે ગગનમાં તે ઠરી, આગળ જવાનું છે.

હરિ પકડાય, તહીં પાછો કહીં તે ભાગી જાયે છે !
હદ્ય તલસાટ શો ઉત્કટ હરિ દિલથી લગાવાને !

હરિ:ॐ

લગોલગ તો અવાયું છે

હરિના ભાવની યારી જીવનમાં ખારી લાગી છે,
હરિને ભેટવા દિલથી બકેલી હોડ જળ્બર છે.

હરિને દિલ પકડવાને હૃદય દોટ મૂકેલી છે,
નજીકમાં આવતાં પોતે હડી કાઢી શું ભાગે છે !

નજીક આવી શું લલચાવી તગડ મુજને કરાવે છે !
શી છેતરપિંડી હરિની જે નજર આવી ગયેલી છે !

સતત શું દોડતાં રહીને નજર નજદીક તું આવ્યો છે,
હવે છેદું વધારે ના લગોલગ તો અવાયું છે.

હરિ:ॐ

હકીકતમાં હરિ રસ છે

જીવનનાં સર્વ પાસાંમાં હકીકતમાં હરિ રસ છે,
અનુભવમાં જ પ્રત્યક્ષ હૃદય લાગ્યે, જીવન તે છે.

જીવનનાં ઉર્ધ્વ પાસાંમાં જીવનની નિભનમાં નિભન
-હકીકતમાંથી હરિ રસ છે, પ્રમાણ, શું અનુભવ દિલ !

હરિ જેમાં અને તેમાં બધાંમાં એકરસ શો છે !
અનુભવી તે રીતે જ્યાં હો નિભિતે એકરસ તે છે.

નિભિતે તે પ્રમાણેનો જરૂર હોવા છતાં પાછો,
તટસ્થ, સાક્ષી સંપૂર્ણ, વળી નોખો બધાંથી શો !

હરિ:ॐ

રમત નીરખ્યા કરાઈ છે

મળંતાં ભાવ હરિ રસનો જીવન શું ફાલ્યું ફૂલ્યું છે !
બધી હદ ને શી બેહદની જઈ તે પાર પહોંચ્યું છે.

નિરાકાર વળી પાછો હૃદય સાકાર કેવોયે
-અનુભવતાં, અનુભવતાં જવાતું પાર તેનીયે.

રસાનંદની હૃદય છોળો પરે છોળો ઉડાવી છે !
ઇતાં પડતું અધૂરું તે, હજ આગળ જવાનું છે.

બધું અસ્તિત્વ જે માગતણું જે કેંદ્ર બિંદુ છે,
સમાતાં ને નીકળતાંની રમત નીરખ્યા કરાઈ છે.

હરિઃॐ

બધુંયે એકસરખું છે

હવે જીવવા વળી મરવાતણો ના જ્યાલ દિલ રહે છે,
થવાનું જેમ જે કંઈ હો, ભલે તેમ જ થયા કરશે.

હવે આ જીવવું, મરવું બધુંયે એકસરખું છે,
હરિની ભાવ મસ્તીમાં જીવન બહેલાવવાનું છે.

હવે ના આમ કે તેમ કશા વિચાર ઉઠે છે,
બધું નિમિત્તાની રીતે જીવનમાં વર્તવાનું છે.

નિમિત્તનું શાસ્ત્ર વિજ્ઞાન નિરાળું સાવ નોખું છે,
અનુભવી એકલા માત્ર રસીલા તે જીવનના છે.

હરિ:ॐ

શરીરનાં સર્વ કરણોમાં

હરિ સ્મરવા, હરિ ભજવા, હરિની યાદ દિલભરી છે,
જીવન લહાવો મળેલો તે, કૃપાની શી પ્રસાદી છે !

કર્યા કરતાં, કર્યા કરતાં સ્મરણ હરિનું હૃદય ભાવે,
નિરંતરના રટણથી શો સ્મરણ રણકાર ઊઠ્યો છે.

સ્મરણ રણકાર દિલનાથી હૃદય તે નાદ ખીલ્યો છે,
હૃદય, અંતરતણા નાદે રસાનંદે શું ફોર્યું છે !

સ્મરણ રણકારનો નાદ શરીરનાં સર્વ કરણોમાં
-પૂરો વ્યાપી જઈ શો તે અણુઅણુમાં ઠસાયો ત્યાં !

હરિ:ॐ

જીવનની ભક્તિ સાચી તે

જીવનમાં કર્મનો યજા સતત ચલવ્યા કરાવીને,
હદ્ય પરમાર્થ કરવાનું કૃપાથી તે ઉગાડ્યું છે.

શરીર કૌવત બધું ચાલ્યું ગયેલું છેક છે જ્યારે,
હદ્ય હિંમત અપાવીને મને પરમાર્થમાં પ્રેરે.

બધી સૂધબૂધ શરીરની તે પૂરી ચાલી ગયેલી છે,
રહ્યા ના હોશ કે કોશ છતાં પરમાર્થ ચલવે છે.

થતો પરમાર્થનો યજા જીવનની ભક્તિ સાચી તે,
ચરણકમળે સમર્પણે હદ્ય સંતોષ વળતો છે.

હરિ:ॐ

નવસર્જન થયેલું છે

ગમે તેવું હવે જીવવું, ન પાલવવાનું અમને છે,
હવે હરિ રસથી જીવવાનું કબૂલ મંજૂર હદ્યથી છે.

અખંડિત ભાવ હૈયાનો ઊર્ધે ઊર્ધે પ્રસરતો છે,
અસર નિજની શી પાડીને તહીં નિજ છાપ પાડે છે !

સતત એ ભાવના સ્પર્શે થતાં સ્પંદન રહે છે જે,
નિરંતરના જ સ્પંદનથી પ્રક્રિયા મૂળ બદલે તે.

પ્રક્રિયા ચાલુ એવી જે સતત ચાલ્યા કરેલી છે,
અને તેમાંથી નવસર્જન જીવનનું તો થયેલું છે.

હરિઃॐ

જીવન તરબોળ રસથી છે

હરિમાં એકરસ જીવવા જીવનમાં ભેખ ધાર્યો છે,
જીવન ફળવા જ તે હેતુ થયાં સાધન કરેલાં છે.

વિચારી એકનું એક, મનન ચિંતવન કરી કરીને,
ઉંડામાં ઉંડું ઉતરીને તળિયું ઉંડું શોધ્યું છે.

અનુભવથી જ શોધાયું મળે રસ ભાવથી હદયે,
'અખંડિત ભાવ ધારા વહે' થવું તેવું જ શી રીતે !

ભજન, કીર્તન, સ્મરણ, દિલથી નિવેદન, પ્રાર્થના ભાવે,
હદયના તે રટણમાંથી થતો છે ભાવ ઉદ્ય હદયે.

નિરંતરના થતા રહેતા હદ્ય સક્રિય અભ્યાસે
-વહેતા તે થયેલાથી જીવન તરબોળ રસથી છે.

હરિઃॐ

હદ્ય બહેલાવી મારે છે

જીવનમાં આશરો મોટો, હરિનો એકલાનો છે,
હદ્ય જેમાં અને તેમાં હરિને તો ગ્રહેલો છે.

બહુ માથાકૂટે હદ્યે હરિ જ્યાં હાથ લાગ્યો છે,
જવા દઉં શેં હવે એને, હદ્યમાં જકડી લીધો છે.

શું વારંવાર દર્શન હું નીરખી નીરખી ટીકી ટીકીને
-કર્યા કરીને હદ્ય બનતો હું કૃતકૃત્ય થતાં હર્ષે.

હરિનાં રૂપ શાં ન્યારાં ! હદ્ય બહેલાવી મારે છે,
સ્વરૂપમાં ભેળવી દઈને જુદું અસ્તિત્વ ટાળે છે.

॥ હરિઃॐ ॥

॥ હરિઃઓ ॥

આરતી

ॐ શરણચરણ લેજો, પ્રભુ શરણચરણ લેજો,
પતિત ઉગારી લેજો (૨) કર ગ્રહી ઉર લેજો. ... ઓં શરણ.

મનવાણીના ભાવો, કર્મ વિષે ઉતરો, પ્રભુ (૨)
મન, વાણી ને દિલને (૨) કૃપાથી એક કરો. ... ઓં શરણ.

સર્વ મળેલાં સાથે, દિલ સદ્ગ્રાવ ઉગો, પ્રભુ (૨)
છો અપમાન થયાં હો (૨) ત્યાંયે ભાવ બઢો. ... ઓં શરણ.

નિભ પ્રકારની વૃત્તિ, ઉર્ધ્વગમન કરવા, પ્રભુ (૨)
પ્રભુકૃપાથી મથાજો (૨) ચરણશરણ ગ્રહવા. ... ઓં શરણ.

મનના સકળ વિચારો, પ્રાણતણી વૃત્તિ, પ્રભુ (૨)
બુદ્ધિતણી સૌ શંકા (૨) ચરણકમળ ગળજો. ... ઓં શરણ.

જેવા દિલ હોઈએ પ્રભુ, તેવા દેખાવા, પ્રભુ (૨)
મતિ મુજ ખુલ્લી રૈજો (૨) સ્પષ્ટ જ પરખાવા. ... ઓં શરણ.

દિલમાં કંઈક ભર્યું હો, તે થકી બીજું ઉલદું, પ્રભુ (૨)
કદી પણ મુજથી ન બનજો (૨) એવી મતિ દેજો. ... ઓં શરણ.

જ્યાં જ્યાં ગુણ ને ભાવ, દિલ ત્યાં મુજ ઠરજો, પ્રભુ (૨)
ગુણ ને ભાવની ભક્તિ (૨) દિલ મુજ સંચરજો. ... ઓં શરણ.

મન, મતિ, પ્રાણ પ્રભુ ! તુજ ભાવ થકી ગળજો, પ્રભુ (૨)
દિલમાં તુજ ભક્તિની (૨) છોળો ઉછળજો. ... ઓં શરણ.

સ્તુતા શ્રીમોદાનાં પુરસ્કાર

૧. મનને (પદ)
૨. દૃજ અરણે (પદ)
૩. દૈદપુષ્પકાર (પદ)
૪. જીવનપગળે (પદ)
૫. શ્રીગંગાચરણે (પદ)
૬. ક્રેશત્રચારણકથે (પદ)
૭. કર્મયાચા (પદ)
૮. મૃષામગ્નલાય (પદ)
૯. પુનિત પ્રેમગાઢા (પદ)
૧૦. જીવનસંગ્રહમ (પદ)
૧૧. જીવનસ્કેશશ (પદ)
૧૨. જીવનપાથ્ય (પદ)
૧૩. AT THE LOTUS FEET ('દૃજ અરણે'નો અનુવાદ)
૧૪. જીવનપ્રેરણા (પદ)
૧૫. TO THE MIND ('મનને'નો અનુવાદ)
૧૬. જીવનપુરણા (પદ)
૧૭. જીવનપાથી (પદ)
૧૮. જીવનપાયા (પદ)
૧૯. જીવનપ્રોત્પાત (પદ)
૨૦. જીવનપ્રેરણા (પદ)
૨૧. જીવનગાતી (ગદ-પદ)
૨૨. જીવનપુષ્પકાર (પદ)
૨૩. આતપુષ્પકાર (પાઠના)
૨૪. હરિજન સંતો (ગદ-પદ)
૨૫. Life's Struggle ('જીવનસંગ્રહમ'નો અનુવાદ)
૨૬. જીવનમથન (પદ)
૨૭. જીવનસંશોધન (પદ)
૨૮. નમદાપદ (પદ)
૨૯. જીવનસ્કેશન (પદ)
૩૦. જીવનપરાળા (સારસંશય)
૩૧. અભ્યાસીને (પદ)
૩૨. જીજ્ઞાસા (પદ)
૩૩. જીવન અનુભવ ગીત (પદ)
૩૪. જીવનઅલક (પદ)
૩૫. જીવનલખદી (પદ)
૩૬. જીવનસરણ (પદ)
૩૭. શ્રદ્ધા (પદ)
૩૮. ભાવ (પદ)
૩૯. જીવનસ્કેશન (પદ)
૪૦. નિભિત (પદ)
૪૧. રાગદીષ (પદ)
૪૨. જીવનઆખુલાડ (પદ)
૪૩. જીવનતત્પ (પદ)
૪૪. જીવનસ્કેશન (પદ)
૪૫. જીવનસરણ સાધના (પદ)
૪૬. જીવનસરણ સાધના (પદ)
૪૭. જીવનરંગાત (પદ)
૪૮. જીવનમથન (પદ)
૪૯. જીવનમથન (પદ)
૫૦. જીવનમથન (પદ)
૫૧. જીવનમથન (પદ)
૫૨. જીવનમથન (પદ)
૫૩. જીવનપરંપરાન (પદ)
૫૪. જીવનમથન (પદ)
૫૫. જીવનવિમર્શ (પદ)
૫૬. જીવનપુરણ (પદ)
૫૭. જીવનકૃતી (પદ)
૫૮. જીવનયુક્તાર (પદ)
૫૯. જીવનયુક્તાર (પદ)
૬૦. જીવનકૃતી (પદ)
૬૧. જીવનયુક્તાર (પદ)
૬૨. જીવનયુક્તાર (પદ)
૬૩. જીવનયુક્તાર (પદ)
૬૪. જીવનયુક્તાર (પદ)
૬૫. જીવનયુક્તાર (પદ)
૬૬. જીવનયુક્તાર (પદ)
૬૭. જીવનએકાંતની કૃપિએ (પ્રવચન)
૬૮. જીવનમાટેરનું છિદ્રાર (પ્રવચન)
૬૯. જીવનમાટિરનો ભર્મ (પ્રવચન)
૭૦. જીવનમાટિરમાં મલ્ય (પ્રવચન)
૭૧. જીવનમાટિરમાં મલ્ય (પ્રવચન)
૭૨. જીવનમાટિરમાં પ્રાણપ્રતિક (પ્રવચન)
૭૩. શૈખ-વિશેષ (સત્સંગ)
૭૪. જીવન-પુરાણન (સત્સંગ)
૭૫. તાદ્વા-સર્વાદુ (સત્સંગ)
૭૬. અન્નવા-અન્નકાંતા (સત્સંગ)
૭૭. શ્રીગંભેંગ (સત્સંગ)
૭૮. અન્નવા-સેમનથ (સત્સંગ)
૭૯. અન્નવાદ (સત્સંગ)
૮૦. એકીકરણ-સ્વીકરણ (સત્સંગ)
૮૧. પગલે પગલે પ્રકાશ (પત્રી)
૮૨. કંસુરની સંસે (પત્રી)
૮૩. ધારાધ્રા (સીગર)
૮૪. કુંઠાધ્રા (સીગર)
૮૫. કુંઠાધ્રા (સીગર)
૮૬. કુંઠાધ્રા (સીગર)
૮૭. કુંઠાધ્રા (સીગર)
૮૮. કુંઠાધ્રા (સીગર)
૮૯. કુંઠાધ્રા (સીગર)
૯૦. કુંઠાધ્રા (સીગર)
૯૧. કુંઠાધ્રા (સીગર)
૯૨. કુંઠાધ્રા (સીગર)
૯૩. કુંઠાધ્રા (સીગર)
૯૪. કુંઠાધ્રા (સીગર)
૯૫. કુંઠાધ્રા (સીગર)
૯૬. કુંઠાધ્રા (સીગર)
૯૭. કુંઠાધ્રા (સીગર)
૯૮. કુંઠાધ્રા (સીગર)
૯૯. કુંઠાધ્રા (સીગર)
૧૦૦. કુંઠાધ્રા (સીગર)
૧૦૧. સમય સાથે સમાધાન (પત્રી)
૧૦૨. ઉપરાં પુરસ્ક્રિયાં થયેલાં ૧૧ સેક્લની.